

Det brinnande folket – Micael Lahtinen

Inledning

Jag har under en lång tid haft en längtan att skriva en bok om den helige Ande. Under årens lopp har jag fått förmånen att undervisa detta material i många bibelskolor och i ledare sammanhang. Boken har jag skrivit på flyg, sittandes i bilar på missionsfälten, ensam i de norrländska lappmarkerna och hemma i min soffa. Att få privilegiet att vandra med Jesus redan på denna jord är stor nåd. En vandring som sedan fortsätter in i evigheten. Boken är knappast en heltäckande teologisks skrift utan snarare en bok om min erfarenhet och mitt liv tillsammans med honom. Boken är ett komplement till den undervisning om *"Det brinnande folket"* som jag har på olika platser i världen. Boken ges till alla som deltagit i seminariet. Jag vill med denna bok uppmuntra dig i din vandring med Herren och jag hoppas att du blir rikligt välsignad. Jag hoppas och tror att den kan dra dig närmare Jesus och få en förnyad förståelse för hur den helige Ande fungerar. Men innan du börjar läsa så ber vi tillsammans;

"Fader vi kommer till dig i Jesus namn.

Vi ber att du ska uppenbara ditt eviga Ord.

Vi ber att du ska visa oss vem du är och vad du gjort för oss. Ge oss

uppenbarelsekunskap ifrån dig, så vi förstår dig

Vi tackar dig för att du gett oss den helige Ande som en gåva,

i Jesu namn vi ber. Amen"

1. Jesus kallar på sina lärjungar

Allt börjar med att Jesus gick omkring för att hitta lämpliga efterföljare, lärjungar. Han ville hitta tolv stycken efterföljare i vilket han sedan skulle investera all sin tid och allt sitt engagemang i. Genom dessa skulle han sedan multiplicera sig själv genom den helige Ande, det var planen som han hämtat från evigheten. Jesus hade en tydlig och klar vision. Han gick inte omkring och bara hoppades att allt skulle bli bra. Nej, planen var att hitta människor med ett bra ämne i sig som han sedan kunde göra något av. Jesus gick inte till de som var välutbildade eller de som hade allt rätt till det yttre. Då hade han gått direkt till Jerusalem och sökt efter de mest präktiga fariséerna eller prästerna. Hos alla lärjungar framträder en del sidor mer än andra; överlåtelse, hängivenhet och ödmjukhet. Det var ämnen som Jesus ville ha. Jesus ville inte använda de som redan var "kvalificerade" utan han ville kvalificera de som han utvalt. Han ville göra något med dem. Deras första kallelse var att *"Följ honom så skulle han göra dom till människofiskare"* ¹

Det första uppdraget lärjungarna fick var att bara följa Jesus. Gå i hans fotspår. Titta på när han verkar, så enkelt att vem som helst klarar av det. Ofta får jag frågan vad det kristna livet handlar om, jag ger dem alltid samma svar; *"Att möta Jesus personligen. Att sedan följa honom, för att då bli lik honom.."* Det är allas kristnas kallelse, att bli lik vår Herren. Att Kristus ska ta gestalt i oss. När vi sedan följer Jesus så blir resultatet att; "vi blir människofiskare"

Det är omöjligt att inte bli människofiskare om man följer Jesus och det är omöjligt att bli en människofiskare om man inte följer Jesus.

Jag möter ofta människor som tycker evangelisation är jobbigt och svårt. För mig personligen har evangelisation aldrig varit en verksamhet eller ett uppdrag som jag tar på mig då och då utan det är mitt sätt att leva. Det är naturligt för mig att berätta om honom som förvandlade mitt liv. Jag blev människofiskare för att jag började följa Jesus.

¹ Lukasevangeliet 5:10

Vilka ämnen sökte Jesus hos sin lärjungar?

Överlåtelse

När jag studerar lärjungarna så ser jag alltså flera ämnen. Kanske var det allra viktigaste *överlåtelsen*; de gav sitt liv för att följa honom.

När vi ser dessa lärjungar så vet vi att de hade ett annat liv innan. Petrus, Jakob och Johannes var fiskare. Deras pappa var fiskare, kanske var deras farfar och gammelfarfar också fiskare. Deras barn skulle bli fiskare. På den tiden utbildade man sig inte i den utsträckningen som man gör idag utan man ärvde sin fars arbete. Precis som Jesus själv blev snickare då hans far Josef var snickare.

När nu Jesus kom ner till stranden där Petrus, Johannes och Jakob höll på att tvätta näten så bestämmer de sig för att lämna sin trygga värld, sin familj, sitt arbete, sin framtid, ja allt. Ofta går vi bara förbi dessa rader men jag fastnar ofta vid versen som säger *"de drog upp båten på land och **lämnade allt för att följa Jesus**"*

Det finns få verser i bibeln som rör mig som den versen. Den versen predikar om vilka hjärtan dessa killar hade. De satsar allt på ett kort, all-in. Bära eller brista. Båten står kvar där och förmodligen talade den och hela situationen till dom *"ni är dårar", "det där kommer aldrig funka", "ni bara sticker och tar inte konsekvenserna för era familjer"* osv. Men de hade beslutat sig. Vilken överlåtelse! Jag är säker på att det rörde vid Jesuhjärta. Han såg att de var villig att betala ett pris. Detta gällde även de andra lärjungarna även de lämnade sina arbeten och sin trygga situation.

I början kan jag inte se att de fick några löften från Jesus. Jag ser inte att Jesus började förhandla med dem om vad dom skulle få i gengäld. Lite längre fram i deras efterföljelse så ser vi att Petrus till slut frågar *"Vi har lämnat allt och följt dig"*² Jesus svar är då *"Amen säger jag er: **Ingen lämnar hus eller bröder eller systrar eller mor eller far eller barn eller åkrar för min och evangeliets skull utan att få hundrafalt igen. Här i världen får de hus, bröder, systrar, mödrar, barn och åkrar, mitt under förföljelser, och i***

² Markusevangeliet 10:28

*den kommande tidsåldern evigt liv.*³

Nu fick de ett löfte från Jesus. De hade lämnat sitt yrke, sin familj, framtid och sin trygghet. Och nu gick Jesus in som garant för deras livsuppehälle. Att ge sig till Jesus är den bästa pensionsförsäkringen man kan ha. Skaparen själv ger sitt ord på att han ska ta hand om dem. Det är ingen skillnad för de som vill följa honom idag, löftet gäller dig och mig än idag. Men löftet gäller bara dem som lämnat allt för Jesus. Sedan vandrar lärjungarna med Jesus i tre år. Deras relation provades hårt ibland. Jesus vill se om de var beredda att följa honom även när det inte känns bra. Vid ett tillfälle så börjar Jesus undervisa om att de som följer honom måste äta hans kropp och dricka hans blod.⁴ Han undervisar Judar som är väldigt noggrann med vad de äter. Jesus talar bildligt och profetiskt men de som hör predikan tror naturligtvis att han menar allvar. *"Ska vi äta hans kropp?! Dricka hans blod?! Nej, nu går han för långt!"* Och det står att alla går bort ifrån honom. Alla utom hans tolv lärjungar. De står kvar. Säkert tänker de också på att sticka. Nu känns det förmodligen inte så bra. Skulle jag varit där skulle jag med all säkerhet tänkt *"Det var väl bra onödigt Jesus? Nu stack ju alla.."*

Då vänder sig Jesus till dom och frågar; *"Tänker ni också gå?"* Då utbrister Petrus *"Herre till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord"*

De har smakat på hans ord, de vet att det finns liv i hans ord, kanske det inte alltid förstår vad han menar men en sak är klar, de stannar. De är fortfarande överlåtna, trots en hård prövning. Jag tror att även vi går genom sådana perioder i vårt liv. Där Jesus frågar; *"Är du beredd att gå en bit till?"* Trots att det kanske inte känns bra eller prövningen är svår så blir svaret: *"Jag överlåter mig igen"* Abraham provades till och med att offra sin egen son.

Jag vet inte hur många gånger jag varit med om detta. När musiken tystnat, lamporna släcks och alla vännerna gått hem. När det inte längre känns bra.

³ Markusevangelium 10:29-30

⁴ Johannesevangelium 6:48-69

Nepal äventyret

April 2015 åkte jag på en missionsresa till Nepal. Ett fantastiskt land och ett underbart folk. På morgonen den 25 April checkade jag ut från mitt hotell vid 06:00 tiden i centrala Kathmandu i Thamel området. Men precis innan jag skulle lämna rummet hör jag den helige Ande viska till mig *"Ta med de två flaskorna med vatten, du kommer att behöva dem.."* Jag fylldes av bävan och rysningar gick genom min kropp. Jag förstod att något var på gång, något skulle ske. Vi åkte sedan emot Gorkha, och Lamjung distriktet.

Klockan 11:56 slog Jordbävningen till. Den uppgick till 7,8 på richterskalan. Jag skulle just börja predika. Vi klarade oss alla oskadda och kyrkan höll. Men när vi kom ut så föll flera byggnader och mängder av jordskred skedde runt omkring i bergen. Allt slogs ut el, vatten och all kommunikation. Jag hade varit med om jordbävningar tidigare bland annat i Los Angeles men den var bara på 5,1. Jag förstod att detta var en stor jordbävning av nationell katastrof men jag hade ingen aning vart epicentret var, det var först senare som jag förstod hur nära vi var.

Vi bestämde oss ganska snabbt för att ta oss till Kathmandu så vi begav oss i väg. Jag visste också att det skulle bli flera efterskalv och att resan skulle bli utmanande. Jag spelade in ett kort videomeddelande på min telefon och stoppade jag passet i byxfickan om något skulle hända så skulle de kunna identifiera mig snabbt och min familj skulle åtminstone ha en sista hälsning om jag mot förmodan skulle dö. Man tänker inte alltid så andligt i en krissituation, man gör nog mest som Petrus gjorde när han sjönk *"HJÄLP"*

Resan till Kathmandu var farofylld med många efterskalv. När vi till slut kommer fram till Kathmandu så får vi ta flera omvägar för att komma fram. Hus hade rasat över allt och döda människor låg spridda över allt. Jag minns speciellt när vi närmade oss den gamla delen av Kathmandu. På insidan hör jag hur den helige Ande säger *"Säg till chauffören att snabbt köra fram och ta genast till höger och gasa sedan på.."* Jag ropade för full hals det som jag precis hörde den helige Ande säga. Han gjorde exakt

som jag sa. När vi kört 100 meter på vägen till höger så kom så det andra stora efterskalvet och huset bakom oss rasade samman. Hade jag inte hört Herrens tilltal så hade vi blivit begravda i husraset.

Jag kom sedan fram till det hotell som jag bokat in mig på men nu var det igen bommat. De hade istället upprättat ett kris läger

som jag fick stanna vid. Jag sa till min koordinator att åka hem till sin familj och sin släkt för att se hur det hade gått för dem. Jag ville inte bli till ett hinder för någon, så jag sa

”Det är lugnt, Herren har alltid varit trofast. Han kommer att vara med mig även här, åk hem till din familj!”

På kris lägret fanns en hel del människor, de flesta turister ifrån spridda delar av världen. Mitt i den krisen lyckades vi i alla fall skapa en familjärstämning. Alla delade med sig av vad de hade. När jag gick till sängs den natten så var det annorlunda än alla andra nätter. Jag hade ingen säng, ingen kudde, ingenting. Jag fick sova under en bar himmel. Jag gjorde ordning en tillfällig säng av mina kläder, fixade en kudde av all tvätt. Men jag hade fått ett mål mat. Det fanns vänskap, det fanns osynliga pakter och band emellan oss som nu delade samma öde.

Nu låg jag där under bar himmel. Jag visste inte om jag skulle få se mina nära och kära igen. Jag tänkte på min familj, släkt, församling och vänner. Hjärtat värkte av längtan. Där och då fick jag en ny fråga på insidan..

”Vill du fortfarande tjäna mig, är du fortfarande överlåten mig?” Svaret kom omedelbart; ”Ja, Herre. Jag har inget annat. Du har det eviga livets ord. Om jag inte kommer hem till min familj igen, så tjänar jag dig här i Nepal tills du tar hem mig”

Där och då fick jag på nytt ge mig till honom, jag grät och var tacksam över att Jesus var så nära. Jag fick göra en ny överlåtelse, en viktig milstolpe i mitt liv.

Ända sedan jag blev frälst så har Jesus och jag haft ett förbund. Min frälsningsbön var;
"Herre, om du ger mig liv, så vill jag ge mitt liv till dig och tjäna dig för resten av mitt liv"

Jag tänker ofta på det.

Idag är jag tacksam för att jag även fått vara med om en så stor naturkatastrof. Jag har alltid haft en längtan att "gå i olikas skor" och för mig som är uppvuxen i det trygga Sverige har jag aldrig behövt leva i en krissituation eller flyktingläger. Nu har jag också varit där, och nu får fler människor plats i mitt hjärta. Och jag fick en ny chans i livet.

Att bli frälst handlar inte bara om att lära känna Herren. Det handlar också att lära känna sig själv. Jag vet en hel del svagheter i mitt liv men jag vet också en del styrkor. Och en styrka jag alltid haft är min fulla lojalitet till Jesus, min fulla överlåtelse. Jag älskar honom och utan honom har jag ingenting.

Så ibland kommer vi att behöva göra en ny överlåtelse i vår vandring med Jesus. Ibland händer det till och med att vi misslyckas i våra liv och vi ser inte oss själva värdiga att tjäna honom. Petrus såg sig nog som ovärdig efter att han förnekat Jesus tre gånger. Men glöm inte, det är Jesus som än en gång söker upp honom. Och Petrus gör en ny överlåtelse. Kanske är du just där i ditt liv där du behöver överlåta dig igen? Kanske hade du överlåtit dig i början av ditt kristna liv men när du tittar tillbaka så ser du att du tappat elden? Säg till honom här och nu *"Herre, jag vill på nytt följa dig, jag vill på nytt överlåta mitt liv i dina händer"*

Ödmjukhet

Ett annat ämne som kommer fram när man studerar lärjungarna var att de var **ödmjuka**. De hade mjuka hjärtan, de var formbara för tillrättavisningar.

När Jesus kallade på Petrus så ser vi hur Jesus kommer till hans arbetsplats.⁵ Petrus var som sagt fiskare och Jesus var snickare. De håller på att tvätta näten efter nattens fiske. Just då säger Jesus till dem att göra ett nytt försök fast den här gången lite

⁵ Lukasevangelium 5:1-11

längre ut. Petrus kunde fiske, han var proffs. Det som han inte visste om fiske var inte värt att veta. *Nu kommer en snickare och berättar för en fiskare hur en fiskare ska fiska.* Jag vet inte om du har varit med om det någon gång att någon kommit till dig och berättat om hur du ska göra för att det ska funka fast personen i fråga har betydligt mindre erfarenhet och kunskap än du? Kanske någon har kommit till ditt arbete och varit ung och berättat hur du kan göra det bättre?

Jag tror vi alla upplevt det. Och genast kommer det ut ut oss *"Hallå!/? Ska DU berätta för MIG om hur jag ska göra detta!/? Jag har gjort detta tiotusentals gånger och vet EXAKT hur det ska gå till!"*

Petrus hade kunnat svara så, han var fiskare och Jesus var snickare.

Men hans svar förvånar mig. Han säger till Jesus; vi har gjort allt rätt fiskat som vi brukar MEN på ditt ord vill jag lägga ut näten igen. Vilken ödmjukhet. Vilket mjukt och fint hjärta som bodde i den unga mannens hjärta. Jag har studerat Petrus liv utifrån skriften och bakom denna unga impulsiva kille så ser jag ett hjärta av guld.

När han sedan lyder Jesus så löser det ut ett mäktigt mirakel. Båten fylls till bredden av fisk, de får så mycket fisk att de måste ropa på en annan båt som också fylls till bredden.

När sedan Petrus kommer tillbaks till Jesus så är han överbevisad om att denna man är något mer, han är helig och det är något med hans ord som rör vid hans innersta. När denna man talar så kommer tro, han ser Jesus renhet och samtidigt ser han sin egen oförmåga att hålla ordning på sitt sinne och tankar. Han vet att han är en syndare och att han är oren. Han säger till Jesus *"Gå bort ifrån mig, jag är en syndare"* Men Jesus lyfter honom och säger *"Var inte rädd, från och med nu ska du fånga människor istället för fisk"*

Han bekände sig som syndare offentligt, vilket är ödmjukt. Han kunde sagt som många andra *"Jag är väl inte sämre än andra, lite fel här och där.."* Nej, han går ner vid Jesus knä och ber honom gå bort ifrån en syndare som han.

När vi sedan följer Petrus och de andra lärjungarna i vandringen med Jesus så

återkommer detta om och om igen, deras mjuka och formbara hjärtan.

Stolthet är motsatsen till ödmjukhet. Stolthet har med sig högmod som frukt. Stolthet har en oböjdhets med sig. Jesus tittade efter detta ämne i sina lärjungar och han tittar fortfarande efter mjuka hjärtan som han kan få forma till sin avbild.

Svaghet, ringhet, litenhet

Ett annat ämne som Jesus gillade var svaghet, ringhet eller "litenhet". Människor som inte hade stora tankar om sig själv. De såg på sig själv med små ögon.

Jesus visste att all "kan-själv-attityd" var skadligt för dem. De skulle vara beroende av honom. De behövde svaghet. Precis som ett barn är i beroende ställning av sina föräldrar, precis så ville han ha dem.

I världen föraktas svaghet, i världen ska man vara stark. Jag minns att ofta då jag var gatuevangelist och vittnade för människor så var deras svar; ***"Ja, jag förstår att du behövde en religion att stötta dig på men jag är stark, jag behöver ingen religion"***

Det man menade att jag klarar mig själv, jag behöver ingen frälsare.

I Sverige finns en nidramsa som säger ***"Ät nu så du blir stor och stark och få gå på folketspark, annars blir du liten och klen och få gå på frälsningsarmén"***

Det är väl så många uppfattar oss kristna? Är det så att vi är svaga? Jag vill påstå att det var just vår svaghet som frälste oss. Vi kom till en plats i våra liv där vi insåg att vi måste ha en frälsare. Vi hade kommit till en återvändningsgränd där vi insåg att vi måste ha en frälsare som kan rädda oss. Och då greppade vi tag i frälsaren och han tog emot oss i sina öppna armar.

Igenom hela bibeln går en rödtråd av svaghet, alla profeterna, gudsmännen och gudskvinnorna var svaga i sig själv men starka i HERREN. Hebrébrevets kapitel 11 brukar kallas ***"Hall of fame"*** troshjältarna som fick komma med i kapitlet för att de gjort något i TRO. När författaren kommer till slutet av alla dessa hjältar så säger han

"De var svaga men blev starka, de blev väldiga i strid och drev främmande härar på"

flykten."⁶ Dessa troshjältars styrka var deras svaghet. De var helt beroende av Herren. De hade flyttat över sina styrkor i Herren och de levde av tron.

I [1 Korinterbrevet 1:26-31](#) skriver Paulus om vilka kriterier Herren har när han kallar på sina lärjungar;

*"Bröder, se på er egen kallelse. Inte många av er var visa om man ser till det yttre, inte många var mäktiga, inte många av förnäm släkt. Nej, det som för världen var dåraktigt har Gud utvalt för att låta de visa stå där med skam, och **det som för världen var svagt har Gud utvalt för att låta det starka stå där med skam**, och det som för världen var oansenligt och föraktat, ja, det som inte var till, har Gud utvalt för att göra till intet det som var till, för att ingen människa skall berömma sig inför Gud. Honom har ni att tacka för att ni är i Kristus Jesus, som Gud för oss har gjort till vishet, rättfärdighet, helgelse och återlösning, för att det skall ske som står skrivet: Den som berömmar sig skall berömma sig av Herren. "*

Jesus kallar inte de kvalificerade, han kvalificerar de kallade.

Jesus sökte efter ämnen i oss i vilket han kunde arbeta med. Idag söker den helige Ande landningsplatser i våra liv. Överlåtenhet, ödmjukhet och svaghet är tre landningsbanor som han behöver i ditt liv.

2. Jesus lovade att sända en ersättare

När Jesus vandring på jorden började gå mot sitt slut så började han att undervisa mer och mer om den helige Ande. Vid ett tillfälle så säger han till sina lärjungar "*Jag ska inte lämna er faderlösa, jag ska komma till er.*"⁷ Jesus hade vandrat med lärjungarna i nästan tre år. Han hade visat dem hur han själv gjorde för att de sedan skulle göra samma sak, de skulle bli kopior av honom. Det framkommer tydligt i början av Apostlagärningarna⁸ då Petrus och Johannes står inför stora rådet. Prästerna i stora rådet kan inte fatta att utbildade vanliga människor hade den

⁶ Hebréerbrevet 11:34

⁷ Johannesevangelium 14:

⁸ Apostlagärningarna 4:13

auktoriteten, frimodigheten och mirakelkraften men så står det *"Då kommer de ihåg att de varit tillsammans med Jesus"* Jesus plan var nu ett faktum! Nu minns de att de var efterföljarna och nu är de lik honom. Lite senare i apostlagärningarna så ser vi att de började kallas "kristna" för att de var just kopior av Jesus, "Kristus lika".

När Jesus talade om den helige Ande så talade han i termen av en "ersättare". Den helige Ande skulle alltså på ett andligt sätt ersätta honom själv. Det här är väldigt viktigt för oss att förstå. Den helige Andes uppgift är att ta Jesus plats på jorden idag, vi ska vandra och ledas av den helige Ande. Han har inte lämnat oss faderlösa han har gett oss sin helige Ande som ersättare. Och han skulle vara hos dem, han skulle till och med bo i dem. Han menade också att det var bättre att han gick, för om han inte gick tillbaks till himlen så kunde inte Fadern ge oss den helige Ande.

Så i tre år vandrade lärjungarna tillsammans med Jesus. Och Jesus förberedde lärjungarna för att följa den helige Ande efter honom.

När Jesus sedan uppstått från döden så kommer han tillbaks till sina lärjungar och det första han gör är att han andades på dem och sa: *"Tag emot den helige Ande"* Precis som skaparen själv andades in i Adams lungor och gav honom den helige Ande så gjorde skaparen det på nytt. Livet kom tillbaks in i lärjungarna. På ett ögonblick upplevde de en härlig pånyttfödelse. Nu hade den helige Ande tagit sin boning i dem, nu skulle de bara vänta på dopet i den helige Ande. Elden skulle ta över dem, det skulle bli ett brinnande folk.

Ersättaren kom

När väl pingstdagen kom var de alla samlade tillsammans i bön. Nu skulle äventyret med Jesus fortsätta men hade lärjungarna fattat vad Jesus egentligen menade? Jag är inte så säker på det. När de hade slutat bönen så började det att skaka. Nu var det dags. Nu skulle det gå i fullbordan som Jesus lovat och det som förutsagt i Joels

profetia, *"Och det skall ske därefter att jag skall utgjuta min Ande över allt kött. Era söner och era döttrar skall profetera, era gamla män skall ha drömmar, era unga män skall se syner. Också över tjänare och tjänarinnor skall jag i de dagarna utgjuta min Ande"*⁹ Gud skulle ta sin boning i människan. Och de skulle döpas i eld.

Nu kom den helige Andes eld över lärjungarna, Jesus plan hade nu nått sin fullbordan. Jesus själv hade varit helt utan mirakelkraften utan den helige Ande. Men när den helige Ande kom över Jesus så startade han en mirakeltjänst. Nu kom samma Ande över dessa lärjungar och de klev rakt in i ett övernaturligt liv tillsammans med den helige Ande.

Ett nytt kapitel startade i deras liv. "Den helige Andes gärningar genom Apostlarna" därför skrevs sedan boken Apostlagärningarna. Ett folk som var driven av hans Ande, ledd av hans Ande, brinnande av hans Ande. Ett folk som än idag vandrar på denna jord, Andensfolk, ett brinnande folk som är helt utanför samfunds gränser och etiketter. Se vilken skillnad på lärjungarna före och efter dopet i elden, innan hade de låst in sig rädda för allt och alla men när den helige Ande kom över dem så blev de frimodiga som lejon. Vad var skillnaden före och efter? Dopet i hans Ande. Kanske känner du dig försagd, otillräcklighet och har mindervärdighets komplex? Be att du får uppleva dopet i eld, och ge inte upp förrän du fått tag på Andens eld över ditt liv. Som John Wesley sa: *"Jag bad Herren sätta eld på mig och låta människor se mig brinna"*

Om man studerar väckelsehistoria så ser man en tydlig röd tråd; brinnande evangelister som var ledda av den helige Ande, utan undantag. Herren har alltid haft ett brinnande folk. Men i den yttersta tiden kommer Andens folk att brinna som aldrig förr. Jag är säker på att precis innan Jesus kommer tillbaka så når Andens tidsålder sitt klimax. Så vi har den bästa tid framför oss.

Nu tog Anden över verket som Jesus startade. Resten är historia. Apostlagärningarna är den helige Andes bok, precis som evangelierna är böcker om Jesus. Du kan aldrig läsa för mycket av dessa. Från och med att Anden blev utgjuten så blev lärjungarna

⁹ Joel 2:28-29

ledda av den helige Ande.

I Apostlagärningarna finns Andens enhet utöver samfundsgränser utöver ålder, kön och folkslag. Vi är ett folk som tillsammans blivit födda på nytt genom ett underbart frälsningsverk av den helige Ande. Nu har Gud skapat sig ett folk på denna jord, ett brinnande folk. Ett folk uppfyllt av hans Ande.

Tänk vilken fantastisk Gud vi har, han ville skapa en familj. En familj med enhet, en enhet som omöjligt kan skapas på ett mänskligt sätt. Men genom hans Andes band var det nu möjligt.

När vi vill skapa enhet så tänker vi att vi först ska vara eniga kring allt och sedan ska vi bli så lik varandra som möjligt. Men när Herren skapar sin enhet så talar han om att vi är hans kropp med olika delar. Ett öga kan inte säga till handen "du tillhör inte denna kropp" vi är alltså olika men vi sitter på samma kropp, Kristus. Det är faktiskt så att det är olikheterna som skapar enhet. Annars hade Gud bara skapat ett öga eller en mun. För mig personligt har samfund varit betydelse löst. Ända sedan jag blev frälst så har jag vandrat med Andens folk och de har jag hittat i samtliga samfund. Vi är ett folk utan mänskliga inblandningar.

Så den enhet Jesus talar om i Johannes 17 kan aldrig skapas på ett mänskligt sätt, den måste Herren själv verka fram genom sin Ande. Jag tror heller inte att kyrkan behöver enas under en kyrka eller under ett samfund, det är en mänsklig lösning på ett mänskligt problem. Låt oss istället vara ivriga att bevara Andens enhet ¹⁰ som Efesierbrevet talar om.

Så Apostlagärningarna är vår historiebok. "Den helige Andes gärningar genom apostlarna" De gjorde hela tiden saker de aldrig gjort förut. De var ledda av Anden.

Och precis som skriften säger "*Alla som drivs av Guds Ande är Guds barn*" ¹¹

Idag skriver du och jag nya kapitel i apostlagärningarna, Anden har inte slutat verka, tvärtom, Andens folk intar nya platser med elden.

¹⁰ Efesierbrevet 4:3

¹¹ Rommarbrevet 8:14

Han gör allting nytt

Jesus hade lovat att hjälparen skulle bo i oss. Fadern, Sonen och den helige Ande skulle ta sin fulla boning i oss.

*Johannes 14: "Och jag skall be Fadern, och han skall ge er en annan Hjälpare, som alltid skall vara hos er, sanningens Ande, som världen inte kan ta emot. Ty världen ser honom inte och känner honom inte. Ni känner honom, eftersom han förblir hos er och **skall vara i er**. Jag skall inte lämna er faderlösa, jag skall komma till er. Ännu en kort tid, och världen ser mig inte längre, men ni skall se mig, ty jag lever, och ni kommer att leva. Den dagen skall ni förstå att jag är i min Fader, och att **ni är i mig och jag i er**"*

*1 Korinterbrevet 6:17 Men den som är förenad med Herren **är en ande med honom**.*

*1 Korinterbrevet 6:19-20 Eller vet ni inte att **er kropp är ett tempel för den helige Ande som bor i er** och som ni har fått av Gud? Ni tillhör inte er själva, ni är köpta till ett högt pris*

Det finns ett antal bibelställen till i bibeln som styrker detta. Gud har tagit sin boning i oss. Kan vi verkligen förstå detta? Kanske gör vi inte det förrän vi kommer till himlen. Hur som helst så är det en svindlande tanke. Och vilka möjligheter men också vilket ansvar.

Vid ett tillfälle kommer en man som heter Nikodemus till Jesus.¹² Han kommer om natten, när ingen annan är vaken. Han är intresserad av Jesus. Och han inleder dialogen med *"Vi vet att du är från Gud, ingen kan göra de tecken som du gör om inte Gud är med honom"* Det finns en klar bekännelse från Nikodemus. Men samtidigt lite

¹² Johannesevangelium 3:1-21

trevande, för han kommer om natten när ingen annan ser. Kanske var han rädd att bli utkastad från det stora rådet? Jesus svar är annorlunda: ” *Den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike*”. Sedan upprepar Jesus sig tre gånger på bara några verser ”*Du måste föddas på nytt för att komma in i Gudsrike*” slår han fast.

Nikodemus frågar då Jesus om han menar att han ska ta sig in till sin mammas livmoder och på så sätt föddas på nytt. Jag tror inte Nikodemus är ironisk, han vill bara veta om Jesus verkligen menar att det ska ske på ett mänskligt sätt. Men Jesus säger att ”*det som är fött av kött är kött (människa är människa) men det som är fött av Ande är Ande.*”

Alltså måste på-nytt födelsen ske genom den helige Ande. Alltså ett frälsningsverk av Gud själv.

Jesus säger en sak som får mig att reagera i den dialogen, han säger ” *Du är Israels lärare. Förstår du inte det här?*” Det fanns alltså något som en lärare av Israel skulle veta, kan det vara så att Jesus kanske menade att detta fanns flera profetior i gamla testamentet som talade om just detta. Jag tror Jesus syftade på bland annat denna profetia i Hesekiel.

Hes 36:26-28 ”*Jag skall ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma in i er. Jag skall ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött. Jag skall låta min Ande komma in i er och göra så att ni vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar och följer dem. Så skall ni få bo i det land som jag gav åt era fäder, och ni skall vara mitt folk och jag skall vara er Gud*”

Här profeterar Herren om att han en dag ska själv frälsa sitt folk med hjälp av sin Ande. Han säger att ”*Jag ska ta bort stenhjärtat ifrån er*” och lite senare ”*Jag ska låta min Ande komma in i er*”

I begynnelsen så ser vi hur Gud skapade Adam. Han tog stoft ifrån Jorden. Han var lik en krukmakare som drejar ett lerkärl. När han sedan är klar så blåser han in sin Ande i honom. Och då står det att han blev en levande varelse. Adam skapades perfekt, utan

defekter. Han var skapad till likhet med sin skapare. Lite senare ser Gud att det inte var bra att han var ensam så han tar ett revben ifrån Adam och skapar sin jämlike Eva.

Tillsammans ska de råda över fiskarna i havet och över allt skapat. Bara en lag får dom; *"Åt inte från trädet av kunskap om gott och ont, för då skulle de döden dö"*

Vi vet att dom sedan åt av frukten och syndafallet blev ett faktum.

Men har du tänkt på det Gud sa till Adam "Du ska döden dö"? Men som jag kan se så dog inte Adam? Åtminstone inte som vi ser på döden.

Har du också tänkt på att bibeln talar om att innan vi blev troende så var vi levande döda?

Ef 2:1 "Också er har Gud gjort levande, **ni som var döda** genom era överträdelser och synder."

Ef 2:5 "Också när **vi ännu var döda genom våra överträdelser**, att han har gjort oss levande tillsammans med Kristus. Av nåd är ni frälsta"

Innan jag var frälst så räknade alltså Gud mig som död.

Men vad var det då för död som Gud talade om till Adam? Jag tror han menade en andlig död. Han skulle dö på insidan. Från och med den stunden som synden kom in i hans liv så fick han ett djupt mörkt hål på insidan. Ett hål som vi alla människor har haft sedan dess. Ur synden i oss, en hemlöshet, tomrum, ofrid ja det finns många synonymmer. Jag tror du förstår vad jag menar.

Detta mörka hål har vi på olika vis försökt fylla. Men det verkar som att ju mer vi försöker fylla hålet ju större blir det bara. Det finns ett tomrum på insidan av oss alla, en död som bara den helige Ande kan fylla. Ett rum som är helt reserverat för Gud. Det största mirakel vi kan få vara med om är just detta, när Herren flyttar in i detta tomrum och frid kommer och vi blir födda pånytt.

Paulus summerar detta så bra när hans skriver till korinterna *"Alltså.. När någon blir en kristen så blir han en ny människa på insidan. Det gamla har försvunnit och något nytt har kommit"* ¹³

¹³ 2 Korintierbrevet 5:17

Låt mig illustrera detta genom några bilder. Så i begynnelsen skapade Gud Adam perfekt. Han var skapad till *Ande, själ och kropp*. Adam levde i full harmoni med skaparen, sin fru och sig själv. Fördömelse och mindervärdighets komplex fanns inte. Han levde som bibeln kallar "Rättfärdig" det vill säga utan synd, helig och perfekt i Herrens ögon.

Gud hade inget emot honom, han var ren. Detta var Gudsplan för Adams liv och hela människosläktet. Vi skulle alla leva tillsammans med vår skapare i hans rättfärdighet. Men för att Adam har fått en fri vilja så måste Gud också ge honom möjligheten att också få vetskap om det som är ont. Därför sätter Herren trädet om kunskap om gott och ont mitt i lustgården. Adam och Eva väljer att gå bort ifrån den plan som Gud hade för som och hela mänskligheten, och vi blir alla syndare, andligt döda. Människan har allt sedan dess försökt att fylla hålet.

Den vanligaste frågan som människor bär på är; "Vad är meningen med livet?" Det spelar ingen roll i vilket land jag befinner mig i, alla bär på samma fråga. Frågar man människor så får man nog också olika svar. För vad söker människor i den här världen? Pengar, utbildning, karriär och familj är några exempel. Om man kollar på de som lever i Hollywood, Beverly Hills så är de kändisarna som lyckats i livet. De har allt de som andra människor söker. De har bilar, lyxvillor, anställda tjänare, flygplan, ja allt vad som kan köpas för pengar. De är snygga och har en vacker man/hustru. De är älskade av människor i hela världen. Men frågan är dom lyckliga? Svaret är: Nej! Sanningen är att det finns ingenstans som man äter så mycket depressions tabletter som i Hollywood. Här om året tog den så välkända komikern Robin Williams livet av sig. Han hade allt, framgång, pengar och familj men trots det dog han deprimerad och olycklig. Så det verkar onekligen som att det svarta hålet gapar tomt hos alla och ju mer man stoppar in av pengar, framgång och lyx så blir det

bars större och större.

Tillbaks till frågan; "Vad är meningen med livet?"

Jesus sa: **"Jag är vägen, sanningen och livet"**¹⁴ här ger Jesus svaret på den fråga som människor i alla tider ställ sig. "Jag är själva meningen med livet" Har man funnit Jesus så har man funnit själva livet!

Och det är det som vi upplever i frälsningen. Att få leva i gemenskap med skaparen. Att ha gemenskap med Gud, det är meningen med livet. Vart jag än kommer så predikar jag detta budskap.

Så på insidan av alla människor finns en "andlig död" som bara Gud själv kan väcka till liv. Hur vi än försöker så kan vi aldrig fylla rummet. Så i frälsningen så får vi tillbaks det som förlorades i syndafallet. Ur synden, det svarta hållet tas bort och vi blir kommer tillbaks till Guds ursprungstanke igen. Vi blir insatta i 1 Mosebok kapitel 2 igen, precis som Adam kan vi leva i relation med Herren.

Nu kanske du säger så här: **"Men Micael, jag har aldrig upplevt en pånyttfödelse eller det som du beskriver"** Mitt råd till dig är att du går ner på knä och ber den helige Ande att föda dig på nytt och ge dig den helige Ande som gåva. Be denna bön tillsammans med mig i så fall;

"Jesus, jag kommer nu till dig. Jag behöver dig som min frälsare och HERRE över mitt liv. Jag ber dig att födda mig pånytt som din skrift säger. Gör mig till en ny skapelse. I Jesu namn, Amen"

Har du bätt den bönen i tro och i uppriktighet så har han lovat att frälsa dig **"Och det skall ske att var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst."**¹⁵

¹⁴ Johannesevangelium 14:6

¹⁵ Apostlagärningarna 2:21

Alltså "var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst" var och en inkluderar dig, vem du än är, vad du än gjort i ditt liv. Herrens ord är trofast. Så har du bett denna bön så räknar jag med att du ska få uppleva samma frälsningsunder som jag och miljontals andra har fått erfara.

Helgaren kom

En annan viktig uppgift som den helige Ande har är att fostra fram Kristus karaktär i oss. Den helige Ande kallas HELIG Ande. Och det är just därför att han är ren, fläckfri, oförvitlig, hög helig, det heligaste av det heliga. Det finns ingen genuin helgelse utan den helige Ande. Helgelsen måste komma från vår insida. Där Herren verkar fram en längtan att få bli helig och ren. Annars blir det bara religion. Han lägger en helighetslängetan på insidan av oss.

[Hes 36:26-28](#) *"Jag skall ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma in i er. Jag skall ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött. **Jag skall låta min Ande komma in i er och göra så att ni vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar och följer dem.** Så skall ni få bo i det land som jag gav åt era fäder, och ni skall vara mitt folk och jag skall vara er Gud"*

Vi läser Hesekiels profetia en gång till: **"Jag ska låta min Ande komma in i er och göra så att ni vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar och följer dem"** Vem ska göra frälsningsverket på insidan? Jo, Herren själv! Hur? Genom sin Ande! När Herren tar sin boning i oss vill han göra huset rent från gamla avgudar. Han kommer att verka fram en vilja i oss att få bli heliga. Det är därför bibeln säger att Gud verkar i vår vilja och gärning.¹⁶

När Gud gör sitt verk börjar han från insidan. När vi människor vill göra våra religiösa

¹⁶ Filippobrevet 2:13

verk så börjar vi från utsidan. T.ex. så slutar vi att röka, för det gör man inte om man är kristen. Man slutar svära för det gör man inte om man går till kyrkan och så vidare. Jesus talade om den helige Ande som "Hjälparen"¹⁷ han som skulle hjälpa oss i allt. Jesus sa att han inte skulle lämna dem faderlösa utan sända den helige Ande i hans ställe. En sak som den helige Ande skulle göra var att överbevisa om synd¹⁸. Jag minns själv den upplevelsen i början på min frälsning om hur Herren gick tillrätta med saker som fanns på insidan, orenheter, gömda tankar, felaktiga motiv, själviskhet och så vidare. Jag minns ofta Herren viska på insidan "*Ja, andra kanske kan göra så men inte du..*" Jag visste på något sätt att min frälsning och helgelse var skraddarsydd för just mig. Därför har jag alltid varit noggrann att inte föra över min helgelse till andra. Eller att jag blir måttet av helgelse för alla runt omkring mig. Precis som skraddaren måttanpassar kläderna efter den som ska bära den så måttanpassar Herren sin frälsning som ska bära den.

Till församlingen i Thessaloniki skriver Paulus i slutet av sitt första brev;

1 Tess 5:23 *Må fridens Gud själv helga er helt och fullt, och må er ande, själ och kropp bevaras hela så att ni är utan fläck när vår Herre Jesus Kristus kommer.*

Helgelse verket är ett verk av Herren på insidan. Sedan behöver vi naturligtvis gensvara när den helige Ande vill korrigera oss. Det sköts inte per automatik utan ett samarbete mellan mig och den helige Ande. Men att försöka leva i helgelse utan att den helige Ande manar fram det är bara som att tvätta en gris, man kommer att söka sig tillbaks till skiten så snart man kan.

¹⁷ Johannesevangelium 14:26, 15:26, 16:7

¹⁸ Johannesevangelium 16:8

Vår nya identitet i Anden

Tänk att vi alltså fått ett helt nytt liv att leva. Ett spännande liv tillsammans med Gud på den här jorden. Tidigare levde vi bara efter ständigt jagande efter vind. En vind som vi aldrig fick tag på.

Nu vandrar vi med skaparen av universum och inte bara det skaparen av universum bor på insidan av oss.

För mig har alltid det kristna livet varit fartfyllt och spännande. Det har varit ett äventyr tillsammans med den helige Ande som jag aldrig trodde jag skulle få uppleva. Jag har fått resa till jordens alla världsdelar och predikat inför 100.000 tals människor, fått vara med i TV program som sänds ut till jordens yttersta gräns, mött statsmän, ministrar, kändisar, döpt människor i floder och sjöar, se Guds mirakler förlösas över tusentals människor. Ja, det har sannerligen varit ett äventyr. En del tror vi kristna har det tristaste livet. För mig personligen så mötte jag livet självt när jag blev frälst. Han som gav mig ett liv som är värt att leva. Ett liv som är värt att ge ALL-IN för, nämligen Jesus Kristus, Guds son

Jag minns hur jag fick en syn av Herren då jag ansökte till bibelskolan. Jag såg min hand till dörren och jag hörde en röst från himlen säga *"Här börjar ditt äventyr"*

Det var så mäktigt. Jag visste inte vad som väntade mig, men en sak förstod jag; Det skulle bli ett äventyr.

När jag tittar tillbaks på mina år som missionär så har jag mängder av minnen. Jag minns för ett par år sedan när jag flög inrikes i Indien. Med på planet var en känd person, själv hade jag ingen aning om vem han var. Han var mycket trevlig och människor kom fram och tog "selfies" med honom. Där satt jag och hade alltså ingen aning om vem han var. Och jag kunde heller inte fråga personen ifråga om vem han var, det kändes lite pinsamt. När vi landat så var jag tvungen att till slut fråga en medresenär vem mannen hade varit. Med stora ögon tittade han på mig *"Vet du inte vem han är?! Det är ju A.P.J Abdul Kalam före detta president i Indien!"*

Det var nog lika bra att jag inte förstod vem han var, då hade jag troligtvis inte varit lika avslappnat med honom. En kul anekdot i alla fall.

Nu när vi då är födda på nytt av Guds Ande så ska vi leva efter Anden och följa Anden. Paulus talar om detta till församlingen i Korint;

1Korinterbrevet 2:10-16 "Ty för oss har Gud uppenbarat det genom sin Ande.

*Anden utforskar allt, också djupen i Gud. Vem vet vad som finns i människan utom människans egen ande? Så vet heller ingen vad som är i Gud utom Guds Ande. Men vi har inte fått världens ande, **utan den Ande som är från Gud, för att vi skall veta vad vi har fått av Gud.** Detta förkunnar vi också, inte med ord som mänsklig visdom lär utan med ord som Anden lär, när vi återger andliga ting med andliga ord. **En oandlig människa tar inte emot det som tillhör Guds Ande. Det är dårskap för henne, och hon kan inte förstå det, eftersom det måste bedömas på ett andligt sätt.** Den andliga människan däremot bedömer allt, men själv kan hon inte bedömas av någon. Ty vem har lärt känna Herrens sinne, så att han kan undervisa honom? **Men vi har Kristi sinne.**”*

Så genom den nya skapelsen har vi fått en ny begåvning, en andlig begåvning. Vi har fått Guds Ande för att vi ska veta vad vi fått av Gud. Och nu lever vi inte utifrån ett köttligt sinne utan ifrån Anden. Tidigare så levde vi som oandliga människor och vår bedömning var själisk. Men genom frälsningen så har våra andliga ögon öppnats för en ny värld och en ny dimension.

Jag brukar ofta ge en bra liknelse för att synliggöra detta.

Tänk dig en man som är född blind. Hans bedömning av världen utgår ifrån det han har, det vill säga lukt, känsel och hörsel. Det han inte kan förstå eller bedöma är det som är synligt t.ex. färger. Om du skulle försöka förklara för honom hur en gul färg skiljer sig från en röd färg så får du problem. Han skulle inte ha förmågan att urskilja detta då han aldrig tidigare sett vad en färg är. Men om han skulle få sin syn tillbaka genom ett mirakel så skulle hans ögon helt plötsligt öppnas upp för en helt ny värld!. Nu skulle färger bli en verklighet, nu skulle han se skillnaden på nyanserna. Precis så beskriver den tidigare bibeltexten som vi precis läste om de andliga och de oandliga människorna. De som fått sina andliga ögon öppnade ser något som de försöker förklara på ett andligt sätt men för de oandliga är det en dårskap. Sedan avslutar Paulus texten med ” **Men vi har fått Kristi sinne**” Nu lever vi med en ny dimension i livet nämligen genom Anden. Det är därför som människor som ej är frälsta tycker vårt

kyrkospråk ibland blir konstigt. Som när vi försöker uttrycka vår frälsning " Jag är född pånytt" " Jag har mött Jesus" och så vidare. Vi försöker då att uttrycka andliga bilder för själiska människor.

Så vi har idag "Kristi Sinne" alltså samma övernaturliga begåvning som Jesus själv levde med. Jesus levde med Anden som sin kompass. Han lät inte omständigheterna styra hans liv. Han leddes av Anden.

Jesus behövde den helige Ande för tjänst

I evangelierna så läser vi om Jesutjänst på jorden. Den varade i lite drygt 3 år. I Matteus och Lukas evangeliet så läser vi lite kort om Jesus tid före tjänst. Han växte upp i Nazareth och utbildade sig till snickare. Det föll sig naturligt efter som hans jordiska pappa Josef var snickare. Vad han gjorde mer under tiden fram tills han gick in i tjänst berättar inte bibeln. Utan människor tog honom för att vara "Josef och Marias pojk"¹⁹ Gud själv fick pröva att leva under mänskliga förhållanden och prövningar i 30 år. Men när han närmar sig trettioårsåldern så blev det dags att kliva in i tjänst. Han beger sig till floden Jordan där Johannes döparen har en omvändelseväckelse. Det står att hela Israel kom ut för att se och höra honom. Där i floden Jordan döps Jesus och genast kommer Anden över honom, och nu går han ut i tjänst. Nu får han mirakelkraften, nu botar han sjuka, uppväcker döda, kastar ut onda andar och predikar i Andens eld och kraft. Skillnaden var dopet i den helige Ande.

¹⁹ Johannesevangeliet 6:42, Lukasevangeliet 4:22

Lärjungarna behövde den helige Ande för tjänst

På samma sätt gör Herren med sina lärjungar. Efter Jesus död på korset får dom en befallning *"Stanna i staden tills ni har blivit rustade med kraft från höjden"*²⁰

I början av apostlagärningarna påminner Jesus om vad han lovat än en gång *"Lämna inte Jerusalem utan vänta på vad Fadern har lovat, det ni har hört av mig. Johannes döpte med vatten, men ni ska om några dagar bli döpta i den helige Ande."*²¹

Sedan faller elden över alla som samlats i den övre salen. Och vilken skillnad, från att ha varit inlåsta och rädda så går de ut och predikar i Andens eld. Nu fanns ingen fruktan kvar. Petrus kliver upp och predikar och på första mötet blir 3,000 frälsta och döpta. Sedan tar Anden dessa olärda män från folket på ett äventyr som kan läsas i apostlagärningarna.

Om nu både Jesus och hans lärjungar behövde dopet och elden från Anden, hur skulle vi kunna tro att vi ska fullborda loppet utan samma kraft? Det vi behöver är ett genuint dop i den helige Ande, inget annat.

I gamla testamentet var det bara några få som fick Anden över sina liv. Kungar, profeter och präster. De fick en övernaturlig förmåga att göra tjänst. De var smorda av Gud. I det nya testamentet har Herren utgjutit sin Ande till allt sitt folk;

***Apostlagärningarna 2:17-18** "Och det ska ske i de sista dagarna, säger Gud, att jag utgjuter av min Ande över allt kött. Era söner och era döttrar ska profetera, era unga ska se syner och era gamla ska ha drömmar. Ja, över mina tjänare och tjänarinnor ska jag i de dagarna utgjuta av min Ande, och de ska profetera"*

Sedan pingstdagen har den helige Ande varit utgjuten över Gudsfolk. Och från den stunden har Herren gett grönt ljus för alla som vill ta emot dopet i den helige Ande. När du står vid ett trafikljus och det blir grönt inte väntar du väl då? Har man en snabb bil så trycker man på gasen. Så tryck på gasen min vän, Herren har gett grönt ljus på pingstdagen för 2000 år sedan.

Ofta hör man människor som säger att man ska "vänta in Anden"

²⁰ Lukasevangelium 24:49

²¹ Apostlagärningarna 1:4-5

Människor med dessa tankar kommer att sitta kvar i sina fåtöljer. Smith Wiggelsworth sa *"Om inte Anden rör sig så rör jag Anden"* underförstått att det låg också på hans ansvar att tändas av Guds eld.

Vad är det då den helige Ande gör?

Han gör allt det som vi inte kan göra. Mirakler, övertygar om synd, ger oss kärlek till våra medmänniskor, han leder oss, han korrigerar oss, tränar oss, ja han gör allt det som Jesus själv skulle ha gjort om han hade varit kvar på jorden. Den helige Ande har idag Jesus plats på jorden.

3. Hur hör man den helige Andes röst?

Vi är skapade till en relation med vår skapare. Det är allas syfte. I begynnelsen skapade Gud människan till sin avbild. Det betyder att vi liknar Gud. På vilket sätt? Vi är skapade med en kropp som har ögon, näsa, öron, hjärta. Vi har också givits en fri vilja, rätten att välja har han också lagt i oss.

En del tror att Gud är döv, blind och saknar hjärta. Gud är inte döv, han har full hörsel. Många människor ropar på Gud men de får aldrig bönesvar. Kanske beror det på att de inte förstått att Gud har ett namn? Om du vill få min uppmärksamhet så bör du först kalla på mitt namn. För om du skulle säga *"Bruno!"* till mig så skulle jag inte reagera. Varför? För mitt namn är Micael. Om du däremot ropar *"Micae!!"* och jag är i närheten så skulle jag genast gensvara *"Ja? Vad vill du?"*

Gud har nu gett oss namnet som är över alla namn och var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst. Jag brukar uppmana alla som inte provat att be till Jesus att göra det, för Herren har ett namn.

Vi är alltså kallade till att leva i gemenskap med skaparen. Vi talar till han och han lyssnar, han talar till oss och vi lyssnar. Så fungerar all kommunikation.

Jag möter ganska ofta människor som säger att det inte kan höra Gud tala. Jag brukar då säga att; *du har nog hört Herren många, många gånger men problemet är kanske inte att du förstått att han talat?*

Allt har en förmåga att tala. Även en go bakelse på konditoriet har en förmåga att ropa med hög röst *"Ta mig, ät mig!"* och du följer rösten (troligtvis är det du själv som talar till dig själv)

Vad jag vill säga är att det är en ständig konversation i vårt huvud. Jag vet inte om det bara är jag som skapar "låtsas krig" i mitt huvud. Jag skapar som en dialog med mig själv. Men ofta i de dialogerna så dyker ett vist ord upp. Ett ord som visar en utväg. Många gånger är det Herren som talar. Så det vi behöver är en "urskiljnings förmåga" så vi vet vilken röst som talar.

1 Samuels boken 3:1-10 *Pojken Samuel gjorde tjänst inför Herren hos Eli. Herrens ord var sällsynt på den tiden och **profetsyner var inte vanliga**. 2 Då hände en gång detta medan Eli låg på sin plats. Hans ögon hade börjat bli skumma så att han inte kunde se. 3 Guds lampa hade ännu inte slocknat, och Samuel låg i Herrens tempel där Guds ark stod. 4 Då kallade Herren på Samuel. "Här är jag," svarade Samuel. 5 Därefter skyndade han sig till Eli och sade: "Här är jag, du ropade på mig." Men han svarade: "Jag har inte ropat. Gå tillbaka och lägg dig." Och han gick och lade sig. 6 Herren kallade än en gång på Samuel, och Samuel steg upp och gick till Eli och sade: "Här är jag, du ropade på mig." Men han svarade: "Jag har inte ropat, min son. Gå tillbaka och lägg dig." 7 Samuel kände ännu inte Herren, och Herrens ord hade ännu inte blivit uppenbart för honom. 8 Herren kallade på Samuel för tredje gången, och han steg upp och gick till Eli och sade: "Här är jag, du ropade på mig." Då förstod Eli att det var Herren som kallade på den unge pojken. 9 Därför sade han till Samuel: "Gå och lägg dig, och om han ropar på dig, så säg: Tala Herre, din tjänare hör." Och Samuel gick och lade sig på sin plats. 10 Då kom Herren och ställde sig där och ropade som förut: "Samuel! Samuel!" Samuel svarade: "Tala, din tjänare hör."*

Samuel föddes in i en tid då profetsyner inte var vanliga. Israels folk sov i sin törnrosa sömn, andligt sett. Många församlingar idag har ett liknande tillstånd. Även om de har snygga och proffsiga Gudstjänster så finns ändå inte andens gåvor i funktion. Utan det mesta är mänskligt tillrätta lagt. Det finns alltid en fara när vi tar bort ett av det mest

centrala sakerna i det kristna livet nämligen, det andliga och byter ut det mot surrogat andlighet som bygger mer på att väcka känslor.

Jag tror många församlingar runt omkring i västvärlden upplever mycket av detta just nu men jag är lika säker på att det är bara en tidsfråga innan Andens nådegåvor och kraft är tillbaka, precis som i forna dagar.

I tider av andlig sterilitet så blir det också svårt att urskilja när Herren talar, precis som det också blev för Samuel. Man tar det själiska för att vara andligt, precis som Samuel tog Herrens röst för att vara Eli.

Samuel var en ung pojke som fick förmånen att växa upp i templet. Hans präst hette Eli. Nu ville Herren tala till Samuel. Genast så går han till Eli och säger *"Här är jag, vad vill du?"*

Samuel kunde inte urskilja mellan en människas röst och Herrens röst. Men att han hörde var det ingen tvekan på. Så kanske det är med dig också? Kanske har du tagit Herrens röst för att vara från en människa eller kanske som bara dina "egna tankar"?

Detta händer inte en eller två gånger utan tre gånger! Till slut inser till och med Eli att det är Herren som vill prata med Samuel.

Nu lär sig Samuel att urskilja Herrens röst från andra röster.

Det finns människor som har sin hobby i att titta på fåglar. De åker runt i hela världen för att se på olika fåglar, de studerar var de äter, hur de låter och hur de ser ut. De kan allt om fåglar. Om du och jag som kanske inte är så duktig på fåglar skulle följa med en fågelskådare ut i naturen så skulle vi höra en massa olika fåglar. Men det skulle vara väldigt svårt för oss att uttyda vilken fågel som låter så eller så. Fågelskådaren skulle däremot direkt berätta om alla fåglar han hör. Han skulle beskriva deras utseende, vad de äter och alla andra egenskaper. Vad är skillnaden mellan en professionell fågelskådare och en amatör som du och jag? Han har lärt sig att uttyda olika fågelläten. Jag vet inte hur mycket du kan om fåglar men för egen del så kan jag skilja mellan en fiskmåns och kråka, så långt går min kunskap.

Tillbaks till Samuel. Han blir sedan en av de viktigaste profeterna i gamla testamentet. Han blir ett språkrör mellan folket och Herren. Vi behöver många profeter som blir språkrör idag. Profeterna har tystnat och profetsyner är inte vanligt.

Vid ett annat tillfälle så talar Jesus i liknelser av att han är den goda herden och vi är hans lamm.

Joh 10:1-5 Jag säger er sanningen: Den som inte går in i fårfållan genom porten utan tar sig in från annat håll, han är en tjuv och en rövare. 2 Men den som går in genom porten är fårens herde. 3 För honom öppnar portvakten, och fåren lyssnar till hans röst. Han kallar på sina får och nämner dem vid namn och för ut dem. 4 När han har fört ut alla sina får går han före dem, **och fåren följer honom eftersom de känner hans röst.** 5 Men en främling följer de inte utan flyr från honom, **för de känner inte främlingars röst.**"

Två röster; den gode herden och en främling. Jesus säger att fåren följer honom för de "känner igen hans röst" men kommer det en främling så följer de inte, tvärt om de flyr för att de inte känner igen rösten.

Om jag skulle säga till min dotter "Saga, kom till Pappa" så skulle hon genast komma. Hon känner igen min röst. Hon blir trygg, för hon vet vem jag är. Men kommer det en annan som påstår sig vara hennes pappa så skulle hon genast märka skillnaden både på sättet jag talar men också rösten. Hon känner igen pappas röst. Hon kan urskilja vem som pratar.

Precis så är det med oss. Jesus sa: "*Mina får följer mig för att de känner min röst*"

Så jag får frågan ganska ofta; Hur hör man den helige Andes röst? Eller hur skiljer man mellan alla röster som finns runt omkring oss?

1. Herren talar alltid genom sitt ord

Är det så enkelt tänker kanske du? Ja, så enkelt är det. Varje gång som vi öppnar upp hans skrift så läser vi hans utandade ord. Det är hans nedskrivna vilja. Precis som vi skriver ett testamente som berättar om vad vår vilja är efter att vi dött. I alla tider kommer man kunna läsa om vad jag ville med det som var mitt. Det kan aldrig ändras, det står evigt fast.

Det betyder att alla röster och tilltal skall prövas utifrån skriften. Allt annat måste gå i linje med Herrens uppenbarade vilja i skriften.

När jag blev frälst så fick jag samtidigt ett möte med hans ord. Hans ord talade rakt in i min situation. Jag har sedan dess sett mig som "ordets förkunnare" Och du kommer aldrig att bara höra mig vittna om häftiga upplevelser utan jag delar alltid Gudsord.

2 Timoteus 3:16-17 *"Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, tillrättavisning, upprättelse och fostran i rättfärdighet, så att gudsmänniskan blir fullt färdig, väl rustad för varje god gärning"*

När du läser din bibel ska du alltid be att han skall tala in i din situation och uppenbara skriften. Då vill han tala och korrigera, uppmuntra, upprätta och fostra dig så du växer till.

Jesus sa om den helige Ande *"Men Hjälparen, den helige Ande som Fadern ska sända i mitt namn, han ska lära er allt och **påminna er om allt som jag sagt er.**"*²²

Så en av den helige Andes uppgifter är att *"påminna oss allt som Jesus sagt"*

När vi läser evangelierna så läser vi vad Jesus sa, då vet vi också att det är så den helige Ande kommer att tala till oss. Han kommer att påminna oss om vad han redan sagt i sitt ord.

²² Johannes evangeliet 14:26

Detta står fast i alla tider. Gud ändras inte, skriften ändras inte hans står kvar. Mänskliga åsikter och tankar utgår ifrån känslor och tider. Men Herren förbliver ett med sitt ord.

2. Herren talar genom sin frid

När jag levde som ofrälst i världen så var jag tvungen att hitta något surrogat för frid. Jag hittade min i olika droger, andra hittar den i relationer, hobbys eller genom materialism. Men allt detta vara bara en kort stund. När jag blev frälst var det första som hände var att jag fick lugn och ro på insidan, vi kallar det för frid. Jag fick frid med Gud, frid med mig själv och jag fick frid med människor.

I dom flesta av breven så börjar och slutar författaren i nya testamentet med *"frid vare med er"*

I många kyrkor hälsa man varandra med en frids hälsning. Än idag hälsar de judiska folket med ordet "Shalom" som betyder frid

Varför?

Därför vår Gud ÄR frid och när han talar så kommer friden att infinna sig oavsett situationen kan vara full av ofrid.

Det finns en himmelskton av frid när Herren talar, det lägger sig som bomull kring själen.

Låt mig ge ett bra exempel på mitt liv då jag lyssnade till friden på insidan och inte till det yttre som såg annorlunda ut.

Efter att min bortgångna fru Kristin (som gick hem till Herren i maj 2019) träffades började vi att söka Herren för en gemensam vision och en plats där Herren kunde använda oss. Vi fastade och bad under en lång tid. Efter ett tag så fick vi ett samtal ifrån en mycket välkänd pastor som ville tala med oss. Vi blev naturligtvis exalterade och var övertygad om att Herren nu ville visa oss vart han ville att vi skulle tjäna. Så vi

åkte för att träffa honom. För mig var det första gången som jag träffat honom, jag hade naturligtvis hört hans undervisning och han var en välkänd pastor i landet. Nu kom en förfrågan om vi vill vara med och tjäna i hans församling. På insidan ville jag bara skrika "JAAAA!!!" men eftersom jag är frireligiös så sa jag "Jag ska be över det." När vi sedan lämnat hans kontor så jublade både jag och Kristin. Vi var naturligtvis övertygade om att Herren berett denna väg. Vi såg på plattformen som fanns och vilken genväg till framgång i Gudsrike vi fick direkt. Det var som ett dukat bord från Herren. Jag ringde genast mina närmaste vänner och berättade. Alla gratulerade och sa "Detta är Herren som leder er" Efter ett par dagar så infann sig en ofrid kring allt. Allt såg bra ut men på insidan började en ofrid att växa. Jag var övertygad om att det var en attack från satan. Så jag bad ännu mer men ju mer jag bad desto mer ofrid fick jag.

Till slut fick jag bara inse att detta erbjudande var inte till oss, Gud hade något annat för oss. Jag ringde och tackade för det fina erbjudandet men att Gud hade inte sanktionerat detta med frid, tvärt om. Han välsignade oss och höll det inte emot oss, tvärtom så var han glad att vi följde vårt hjärta och den inre friden.

Vi fortsatte be för vår framtid och jag fick en annan stad på mitt hjärta. När jag bad över det så infann sig friden och glädjen! Samma sak hände med Kristin. Även hon fick staden på hjärtat och det var ingen som helst tvekan om var vi skulle. Gud kallade oss till Gävle, en större småstad i Sverige. Vi fick inga löften om några plattformar, ingen lön, ingenting. På insidan hörde jag den helige Ande viska "Gå ut på gatorna och predika, jag ska vara med er" Till detta fick jag också ett bibelord som slog rakt in i min ande. Jag bara visste att jag visste att detta var den plan Gud hade för oss. Vi gav oss till staden till 150%, vi älskade den, vi älskade att tjäna där. Under lite drygt sju år så var vi sedan "gatuevangelister" Det var den plattformen som vi fick. Vecka efter vecka, år efter år var vi trofasta.

Så här efteråt så tror jag Herren ville att vi skulle få "arbeta upp oss" i hans rike och lära oss att bli pionjärer och tjänare. Gud ville inte ge oss en genväg till framgång.

Idag är jag så tacksam för den resan som jag fått. Det gör mig mycket ödmjuk. Och han ser trofasta hjärtan.

När jag idag tittar tillbaka och ser resultatet så skulle jag aldrig någonsin byta bort detta. Genom kampanjer så har jag fått nå hundratusentals människor, vi har planterat arbeten (bibelskolor, missionsorganisation, församlingar) på många platser över jorden. Genom många olika TV program och media arbeten så har vi fått nå massor av tittare varje vecka.

Hade jag valt att lyssna till det mänskliga så hade jag absolut tagit den andra vägen med förberedda plattformar. Där allt gått så mycket snabbare. Men jag följer friden. Han är vår frid och kommer alltid att sanktionera med sin frid när han talar.

Det finns andra gånger som jag haft ofrid men ändå gått emot det och "aj vad ont det har gjort efteråt"

Det kan handla om allt möjligt från att avskilja människor till tjänst till att predika "fel" budskap vid "fel tillfälle". Jag tror alla varit där. Efteråt känns det som man badat i leran.

Det är en resa att lära sig lyssna in friden och med åren så blir man mer och mer känslig.

Det är extra viktigt för sig som vill gå in i tjänst att lära dig detta. Därför du kommer att behöva ta beslut som inte ser "mänskligt" bra ut. Människor kan uppleva att du tar stora risker eller att du inte "hör Guds röst" för att du inte gör som dom vill att du ska göra.

När Herren talar så talar han aldrig om saker som du i det naturliga kan, tvärtom. Han kommer att sätta dig i en situation där du tvingas tro på honom mer än dig själv. Även människor kommer att så in tvivel på det du står inför. Men som ledare ska följa friden och inte människofruktan.

Kanske befinner du dig just nu i en sådan situation i ditt liv. Där du är missförstådd av

din familj, pastor eller vänner? Men på insidan så har du frid för beslutet. Jag har då ett ord till dig. *Herren är med dig, Följ friden!*

3. Herren talar genom drömmar och visioner

Den kände sydkoreanska pastorn David Yonggi Cho sa vid ett tillfälle *"Den helige Andes språk är drömmar och visioner"* När hans startade sin församling på femtiotalet i Sydkorea så var dom bara åtta personer. Idag har han en församling som är över en miljon medlemmar och han har påverkat hela den kristna världen. Få har gjort ett sånt starkt avtryck i modern tid som han.

Jag vet inte om du reflekterat över hur många bibelställen som talar om just hur Herren talar genom syner, visioner och drömmar? Jag tror det är så här; när Gud vill ge en specifik kallelse eller ett uppdrag som vilar över en människa så kommer han att ge en specifik dröm och vision. Låt mig ge dig några bibelord så du ser vad jag menar. Jag ger dig här nedan bibelord på hur tydligt det är att Herren besöker människor om nätterna och talar till dom. Jag skulle uppmuntra dig till att själv ta dessa bibelställen och själv göra ett bibelstudie

Joel 2:28 Och det skall ske därefter att jag skall utgjuta min Ande över allt kött. Era söner och era döttrar skall profetera, **era gamla män skall ha drömmar, era unga män skall se syner.**

4 Mos 12:6 Och han sade: "Hör nu mina ord. Om det finns en HERRENS profet ibland er, ger jag mig till känna för honom i en syn, **och talar med honom i en dröm.**

Job 33:14-16 För Gud talar gång på gång, **i drömmar och i syner om natten när vi är i djup sömn.** Han öppnar våra öron vid sådana tillfällen och ger oss vishet och kunskap

1 Mos 20:3 "Men Gud kom till Abimelek i en dröm om natten och sade till honom: "Du måste dö för den kvinnas skull som du har tagit till dig, ty hon är en annan mans hustru."

1 Mos 28:12-13, 16 **"Då hade han en dröm.** Han såg en stege vara rest på jorden. Den nådde ända upp till himlen och Guds änglar steg upp och ner på den. 13 Och se, HERREN stod ovanför den och sade: "Jag är HERREN, din fader Abrahams Gud och Isaks Gud. Det land där du ligger skall jag ge åt dig och dina efterkommande. 16 När **Jakob vaknade upp ur sömnen**, sade han: "HERREN är verkligen på denna plats och jag visste det inte."

1 Mos 31:10-13 När parningstiden för småboskapen kom **hade jag en dröm.** Jag lyfte min blick och fick se att hannarna, som betäckte småboskapen, var strimmiga, spräckliga och fläckiga. 11 Och **Guds ängel sade till mig i drömmen:** Jakob! Jag svarade: Här är jag. 12 Då sade han: Lyft blicken och se hur alla hannar som betäcker småboskapen är strimmiga, spräckliga och fläckiga. Jag har sett allt som Laban gör mot dig. 13 Jag är Betels Gud. Det var där du smorde en minnessten och gav mig ett löfte. Bryt nu upp och drag ut ur detta land och vänd tillbaka till ditt fosterland."

1 Mos 31:22-29 På tredje dagen fick Laban veta att Jakob hade flytt. 23 Då tog han med sig sina bröder och satte efter honom, och efter sju dagar hann han upp honom i Gileads bergsbygd. 24 **Men Gud kom till arameen Laban i en dröm om natten och sade till honom:** "Akta dig för att säga något mot Jakob, gott eller ont." 25 När Laban hann upp Jakob, hade denne slagit läger på berget. Också Laban och hans män slog läger på Gileads berg. 26 Då sade Laban till Jakob: "Vad har du gjort? Du smög dig i väg från mig och förde bort mina döttrar liksom fångar tagna med svärd. 27 Varför flydde du i hemlighet och rymde från mig? Eftersom du inte lät mig veta något, kunde jag inte sända i väg dig med jubel och sång, med pukor och harpor. 28 Du unnade mig inte ens att kyssa mina barnbarn och mina döttrar. Du har handlat som en dåre. 29 Det står i min makt att göra er illa, **men er fars Gud sade till mig i natt:** Akta dig för att säga något mot Jakob, gott eller ont."

1 Mos 46:2-4 Och **Gud talade till Israel i en syn om natten och sade:** "Jakob! Jakob!" Han svarade: "Här är jag." 3 Då sade han: "Jag är Gud, din faders Gud. Var inte rädd för att resa till Egypten, ty jag skall där göra dig till ett stort folk. 4 Jag skall själv följa med dig till Egypten och jag skall också föra dig tillbaka därifrån. Och Josefs hand skall tillsluta dina ögon."

1 Kung 3:5-15 **I Gibeon visade sig HERREN för Salomo i en dröm om natten. Gud sade:** "Bed mig om det du vill att jag skall ge dig." 6 Salomo svarade: "Du har visat stor nåd mot din tjänare, min fader David, därför att han vandrade inför dig i sanning och rättfärdighet och med ärligt hjärta mot dig. Du bevarade åt honom denna stora nåd och gav honom en son som sitter på hans tron, så som det är i dag. 7 Du, HERRE, min Gud, har nu gjort din tjänare till kung efter min fader David. Men jag är bara en ung man, jag vet varken ut eller in. 8 Din tjänare är här bland ditt folk som du har utvalt, ett folk så stort och talrikt att det inte kan räknas på grund av sin mängd. 9 Ge din tjänare ett lydigt hjärta, så att han kan vara domare för ditt folk och skilja mellan gott och ont. För vem kan annars vara domare för detta ditt stora folk?" 10 Det behagade Herren att Salomo bad om sådant. 11 Gud sade till honom: "Eftersom

du har bett om detta och inte bett om ett långt liv, inte heller om rikedom eller om dina fienders liv, utan om att kunna förstå vad som är rätt, 12 se, därför vill jag göra som du önskar och ge dig ett så vist och förståndigt hjärta att någon lik dig inte har funnits före dig och inte heller skall komma efter dig. 13 Dessutom ger jag dig också vad du inte har bett om, nämligen både rikedom och ära, så att i alla dina dagar ingen kung skall vara din like. 14 Om du går på mina vägar och håller fast vid mina stadgar och bud, så som din fader David gjorde, då skall jag ge dig ett långt liv."

15 Då vaknade Salomo, och se, det var en dröm.

Matt 1:18-24 "18 Med Jesu Kristi födelse gick det till så: hans mor Maria var trolovad* med Josef, men innan de hade kommit tillsammans, visade det sig att hon var havande genom den helige Ande. 19 Josef, hennes man, var god och rättfärdig. Han ville inte dra vanära över henne, och därför beslöt han att i hemlighet skilja sig från henne. 20 Men när han tänkte på detta, se, **då visade sig en Herrens ängel för honom i en dröm och sade:** "Josef, Davids son, var inte rädd att ta till dig Maria, din hustru, ty barnet i henne har blivit till genom den helige Ande. 21 Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus*, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder." 22 Allt detta skedde, för att det skulle uppfyllas som Herren hade sagt genom profeten: 23 Se, jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel,* det betyder Gud med oss. 24 **När Josef vaknade upp ur sömnen**, gjorde han som Herrens ängel hade befallt och tog sin hustru till sig.

Matt 2:12-13, 19-22 Och sedan **de i en dröm blivit varnade** för att vända tillbaka till Herodes, tog de en annan väg hem till sitt land.

13 När de vise männen hade rest i väg, **då visade sig en Herrens ängel i en dröm för Josef** och sade: "Stig upp och ta med dig barnet och dess mor och fly till Egypten! Stanna där tills jag säger till dig, för Herodes kommer att söka efter barnet för att döda det." 19 När Herodes var död, **då visade sig en Herrens ängel i en dröm för Josef i Egypten** 20 och sade: "Stig upp och ta med dig barnet och dess mor och bege dig till Israels land, för de som ville ta barnets liv är döda ." 21 Han steg då upp och tog med sig barnet och dess mor och kom till Israels land.

22 Men när han hörde att Arkelaus var kung över Judeen efter sin far Herodes vågade han inte bege sig dit. Och **sedan han i en dröm blivit varnad för detta**, drog han bort till Galileens område.

Matt 27:19 Medan Pilatus satt på domarsätet, sände hans hustru bud till honom och lät säga: "Ha ingenting att göra med denne rättfärdige man! **Jag har i natt lidit mycket i en dröm** för hans skull.

Om man vill göra en biblisk lära måste man alltid ha flera bibelverser som stöder det man vill tala om. Att bara ta en tum vers och bygga en doktrin på funkar inte.

Psalmisten säger *"Summan av ditt ord är sanning"*²³

Och onekligen så finns mer än ett bibelställe som berättar om hur Gud talat till människor genom drömmar om natten. Så utan tvekan är den helige Andes språk "drömmar och visioner"

Om man talar om drömmar så kan man omöjligt gå förbi Josef. Han kallades "*drömmaren*" av sina bröder. Ett öknamn som de gav honom för att han fått drömmar av Herren.

Det står att Josef fick två olika drömmar av Herren. Den första drömmen handlade om att han var ute och band kärvar på åkern och han kom för att berätta om drömmen för sina stora bröder "*Vi band kärvar på åkern. Då reste sig min kärve upp och blev stående, och era kärvar ställde sig runt omkring och bugade sig för min kärve.*" Men hans bröder sade till honom: "*Skulle du bli vår kung och härska över oss?*" Och de hatade honom ännu mer för hans drömmars skull och för det han hade sagt.²⁴"

Någon natt senare får han en ny dröm. Nu ser han tolv stjärnor och solen och månen böja sig inför honom. Även den drömmen delar han med sin familj. Nu tycker till och med hans far att det går lite för långt.

När det gäller Josefs drömmar måste vi först slå fast att detta var inte hans egna drömmar utan Herrens drömmar uppenbarade i Josef! Det är stor skillnad på våra egna dagdrömmar och Herrens drömmar för våra liv. När nu Josef får dessa drömmar av Herren så blir han genast hatad av sina bröder. de säger "*Så du menar att du skulle bli vår kung och härska över oss!?*"

Vi behöver veta att inte alla kommer att uppskatta de drömmarna som vi får från Herren. Till och med våra egna vänner och familj kan vända oss ryggen. Lite senare läser vi att Josef ska besöka sina bröder medans de är ute och vallar fåren. De står att de ser honom på långt håll och säger De sade till varandra. "*Där kommer **drömmaren**. Kom nu, så dödar vi honom och kastar honom i en brunn! Sedan kan vi säga att ett vilddjur har ätit upp honom. **Så får vi se hur det går med hans***"

²³ Psalm 119:160

²⁴ 1 Mos 37:7-8

drömmar.²⁵

Lägg märke till att det är drömmarna som de hatar, egentligen är Josef inte objektet för allt hat utan drömmen. Bröderna vill till varje pris döda drömmen så de slipper böja sig inför Josef en dag. De planerar då att döda honom men i sista stund kommer de på idén att sälja honom till Egypten som slav istället. Så löser dom problemet med drömmen. Men vad de inte visste var att drömmen levde vidare i Josefs hjärta. Han var övertygad om att det Herren visat honom, det skulle ske. För eller senare.

Om eller när du får en dröm om vad Gud har för kallelse över ditt liv så får du också räkna med att de kommer attacker från alla håll. Det är som amerikansk fotboll eller rugby. Du kan vara liten och klen och vara en spelare och inte ha några som helst problem. Men så fort du får bollen så kommer du få möta motstånd! Nu vill alla ta bort bollen ifrån dig.

Men glöm aldrig; det är inte dig dom hatar, det är det Gud gett dig. Det är det som fiende vill ta ifrån dig.

Kanske blir du också anklagad för att vara högmodig och tro mer på dig själv än vad de gör. Josefs bröder trodde att Josef "vara för mer än dom"

När Josef sedan kom till Egypten så blev han såld till Potifar. Potifar var en hovman hos Farao. Guds hand vilade över Josef och Potifar satte honom över hela hans hem. Men Potifars fru fattade tycke för Josef. Det står att han var "*väl växt och såg bra ut*"²⁶ Säkert attraherades hon också av hans renhet. Varje dag flörtade hon med honom. Men Josef var full av gudsfuktan och vördnad inför det uppdrag som Potifar gett honom. En dag när allt annat tjänstefolk är borta och bara Potifars fru och Josef är hemma så kräver hon att han skall ligga med henne. Josef vägrar och springer därifrån, i förbi farten tappar han sin mantel. Då tappar Potifars fru tålmodet och anklagar honom för ha försökt våldtagit henne. Josef grips och kastas i fängelse.

Nu satt Josef som dömd våldtäktsman i Egypten. En våldtäktsman är alltid den lägsta varelsen i ett fängelse. Så är det i Sverige idag, så var det med all säkerhet även då. Och nu skulle man kunna tänka sig att allt var över för hans del. Men drömmen fanns ännu kvar på insidan. Jag skulle tro att den bar honom igenom allt lidande och nöd.

Men även i fängelset förblir Herrens favör över hans liv. Han blev befördrad till chef

25 1 Mos 37:18-20

26 1 Mos 39:6

över internerna. Efter en tid så kastas två av Faraos betjänter, en bagare och en hovmästare i fängelset. Då får de varsin dröm. Josef som hade Guds Ande i sig fick sedan en uttydelse. När så hovmästaren får tillbaks sitt jobb precis som Josef berättat så ber han honom att komma ihåg honom inför Faraon. Efter en tid får Faraon²⁷ två drömmar. Vem är det som talar till honom? Herren! Och Faraon är fullständigt övertygad om att detta är en syn ifrån skaparen. Han samlar ihop alla sina siare och trollkarlar men ingen kan ge en uttydande. Då kommer hovmästaren ihåg Josef. När Faraon hör detta så beordrar han att Josef genast skall komma till honom. När sedan Faraon berättar om sina drömmar ger genast Josef uttydningen. Det skall komma sju bra år med stor skörd sedan skall det komma sju svåra år som kommer att äta upp det som samlats in. Genast när Faraon hör detta så ropar han högt *”Finns det någon som har Guds ande som han?”*²⁸ Och från att ha varit den lägsta stående varelse i Egypten så sätts han nu som andre man i hela nationen! Vilken makalös upprättelse. Jag skulle tro att processen kunde ha tagit max en timme förmodligen mindre. Snacka om ett Guds ingripande. Ibland tycker vi att ingenting händer, speciellt då vi upplever att vi sitter fast i ett fängelse och det ser ut som att det inte finns någon utväg. Men har Herren gett sina drömmar i ens liv så kan ingenting ta det ifrån oss! Kom ihåg det, du som bär en Guds dröm på insidan och tycker att inget händer. När tiden var inne så sände Gud sin son. Allt har sin tid som bibeln talar om. Har Herren gett dig en dröm, bida tiden. Herren skall utföra sitt verk i ditt liv.

Så nu var Josefs liv upprättat. Herrens favör var fortfarande över honom. Josef började genast att administrera upp arbetet med att samla in säd. När så sju år gått kom sedan de sju svåra åren som Herren visat Faraon. Det blev en hungersnöd över hela jorden. Även i Israel där Josefs familj fanns. De hörde ryktet att i Egypten fanns säd att köpa så det begav sig dit. När Josef såldes till Egypten var han 17 år²⁹ nu var han minst 37 år efter som det står att han stod inför Faraon när han var 30 år³⁰ och de 7 goda åren hade gått. Det betyder att under mer än 20 års tiden fanns drömmen kvar på insidan av Josef. Och nu skulle den nå sin fullbordan, nu var tiden inne då brödernas kärvar skulle buga sig inför honom.

1 Mos 42:6 *Josef var nu den som hade makten i landet och det var han som sålde säd till allt folket. När Josefs bröder kom dit, **bugade de sig för honom med ansiktena mot jorden***

Människor som gjort ett avtryck i den kristna historien har alla fått en sak gemensamt,

²⁷ 1 Mos 41

²⁸ 1 Mos 41:38

²⁹ 1 Mos 37:2

³⁰ 1 Mos 41:46

nämligen Gudsdrömmar för sitt liv och sin tid. Det är drömmen som burit dom. Det är drömmen som skapat möjligheten. Därför det är så Herren talar.

Har du inte fått Herrens dröm om ditt liv så skulle jag uppmuntra dig att be till Herren om detta. I Jeremia 33:3 säger Herren till honom *"Ropa till mig, så vill jag svara dig och låta dig höra om stora och ofattbara ting som du inte känner till."*

Det fanns stora och ofattbara ting som Herren vill delge Jeremia. Men den versen kan alla applicera över sitt eget liv. Men vill man ha drömmen så behöver man ropa. Ropa är något helt annat än en from liten bön. Det finns något desperat i ett rop. Om jag var på väg att krocka så skulle jag inte viska lite svagt "Jeeeeessuuuuussssss..." Knappast, jag skulle ropa med full hals "JESUS!!!! JESUS!!!! JESUS!!!!!" Jag skulle vara desperat efter hjälp, desperat för bönesvar.

Så för dig som är liknöjd med ditt liv och inte har några mål att tjäna Herren behöver inte ens be bönen. Men för dig som är fullständigt desperat vill ha tag på Guds dröm för ditt liv, börja ropa och sluta inte förrän du sett in i framtiden! Tro mig, du kommer aldrig ångra detta. Det är värt det trots att du blir attackerad och missförstådd.

Jag har vart noggrann med att skriva ner syner, tilltal, drömmar och uppenbarelser som jag fått av Herren.

Hab 2:2-3 Herren svarade mig och sade: **Skriv upp synen och rista in den på skrivtavlor, så att den lätt kan läsas.** Ty ännu måste synen vänta på sin tid, men den skyndar mot sin fullbordan och ljuger inte. Om den dröjer, vänta på den, ty den kommer helt visst, den skall inte utebli."

Jag har ett visionsdokument som jag skrev ner i början av min tjänst. I den finns alla tilltal och det som Herren lagt i mitt hjärta. Jag har då och då gått tillbaka för att påminna mig själva vad han sagt.

Vi bör veta att det kan ta lång tid innan det går i fullbordan. Guds tid är inte våran tid. Vi tycker alltid han kommer försent. Men *"Om synen dröjer, vänta på den, ty den kommer helt visst, den skall inte utebli"*

Så när du får tilltal skriv ner dom så att de lätt kan läsas. När du har fått en vision/dröm av Herren så kommer den att leda dig. Du får en målsättning med ditt liv. Jag möter tyvärr allt för många kristna som inte har en klar målsättning med sitt liv. Det är som d

Ord 29:18 Utan uppenbarelser går folket vilse, lycklig är den som tar vara på Guds undervisning.

Ordet uppenbarelse betyder i grundtexten "ett synligt mål" eller "en vision" Och bibeln säger att folket går vilse utan ett synligt mål. Så är det väl med allt i livet? Har man inga målsättningar så kommer man ingenstans. Men med ett klart mål så sätter man upp en strategi för att nå dit.

Nu tror jag Herren själv fullbordar sitt verk men han kommer att komma att förbereda dig inför den uppgiften. Kallar han dig till att till exempel predika så tar han dig med all säkerhet till en bibelskola där du får lära känna han och hans ord. Lever man inte i visionen så är man med all säkerhet i en förberedelsetid.

Jag är enormt tacksam för de åren jag fick i förberedelse. Och så här efteråt så skulle jag aldrig ha vilja vara utan den tiden.

Som barn hade vi alla drömmar. Vi ville bli något, vi ville alla sätta ett avtryck i vår tid. En del ville bli rockstjärnor andra läkare, det fanns en dröm i oss. Vi vågade drömma och inga drömmar var för stora i vårt barnsliga hjärta. Sedan dog drömmarna. Kanske var det någon som tog drömmen ifrån dig? Eller kanske gav du upp drömmen? Att ha en dröm för ens liv är att ha en målsättning, mening och en plan för ens liv. Vi behöver alla leva med ett mål, det skapar en mening med vårt liv.

När vi blev frälsta så blev vi barn på nytt, Guds barn. Är det inte märkligt att så fort vi blev frälst så började vi drömma igen? Nu var vår dröm att skapa en bättre värld. En del ville ge sitt liv för barnens situation, andra ville dela evangeliet till jordens yttersta gräns. Plötsligt fylldes vi av drömmar av att sprida godhet, nåd och kärlek. Det kommer naturligtvis ifrån vår nya natur. Gud är god och inget mörker finns i honom, och hans barn bär på samma DNA.

Jag vet själv hur jag hade (och har fortfarande) stora drömmar, jag ville göra intryck på hela världen. Jag ville se tusentals människor frälsta. Ännu idag lever jag min dröm. Och jag har vågat drömma stort, för jag tror på en stor Gud.

Men tyvärr ser det inte alltid ut så. Många drömmar når aldrig sin fullbordan. Jag minns en äldre kvinna i en församling som jag tjänade i. Hon berättade att hon hade fått en stark kallelse till Kina som nyfrälst tonåring. Men så kom så mycket annat mellan och nu var hon närmare 80 år och drömmen hade aldrig nått sin fullbordan. Det gjorde ont när hon berättade, och fortfarande tänker jag på det. Vad var det som gjorde att hon inte gick? Varför gick hon aldrig mot den drömmen som Herren hade

för henne? Jag tror det kan bero på många saker. Bekvämlighet, rädsla och olydnad är några alternativ. Men det troliga är att hon inte ville lämna sin trygghetszon

Kliv ut ur din trygghetszon

Jag tror många inte vill lämna sin "trygghetszon". Vad är då vår trygghetszon? Det är det mentala område där vi känner oss trygga och har kontroll över en situation. Det är här vi känner oss bekväma och väl till mods. Vi har kontroll över livet och vi vet hur vi ska agera i de flesta sammanhang. Kanske har du tagit körkort? Du minns den där första gången du skulle ge dig ut i trafiken? Det pirrade i hela kroppen. Man kastades ut i en ny värld. Man lämnade en trygghetszon och gick in i ett nytt äventyr.

Vi skapar ständigt nya trygghetszoner i våra liv, i hemmet, församlingen, på arbetet eller i våra hobbies. Låt mig ta ett exempel. Hur många av er har inte en "fast plats" i kyrkan eller i matsalen där du jobbar? Du sitter på samma stol varje gång. Du har skapat dig en trygghetszon. Och skulle någon sitta på din plats så störs du. Vi har en benägenhet att fastna i osynliga väggar men som blir fysiska i den reella världen. De skapar hinder att gå vidare. Vi går omkring med en mentalitet av att "*man vet vad man har men man vet inte vad man får*" och därför vill man inte lämna den trygga zon som man byggt upp.

När man blir en efterföljare av Jesus så kommer han att utmana oss i vår trygghetszon. Det är omöjligt att fortsätta leva i trygghetszonen tillsammans med Jesus!

Det är omöjligt att fortsätta leva i trygghetszonen tillsammans med Jesus!

Se bara på lärjungarna. Innan den helige Andes utgjutelse så "*läste dom in sig i rädsla för Judarna*" Joh. 20:19

Men se vilken skillnad när den helige Ande tog över dom. De gick ut och frimodigt predikade evangelium till alla folk. Den helige Ande tog dom ifrån deras trygghetszon och förde dom ut i ett äventyr. Ett äventyr som han vill ta även dig och mig in i.

För att lämna trygghetszonen så behöver vi gå in i frimodigheten. Hebr 10:35 säger "*kasta inte bort din frimodighet, den ger stor lön*"

Det betyder att vi kan kasta bort frimodigheten. Vi kan tappa frimodigheten. Men det betyder också att vi kan ta fram den och använda den! Och om vi gör det så lovar bibeln oss stor lön, stor avkastning eller mycket frukt utifrån våra liv. Lever man i

frimodighet så blir man, Fri, Modig och Het! Det är temperamentet på den nya skapelsen.

Frimodighet i den helige Ande är det som utmanar vårt trygghetson.

När Josua skulle inta landet fick han befallningen att vara frimodig, inte bara en gång utan Herren betonade *"har jag inte befallt dig att var stark och frimodig?"* Josua behövde gå ifrån den säkerhetszon i öknen till att inta landet i tro. Så är det med dig också. Om dom drömmar som Herren lagt i dig skall gå i fullbordan så måste du kliva ut ur din bekvämhetszon.

Drömmar måste vara en del av vårt liv. Det är det som pekar ut vägen för ditt liv. När vi slutar att drömma så slutar vi att leva. Det finns vetenskapliga undersökningar som visar på att man lever kortare om man inte lever för en dröm, målsättning och sysselsättning.

I Tyskland gjordes en undersökning på möss. Man gav hälften av mössen något att underhålla sig med och en grupp hade inget att göra. Mössen som levde med en sysselsättning levde 6 år längre (naturligtvis mus år)

I slutet på livet kommer vi bara att ångra de chanser vi inte tog. Och jag vill vara hungrig på mer äventyr tills den dagen jag går hem. Livet tillsammans med Jesus är ett äventyr. Se bara på Apostlagärningarna, inte en enda av lärjungarna stannade kvar i sin trygghetszon.

Slutligen så skulle jag vilja utmana dig med dessa frågor:

- Hur länge sedan tillät du dig att drömma?
- Hur länge sedan testade du något nytt?
- Vad har du för trygghetszoner som du behöver övervinna?
- Är det inte dags att du utmanas i din tro?
- Är det inte dags att fortsätta drömma?

För som Herren sa till mig för många år sedan *"Det liv du har idag, det valde du igår. Därför vet du vad du får imorgon"*

Vad vill du ha för morgondag? Du väljer. Du kan stanna kvar i din trygghetszon och du kan bestämma dig för att gå mot dina drömmars mål.

4. Herren talar under bönen och stillheten

Vid kvällsbrisen kom Herren till Adam³¹. När han arbetat färdigt för dagen och när lugnet befann sig dök Herren upp. Jag älskar detta ord. Finns det något härligare än en ljummen kvällsbris? Jag har fått förmånen att åka till Sri Lanka många gånger. Ofta tillbringar jag tid längst kusten. Och det händer att jag tar kvällsmat vid någon restaurang nära havet. Temperaturen är perfekt, vågorna från havet slår upp mot stranden och så kommer den ljumma kvällsbrisen. Jag vill tro att det var så som Herren dök upp för att umgås med Adam.

Vi läste tidigare att Herren talar om natten när vi sover. När vi sover så vilar vår själ. Vad jag menar är att vår stressade vardag med alla bekymmer blir det svårare för Herren att nå fram till vårt inre.

Jes 50:4 " Han väcker var morgon mitt öra, han väcker det till att höra på lärjungasätt."

En sak som slagit mig ofta är hur närvarande Herren är just på tidiga mornar när man vaknat. Oftast i kombination med att jag läser hans ord. Inte sällan så kommer ett ord ut ur bibeln som bär något profetiskt i sig. Förmodligen är det samma princip som gäller även här, att själen är utvilad och vi hör lättare den helige Andes viskningar i vårt inre. Jag skriver mer kring detta i ett senare kapitel.

5. Herren talar i det naturligt övernaturliga

En sak som vi kanske ibland missar i våran vardag är att Herren också talar i det naturligt övernaturliga. Låt mig förklara.

*Apg 10:9-14 Nästa dag, medan de ännu var på väg och närmade sig staden, gick **Petrus upp på taket för att be**. Det var vid sjätte-timmen. 10 **Han blev då hungrig och ville ha något att äta**. Medan man gjorde i ordning maten kom han i hänryckning. 11 Han såg himlen öppen och hur något som liknade en stor linneduk kom ner. Fäst i sina fyra hörn sänktes den ner till jorden, 12 och i den fanns jordens alla fyrfotadjur och kräldjur och himlens fåglar. 13 Och en röst kom till honom: "Res dig, **Petrus, slakta och ät!**" 14 Petrus svarade: "Nej, nej, Herre! Jag har aldrig ätit något oheligt eller orent."*

31 1 Mos 3:8

Apostlarna hade fasta bönetider. Nu var det lunchbön och det står att Petrus var hungrig och ville ha något att äta. Och just då får han se en syn. Det är Herren som vill tala med honom. Jag vet inte om du reflekterat över varför Herren ger honom en massa orena djur utifrån lagen? Han ville nå fram till honom på ett relevant sätt. Herren ville tala så han förstod i det naturliga. Petrus var hungrig, Herren ger en syn om mat. Han talar alltså i det naturliga på ett övernaturligt sätt. Han använder Petrus vardagsliv för att tala. Jag tror absolut inte att det var en slump att Petrus var hungrig.

Den här synen kom ungefär 10 år efter att Jesus lämnat jorden. Och fortfarande hade apostlarna inte fattat att de var kallade att gå till alla folk. De levde fortfarande under lagen. För Petrus var kosher mat det enda han åt. Men det allra viktigaste i synen var hur han fortfarande såg på hedningarna. Han hade aldrig besökt ett hedniskt hem eller ens ätit med dom! Trots att Jesus varit så tydlig med att evangelium skulle predikas för alla folk.

Det hade alltså blivit en religiös låsning för lärjungarna och Herren var tvungen att tala genom en syn.

När han sedan kommer ner ifrån hustaket så funderar han fortfarande kring vad synen kunde betyda. Då ringer det på dörren och två män ifrån Cornelius hus stod utanför. De förklarade att deras herre fått ett änglabesök och att de blivit tillsagda att leta upp Petrus. Då säger den helige Ande till Petrus "Gå med dom utan att tveka"³²

Nu gick Petrus med till Cornelius och för första gången så gick han in i ett hednahem. Nu bröts något i hans liv. Och sedan utbrister han "Nu förstår jag verkligen att Gud inte gör skillnad på människor"³³ Nu kom äntligen evangeliet till oss hedningar, det tog över tio år för lärjungarna att fatta det.

Jag tror även vi kristna kan fastna i religiösa mönster som hindrar oss att nå ut till hedningarna. Det finns nog många platser som upplevs som tabu att besöka. Men om Herren kallar oss så bör vi följa Anden precis som Petrus "Gå utan att tveka"

Kanske väntar ett äventyr för dig som törs bryta normaliseringskristendomen, jag vill tro det. Jag har själv satts i situationer där jag funderat "kan jag verkligen vara här? Kan jag vara med dessa människor?" Men på insidan så har jag hört "Lugnt, jag är med dig, gå med utan att tveka"

Jesus var mitt ibland syndarna, det gjorde aldrig honom till en syndare. Vi är kallade

32 Apg 10:20

33 Apg 10:34

till världen och förvandla den. Vi kan leva ut vår fulla potential av helighet mitt i dekadensen.

Låt mig ge dig ett till exempel i bibeln där Herren talar i det naturligt övernaturliga.

*Jerm 1:11-14 Herrens ord kom till mig. Han sade: "**Vad ser du, Jeremia?" Jag svarade: "Jag ser en gren av ett mandelträd."** 12 Herren sade till mig: "Du har sett rätt. Jag skall vaka över mitt ord för att fullgöra det." 13 Herrens ord kom till mig för andra gången. Han sade: "**Vad ser du?" Jag svarade: "Jag ser en sjudande gryta. Den lutar hitåt norrifrån."** 14 Herren sade till mig: "Från norr skall olyckan välla in över alla som bor i landet.*

Mitt i vardagen kommer en röst "Vad ser du Jeremia?" Jeremia svarar genast på vad som han tittar på, en gren av ett mandelträd. Och utifrån detta så talar Herren. Mitt i vardagen så hittar Herren fram till Jeremia för att tala. Jag vet inte hur många tilltal lik detta som jag upplevt? Oräkneliga. Där Herren använt en högst naturlig vardagshändelse för att tala in i mitt liv.

För flera år sedan så hade jag en seriepredikning om människofiske, världens roligaste fiske. Jag fick alla mina uppslag och tankar när jag var ute och fiskade. Jag skrev ner samtliga idéer. Och efter ett tag insåg jag att det faktiskt var Herren som talade rakt in i min situation. Än idag predikar jag exakt utifrån det som jag fick då.

Jag är övertygad om att även du har hört Herren tala i din vardag på ett naturligt övernaturligt sätt, du kanske bara inte insåg att det var Herren som kom på besök? Du trodde bara att det var dina egna tankar.

Anden och gåvorna

Markusevangelium 16:15-20 Och han sade till dem: "Gå ut i hela världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen. Den som tror och blir döpt ska bli frälst, men den som inte tror ska bli fördömd. Dessa tecken ska följa dem som tror: I mitt namn ska de driva ut onda andar. De ska tala nya tungomål. De ska ta ormar med händerna, och dricker de något dödligt gift ska det inte skada dem. De ska lägga händerna på sjuka, och de ska bli friska. När Herren Jesus hade talat till dem, togs han upp till himlen och satte sig på Guds högra sida. Och de gick ut och predikade överallt, och Herren verkade tillsammans med dem och bekräftade ordet genom de tecken som åtföljde det"

Vi kallar den "Missions befallningen". På engelska så översätts den till "The great commission" fritt översatt till "Det stora uppdraget"

Vårt uppdrag är att nå med evangelium till jordens yttersta gräns. Vi behöver göra det tillsammans som församling. Men vi måste också göra det med den helige Andes ledning och kraft. Utan honom funkar det inte.

Jesus sa att "*När den helige Ande kommer över er ska ni få kraft att bli mina vittnen, i Jerusalem, i Samarien och till jordens yttersta gräns*"³⁴

Vi måste förstå och inse att utan den helige Andes verktygslåda så kommer vi ej att kunna utföra uppdraget.

Jesus har gett oss den helige Ande och hans gåvor och de är våran verktygslåda.

Om vi lämnar in bilen till en verkstad, så behöver mekanikern verktyg för att klara uppgiften, skiftnyckel, skruvmejslar, hammare med mera. Med alla hans verktyg blir allting så mycket lättare, snabbare resultat på mindre tid.

Tänk om han saknade skiftnyckel och fick skruva bort en bult med händerna?

Uppgiften skulle vara omöjlig. Precis så är det för oss. Vi har andliga nådegåvor som löser svåra uppgifter på ett lätt sätt, eller snarare vi löser omöjliga uppgifter på ett övernaturligt sätt.

Verktygen är inte för att titta på dem och beundra dem, dom är till för att användas.

Tänk om du kommer till verkstaden och mekanikern står där och bara pratar om vilka fina verktyg han har men han vägrar att använda dom. Dom hänger mer likt ett diplom på väggen, de andliga nådegåvorna kommer bara till nytta om man använder dem.

Den helige Ande kan bara bli manifesterade när vi "går ut på vattnet" och litar på att han ska ta över.

Andens nådegåvor löser omöjliga uppgifter på ett övernaturligt sätt

Andens nådegåvor förekommer i hela bibeln. Även profeterna, prästerna och kungarna i gamla testamentet hade dom i sin tjänst. Se bara på Simson som utan tvekan hade kraft miraklernas kraftgåva över sig. Gåvan gjorde honom till en super människa och inget kunde binda honom eller Salomon som fick visdomens ord över sin tjänst. I Jesutjänst ser vi alla gåvorna i funktion hela tiden. Samma sak i

³⁴ Apostlagärningarna 1:8

apostlagärningarna. Så då är frågan; Har Andens nådegåvor upphört idag? Knappast, det finns inget bibelstöd för det. Tvärtom så ser vi flera och fler gå ut i Andens nådegåvor.

Jag har undervisat om Andens nådegåvor under många år och har själv fått kliva in i alla gåvor i olika tider och stunder. Och med en ganska enkel undervisning får jag människor att känna sig trygga och längta efter att få kliva in i Andens liv och gärningar.

Korinterförsamlingens leverne

Men när Paulus skriver till församlingen i Korint är han lite mer systematisk kring gåvorna. Vad var då Korint för församling? Korint var en stad likt många sekulära städer idag. Dekadensen var total. Normer hade tagit bort och man levde efter köttetslustar, "känns det rätt för dig så är det rätt". Till och med ordet "att korinta" betydde att idka samlag. Paulus kom till Korint vid hans andra missionsresa³⁵ och precis som han brukade vid den tiden så gick han först till synagogan och berättade de goda nyheterna om att Messias nu hade kommit. Han blev hånad och förtalad av de judar som bodde i Korint. Då bestämde sig han för att gå till hedningarna i staden. Herren själv styrkte Paulus med en syn " *Var inte rädd, utan tala och låt dig inte tystas!*" Paulus bestämde sig då för att stanna i staden. Där bodde han sedan i 1 år och 6 månader och förkunnade Herrens ord, kanske var det en bibelskola han startade? Korint blev sedermera en av de stora församlingarna på den tiden. Församlingen bestod till största delen av hedna troende³⁶, alltså människor som inte hade någon judisk-religiös påverkan sedan barndomen. De hade inte lärt sig vad som var rätt och fel. När Paulus sedan lämnade Korint och gick vidare med missionsuppdraget så fick han en dag ett besök från församlingen i Korint de hade med sig ett brev från församlingen med en massa frågor. Efter att han lämnat så uppkom en massa olika

³⁵ Apostlagärningarna 18:1-11

³⁶ 1 Korinterbrevet 6:9-11

situationer som de inte visste hur de skulle hantera. Därför kan man tydligt se att korinterbrevet är Paulus svar på alla dessa frågor. Och det märks när man läser det första brevet. För vilka problem hade Korintkyrkan?

1. Otukt

En son hade snott hans pappas nya flickvän. (1 Kor 5:1)
Man fortsatte att ligga med tempelprostituerade (1 Kor 6:15-20)

2. Splittringar och grupperingar

Man delade upp sig till olika ledare och förkunnare och splittrade kyrkan (1 Kor 3:3-5)

3. Bråk mellan troende

Kristna bröder som processade mot varandra öppet i domstolar istället för att lösa problemet på ett hedervärdigt sätt (1 Kor 6:1-8)

4. Äktenskapet

Gifta sig eller leva sambo, leva med icke troende (Hela kapitel 7)

5. Synkretism

Man åt avguda offer tillsammans i nattvarden.
Man hade inte gett upp den gamla tron, utan behöll den och levde i religionsblandning. (1 Kor 10:1-33, vers 20-21)

6. Alkohol

Man inte bara drack vin, man söp sig berusad och frossade i sig nattvarden. och stridigheter (1 Kor 11:17-22)

7. Ovisliga sammankomster

De skrek i tungor, och betedde sig allmänt konstiga så Paulus var tvungen att ge dem någon form av ordning. "Gud är inte Oordningens Gud utan fridens" (1 Kor 14:23)

Några kvinnor som började ställa frågor mitt under mötena och störa Gudstjänsterna offentligt. (1 Kor 14:33-34)

När man läser om denna kyrka så måste man verkligen fråga sig; Vilket samfund hade bjudit in Korintförsamlingen till sin gemenskap idag? troligtvis ingen.

Det hade garanterat varit utkastad som en skumsekt som ingen ville veta av. Men det

vi måste ha i bakgrunden när vi läser om församlingen är att

1. Det var hedningar från födseln.
2. De levde en dekadensens centrum i världen på den tiden.

Vi är alla barn av den miljö som vi växer upp i. Vi kallar det för "barn av vår tid" De var barn av sin tid. Och deras process att helgas tog lite längre. Det fanns mycket att arbeta på. Det är också bra för oss "gammel kristna" idag att veta då nya hedningar kommer till tro. Paulus hade mycket förståelse för församlingen i Korint, samtidigt som han var noggrann att lära dom hur man lever det nya livet i Kristus.

När vi läser i början på brevet skriver Paulus;

1 Korinterbrevet 1: 4-7 Jag tackar alltid min Gud för er, för den Guds nåd som ni har fått i Kristus Jesus. I honom har ni blivit rika på allt, på allt tal och all insikt, eftersom vittnesbördet om Kristus har fått stadigt fäste hos er. Därför saknar ni inte någon nådegåva medan ni väntar på att vår Herre Jesus Kristus ska uppenbaras

Paulus börjar med tacksamhet över den nåd han sett över församlingen. Att mitt i detta syndens näste så hade Gudsord fått fäste och mängder av människor kom till tro.

Sedan kommer det kanske mest häpnadsväckande, Paulus säger att församlingen inte saknade en enda nådegåva, alla gåvor var i full funktion! Hur många kyrkor kan säga det idag? Inte många. Så församlingen levde i Andens nya liv och det var en högkarismatisk församlingen där man tillät Anden att röra sig fritt. Samtidigt så ser vi att församlingen var rätt ohelgad.

Jag frågade Herren vid ett tillfälle varför inte undervisningen om Andens nådegåvor vore bättre att ha i Filipperbrevet. Jag menar, läser man det brevet så verkar det som det var en perfekt kyrka utan brister och fel. Och visst borde väl den kyrkan vara mer lämplig för att Anden ska röra sig?

Herrens svar till mig då var "*Gåvorna är av nåd inte gärningar*"

Ofta möts jag av människor som ser på andliga nådegåvor som ett emblem på bröstet eller diplom för lång och trogen tjänst. När jag åker till Asien och har olika seminarier så ger man ofta mig en stor "badge" på högersida om bröstskorgen. Den kan vara allt ifrån 10-30 cm med rosetter och så står det mitt namn också vidare. Så här tror jag många ser andliga nådegåvorna. Som en stor "badge" från Gud. Men det kan inte vara mer fel.

Och kanske är det ett grund problem för alla inklusive mig, att vi inte tycker att vi är tillräckligt "heliga" eller "goda" för att Herren ska använda just mig?

Att vi aldrig är helt färdiga för att Anden skall använda oss. Det är bara det att gåvorna är av nåd, inte gärningar eller prestationer. Detta är ett hinder för många att komma ut i det andliga gåvorna. De diskvalificerar sig själv. Vi dömer oss själva genom att läsa världen utifrån andras ögons perspektiv.

När vi nu tittar på de andliga nådegåvorna så måste vi ha den här bakgrunden. Nådegåvorna är inte en bekräftelse från Gud att allt är perfekt med oss. Kanske är det därför som vi alltid blir lika förvånade när "stora" Gudsmän faller i synd? För att vi ser det som att Gud bekräftar personens liv och leverne

Alla gåvorna bor i dig

När jag var nyfrälst hörde jag ofta undervisning om gåvorna och den utgick från att man möjligtvis hade "en" gåva och sedan skulle man på något vis hitta den. Det kan inte bli mer fel. Den helige Ande bor nu i oss och i den helige Ande finns ALLA gåvor. Det betyder i dig finns tillgång till alla gåvor. Det betyder inte att alla gåvor är i funktion ständigt. Men möjligheten finns där. Sedan tror jag att man kan få en gåva som är tydligare och klarare. Är man till exempel profet så har man "gåvan att urskilja andar" i ständig funktion.

I kapitel 12,13 och 14 i första Korinterbrevet så undervisar Paulus som sagt lite mer om andensnådegåvor. En del kanske hoppar till, då kapitel 13 är mer känd som kärlekens lov men jag menar att den inte har på något sätt hamnar utanför kontexten, tvärtom. Den har sin självklara plats i undervisningen om gåvorna. Jag tror Paulus känner sig manad att slå på stoppknappen med det "andliga" för att visa en väg som är långt mycket högre än det övernaturliga och effektfulla nämligen kärleken. Det finns ingen högre väg än kärleken. Och Andens gåvor verkar genom kärlek.

Vi ska nu studera det lite mer ingående. Jag kommer att komplettera undervisningen när gåvorna är i funktion i gamla testamentet, i Jesu tjänst, hos apostlarna men också i mitt liv för att göra det så levande och begripligt som möjligt.

1 Korinterbrevet 12:1 *"Bröder jag vill inte att ni ska vara okunniga ifråga om de andliga gåvorna"*

Paulus ville inte att församlingen skulle vara okunniga om de andliga nådegåvorna. Därför väljer han att ta lite extra tid att förklara hur de fungerar.

Tungotalens gåvor

Lägg märke till rubriken, tungotalens gåvor. Det vill säga i plural, inte singular. Undervisningen om tungotal blir omöjlig att förstå om man inte har detta som bakgrund. Låt mig ta tre tungotal som jag tror bibeln talar om. Ofta är detta gåvan in i de andra gåvorna.

1. Befintliga språk
2. Bönespråket
3. Tungotal som ska uttydas

Om man blandar ihop dessa tre olika tungotal till en gemensam undervisning så blir

det obegripligt. Därför ska jag nu försöka undervisa om dessa på ett så pedagogiskt vis jag bara kan.

1. Befintliga språk

När Anden utgjuts på pingstdagen så fylls alla som samlats i över salen av den helige Ande. De börjar alla tala i språk allt efter som Anden ingav dem att tala. Så de öppnade munnen och den helige Ande gav förmågan. Det är väldigt tydliga och klart att detta handlade om befintliga språk som t.ex. kurdiska, persiska och arabiska. När de går ut och predikar evangelium på olika modersmål. Alla blir förvånade ***”Men de talar om Guds väldiga gärningar på vårt eget språk!”***

Detta var alltså inte några änglars språk, det hemliga bönespråket eller ett språk som skulle uttydas.

Den här gåvan är väldigt, väldigt spännande! Jag har själv fått möjligheten att tala befintliga språk som jag normalt inte alls kan. När jag som nyfrälst hörde talas om gåvan att tala i tungor fick jag en enorm iver att söka den gåvan. Jag gick fram på varje förbön och tog varje tillfälle jag kunde för att få gåvan förlöst. Men inget hände. Jag gjorde som alla andra och rannsaka mig själv, hade jag synd i mitt liv? Tyckte inte Gud om mig? Kanske han inte ville att just jag skulle få gåvan? Det är nog frågor som de allra flesta har.

Så vid varje förbön som jag gick fram och inte fick gåvan så ökade min besvikelse. Men samtidigt var jag enormt hungrig efter Andens gåvor och Andens eld. Vid ett tillfälle var jag hemma och bad från hela mitt hjärta och ropade **”HERRE döp mig i den helige Ande, låt mig få kliva in i Andens eld och liv, jag längtar så!”** Plötsligt upplevde jag att det fanns något inom mig. Jag upplevde det rent fysiskt. Och jag kan bara tänka vad är det där? Och helt plötsligt väller tungotal ut ur min mun, jag ropar ut högt och tydligt. Ett ljuvligt tungotal på ett språk som låter som någon form av Indiskt språk, kanske var det Urdu eller Hindi? Jag vet inte, men ett befintligt språk var det. Sedan den dagen Gud gav mig tungotalets fantastiska gåva har jag använt den varje

dag, jag skulle inte byta bort det mot allt smör i Småland. Faktum är att jag kommer på mig ofta att tala i tungor på insidan

Jag minns vid ett annat tillfälle som jag fick tala tungor i befintligt språk. Det var sommaren 2004 då jag och Kristin skulle vara konferenciärer på en Jesusfestival i Gävle. Vi skulle inleda kl 18:00. Och för er som inte bor i Sverige ska veta att i Sverige håller man tiden. Är det sagt 18:00 så börjar man inte 18:01. Det är viktigt hos oss, "utomlands har man tid men i Sverige har vi klocka" brukar vi säga. Sedan har väl åren som missionär format en del nya karaktärsdrag hos mig, tyvärr. Det var en stor stadsfest och människor kom till Gävle från när och fjärran. När vi kom in i staden så fanns inte en enda parkeringsplats, och tiden gick. Mitt i centrum fanns ett parkeringshus som vi normalt sett brukar parkera och jag sa till Kristin "***Och parkeringshuset är det väl inte ens någon idé att åka till***" och direkt efter det så bad jag en fras i tungotal. Då ropar hon "***Du sa att det finns många parkeringsplatser där på arabiska***"!!! Jag bara tittade på henne och sa "***Va??! Om det skulle finnas EN parkeringsplats vore bara det ett mirakel!***" Vi åkte genast till parkeringshuset och mycket riktigt, när vi kom fram så fanns där många parkeringsplatser! Vi parkerade och han fram precis i rätt tid.

Här verkade gåvan att tala tungor i befintligt språk mitt i en vardagshändelse. Jag tror verkligen att gåvorna är till för vårt dagliga liv och inte bara i förbönskön i kyrkan. Om vi bara är lydiga och fram för allt villiga att kliva ut i det övernaturliga så vill den helige Ande möta oss.

För en tid sedan så var jag på en missionsresa till Sri Lanka. Vi skulle ha ett seminarium i ett kristet rehabiliteringshem för före detta missbrukare. Jag skulle precis gå upp och predika då föreståndaren för hemmet började tala på klockren svenska "***De kommer för att berätta om namnet Jesus!***" Vid det tillfället hade jag med mig några härligt nyfrälsta vänner från Sverige som hörde vad han sa. När jag sedan klev upp och

berättade detta så fick vi uppleva en enorm härlighet som svepte fram, många tog emot Jesus som sin frälsare andra vittnade om ett starkt vidrörande ifrån den helige Ande.

Jag minns också en bönesamling vi hade i vårt ledarskap för många år sedan. Plötsligt så upplevde vi en stark närvaro av den helige Ande. Och en man föll ned och började ropa gråtandes i tungor, atmosfären var elektrisk och vi förstod att Gud ville tala till oss. Då trädde Kristin fram och berättade att han precis hade talat gammal persiska och han hade berättat om hur Gud beskrev sin karaktär *"Jag är en Helig Gud, Jag är en förtärande eld..."* och efter det kom ordet *"Och berätta för mitt folk om den kommande domen!"* Hela rummet fylldes av Gudsfruktan och vi förstod att HERREN ville att vi skulle fokusera vårt budskap om domen. På söndagen efter delade jag ett budskap om det som HERREN talat om. Sanktionen från himlen gick inte att ta miste på, den helige Ande var starkt utgjuten och han bekräftade ordet med sin närvaro. Mannen som talade Persiska var en helt vanlig svensk som naturligtvis aldrig lärt sig Persiska, och fram för allt inte gammal persiska.

En av de mäktigaste vittnesbörd om att tala tungor i befintligt språk kommer ifrån en god vän till mig, Rickard Lundgren. Rickard är grundare av missions organisationen "Gå Ut Mission" (www.gautmission.org)

När Rickard var i tonåren fick han en vision/dröm av HERREN att nå in med evangelium till Albanien. Albanien var då helt stängd och väldigt få hade lyckats ens tagit sig in i landet. Rickard lyckades att ta sig in i landet. När han väl var där insåg han inte kunde tala med folket. Ingen kunde engelska och själv kunde han inte Albanska. Rickard började ropa till Gud om att få lära sig deras språk. När han sedan vaknar upp dagen efter så talar han flytande albanska! Han får alltså gåvan att tala Albanska beständigt över sitt liv! Än idag talar Rickard språket flytande. Det är till och med så att han har idag den högsta auktoriserade tolk rätten för Albanska. Det gör att han t.ex. har rätt att tolka om den Albanska presidenten eller premiärministern kommer till

Sverige. Jag hade aldrig berättat denna story om jag inte själv kunde verifiera den. Rickard är en god vän till mig och han har själv återgett detta vittnesbörd.

Det finns åtskilda vittnesbörd i den kristna historien om hur den helige Ande har använt gåvan att tala i befintliga språk och det började på pingstdagen för 2000 år sedan och fortsätter in i vår tid!

Så det första som hände när apostlarna blev döpta i den helige Ande var att de började tala befintliga språk. Och när människorna hörde detta så greps de av fruktan, de insåg att detta måste vara ett verk av Herren. Över 3000 blev frälsta vid det tillfället.

2. Bönespråk

Låt oss lägga en grund för detta tungotal genom att läsa Paulus undervisning i

1 Korinterbrevet 14:1-5

*Sträva efter kärleken, men **var också ivriga att få de andliga gåvorna**, framför allt profetians gåva. **Den som talar tungomål talar inte till människor utan till Gud, för ingen förstår honom. Han talar hemligheter i sin ande.** Men den som profeterar talar till människor och ger uppbyggelse, uppmuntran och tröst. **Den som talar tungomål bygger upp sig själv**, men den som profeterar bygger upp församlingen. Jag vill gärna att ni alla talar tungomål, men ännu hellre att ni profeterar.*

Paulus börjar så underbart med att säga "*var också ivriga* att få de andliga gåvorna*" lite senare i [vers 12](#) säger han "*Eftersom ni är ivriga* att få Andens gåvor, sök då sådana som bygger upp församlingen så att ni har dem i överflöd*"

Vi ska alltså vara ivriga att söka de andliga gåvorna precis som församlingen i korint var. Grundtext ordet som bibeln talar om är "**zélös**" som betyder "att sträva brinnande ivrigt efter något" ordet kan också användas i kontexten av "nitälska"

Så läser man det så förstår man att Paulus verkligen uppmanar oss att få tag på de andliga gåvorna.

Hur söker man då gåvorna på detta sätt? Vägen fram till gåvorna går genom att be honom om det. Och ibland får man be om och om igen. Är det för att Gud är lynning eller sur och vi måste fjäska för honom? Knappats. Han fungerar nog som de flesta föräldrarna, han vill se att vi verkligen vill ha presenten vi ber om. Låt mig ge dig en illustration. Om en pappa hade två söner och sönerna gick förbi en cykelaffär och båda säger till sin pappa "Pappa, pappa, åhhh kan inte vi få den cykeln???"

Dagen efter så återkommer *en av sönerna* och har gjort en teckning av cykeln och säger "pappa jag vill sååååå gärna ha cykeln" och så pågår det i ett par veckor. Den ena sonen frågade vid ett tillfälle om han inte kunde få cykeln medans den andre kom om och om igen. Frågan är vem ville egentligen ha cykeln? Naturligtvis han som enträget och ivrigt (zélot) sökte efter att få cykeln som gåva. Jag tror att Gud fungerar på detta sätt. Han vill se om vi *verkligt* vill ha cykeln eller om vi bara ber om saker som vi egentligen inte uppskattar. Sedan har Jesus själv lovat att ge oss den helige Ande som gåva utifrån [Lukas evangelium 11:11-13](#) "*Finns det någon far bland er som ger sin son en orm när han ber om en fisk? Eller en skorpion när han ber om ett ägg? Om nu ni som är onda förstår att ge goda gåvor till era barn, hur mycket mer ska då inte er Far i himlen ge den helige Ande åt dem som ber honom?*"

Jag tänker ofta på berättelsen om kvinnan och den orättfärdiga domaren³⁷ som Jesus berättar om. Kvinnan vet att hon har rätt och hon kommer till domaren varje dag. Till slut ledsnar domaren och ger henne rätt, inte för att han är god och vill väl utan för att han tröttnat på hennes ständiga böner. Sedan säger Jesus: "*Skulle då inte Gud skaffa rätt åt sina utvalda som ropar till honom dag och natt? Han lyssnar tålmodigt till dem*" Denna liknelse är till för bara en sak. Vi borde lära oss be utan att tröttna. Tänk dig då om du bestämmer dig för att få Andens nådegåvor i överflöd?

Låt oss gå tillbaks till undervisningen om bönespråket. I [vers 2](#) säger Paulus "*Den som talar tungomål talar inte till människor utan till Gud, för ingen förstår honom. Han talar hemligheter i sin ande.*"

Så detta språk är en direkt kommunikation mellan dig, eller snarare mellan din ande

37 Luk 18:1-8

och Gud. Paulus säger också att ingen förstår språket, inte du själv, inte andevärlden eller människor runt omkring. Och detta språk kan inte och skall aldrig uttydas! Det är ett språk som går direkt mellan dig och Gud. Inte konstigt att djävulen hatar tungotal. Paulus skriver också om detta till församlingen i Rom.

Romarbrevet 8:26-27 *Så hjälper också Anden oss i vår svaghet. Vi vet inte vad vi borde be om, men Anden själv vädjar för oss med suckar utan ord. Och han som utforskar hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden vädjar för de heliga så som Gud vill.*

Det är inte alltid vi vet vad vi ska be om. Men den helige Ande vet alltid vad som är rätt och han vet alltid exakt vad som vi bör be om. Och Anden hjälper oss i vår svaghet. Tänk vad skönt att koppla bort våra egna planer, uttänkta strategier och till och med vårt eget sinne och istället låta Anden själv be, så befriande!

Jag minns när internet kom på 90 talet i Sverige. Det var ett så kallat "uppringt internet" 33.6k modem som man kopplade upp sig mot. När man kopplade upp sig lät det märkligt, ni som själv hade det minns säkert oljudet som kom ifrån modemmet. Då berättade någon för mig att internet är inget övernaturligt utan kommunikationen genom internet låter så. För mig vart det en aha upplevelse. Tänk att det försiggår en kommunikation mellan min dator och servern som jag inte förstår! På samma sätt är det alltså med tungotalet mellan mig och HERREN! Anden talar i ord som bara han och bara min ande förstår. Och själv fattar jag inget i mitt förstånd.

På samma sätt fungerar WIFI idag. Vi ser inte signalerna men dom finns där. Vi ser inte ljudet men det finns där. Så vi bör se till att vi ständigt är uppkopplad mot HERRENS nätverk i den himmelska världen. Och tack vare tungotalets fantastiska förmåga kan vi var det 24/7 precis som Paulus säger till församlingen i Thessaloniki **"Be alltid oavbrutet"**³⁸

Varför ska man då be i tungor, vad gör det för skillnad?

Vi läste tidigare *"Den som talar tungomål bygger upp sig själv"*³⁹ Detta bönespråk hjälper alltså till att bygga upp sig självt och bygga upp sitt andliga liv. Det verkar som att Gud gett oss ett andligt gym där vi kan träna upp oss. Så precis som vi väljer att gå till gymmet och bygga upp våra muskler eller gå ut och springa så bygger vi upp vår kropp. Med tungotalet så bygger vi upp oss själva. Även brevet till Judas så säger han att *"Men ni, mina älskade, ska bygga upp er själva på er allra heligaste tro och be i den helige Ande"*⁴⁰ Kanske är det just därför som Paulus uttrycker sig i till församlingen i Korint *"Jag tackar Gud för att jag talar tungomål mer än någon av er"*⁴¹

När jag såg dessa verser och insåg att detta tungotal har betydelse och att det är viktigt för mig så började jag be ännu mer i tungor. Under en tid i mitt liv brukade jag sätta på en timer på 8 timmar och bad sedan konstant utan att äta eller dricka, och jag bara bad i tungor. Idag gör jag inte det på samma sätt och jag inser samtidigt att jag under en tid fick nåd för detta. Det var i en förberedelsetid inför jag skulle in i tjänst. Så detta tungotal skall aldrig blandas samman med att tala i befintliga språk eller tungotal som ska uttydas. Det är ditt personliga bönespråk som hjälper dig att bygga upp ditt eget andliga liv.

3. Tungotal som ska uttydas

Då kommer vi in på det 3:e tungotalet, nämligen det som ska uttydas. Vi har redan gjort klart att det finns ett tungotal som *aldrig någonsin kan eller ska uttydas*, nämligen vårt bönespråk i tungor. Men sedan talar bibeln om ett tungotal som kan komma i våra samlingar, då vi kommer samman som församling. Det är ett tungotal som ska bygga upp varandra. Låt oss läsa från samma kapitel

[1 Korinterbrevet 14:7-14](#) *"På samma sätt är det med livlösa instrument som ger ljud*

39 1 Korinterbrevet 14:4

40 Judas vers 20

41 1 Korinterbrevet 14:18

*ifrån sig, till exempel flöjt eller harpa. Om det inte är någon skillnad mellan tonerna, hur ska man då kunna förstå vad som spelas? Och om en trumpet ger en otydlig signal, vem gör sig då redo till strid? Så är det också med er. Om ni inte talar begripliga ord med era tungor, hur ska man då kunna förstå vad ni säger? Då talar ni ut i tomma luften. Hur många språk det än finns i världen, så är inget utan mening. Men om jag inte vet vad ljuden betyder blir jag en främling för den som talar, och den som talar blir en främling för mig. Så är det också med er. Eftersom ni är ivriga att få Andens gåvor, sök då sådana som bygger upp församlingen så att ni har dem i överflöd. **Därför ska den som talar tungomål be om att kunna uttyda det.** För om jag ber med tungomål så ber min ande, men mitt förstånd bär ingen frukt.”*

Lite senare fortsätter Paulus om att tala om hur Gudstjänsterna bör ske i ordning trots att Andens nådegåvor är i funktion. Han ger dom rekommendationer om att *låta allt ske värdigt och med ordning*⁴² Han nämner också att *”Om någon talar tungomål får två eller högst tre tala, en i sänder, och någon ska uttyda. Finns det ingen som uttyder ska tungomålstalaren vara tyst i församlingen och i stället tala för sig själv och för Gud”* Så under våra samlingar skall det finns ett tungotal som skall uttydas. Men hur skiljer man det tungotalet ifrån vårt personliga tungotal?

När någon börjar tala i tungor som ska uttydas förändras atmosfären. Man kommer att uppleva en tyngd, helighet och Gudsfruktan. Samtidigt som någon höjer sin röst i tungotal. Personen ber sedan intensivt i tungotal på ett språk som personen normalt inte gör (som när han ber i sitt bönespråk) ofta under tårar men inte alltid. Ofta höjer personen rösten avsevärt. Samtidigt brukar någon få en inre syn, ett tilltal, något profetisk, en bild eller någon form av uttydande av tungotalet. Ibland händer det att personen som ger tungotalet även har uttydningen. När denna nådegåva är i funktion så byggs församlingen sannerligen upp.

För några år sedan verkade jag i en församling, en traditionell pingstförsamling. Gudstjänsterna kunde tyvärr vara knastertorra och livlösa. Mötena påminde mer om ett föreningsmöte än en andlig Gudstjänst. Men i församlingen fanns några äldre troshjältar som alltid var fyllda av Anden, och som hade lärt känna den helige Ande och hans gåvor. Vid bönen hände det ofta att någon av dom höjde sin röst i ett ljuvligt tungotal som drog ner hela himmelriket. Från noll närvaro till en fantastisk öppen

⁴² 1 Korinterbrevet 14:40

himmel! Direkt efter så var det en av de äldre som ställde sig upp och hade en uttydning.

När denna gåva är i funktion i församlingen så har den med sig ord av uppmuntran men fram för allt en underbar närvaro av den helige Ande.

Tyvärr har många församlingar försummat denna gåva. Kanske är det för att man inte förstått hur den fungerar och inte låter den helige Ande komma fram? Trots att bibeln faktiskt är tydlig om att när vi kommer samman så ska denna gåva vara i funktion.

FAQ om tungotalets gåvor

Nu när vi har en bakgrund till dessa tre olika tungotal så låt oss göra en FAQ, "frequently asked questions" eller "frågor & svar" som vi skulle sagt på svenska. Låt oss alltså ta upp några vanliga frågor som brukar dyka upp kring just detta ämne. Då jag undervisat om detta under många år så tror jag säkert att även du bär på någon eller några av dessa frågor.

1. Ska alla tala i tungor? Och kan alla tala?

I Markusevangelium och i de sista verserna så talar Jesus om att det ska finnas några utmärkande drag hos dem som tror "*Den som tror och blir döpt ska bli frälst, men den som inte tror ska bli fördömd. Dessa tecken ska följa dem som tror: I mitt namn ska de driva ut onda andar. De ska tala nya tungomål. De ska ta ormar med händerna, och dricker de något dödligt gift ska det inte skada dem. De ska lägga händerna på sjuka, och de ska bli friska*"⁴³

Jag tror detta handlar om exempel på tecken som ska finnas på de som tror. Jag är dock övertygad om att det inte är en lista som vi ska bocka av så att vi ser om vi är troende eller inte. **Och jag vill verkligen slå fast om att tungotalet är inte en frälsningsfråga.** Tungotalet är en fantastisk möjlighet som finns för oss som tror att använda oss av.

Men Jesus slår ändå fast att ett tecken bland de som tror är att de är tungomålstalande.

⁴³ Markusevangelium 16:16-18

Även Paulus slår fast att *"Jag vill gärna att ni alla talar tungomål"*⁴⁴ Skriften är utandad av Gud och då vet vi också att detta är Gud egen vilja. Så från Guds sida är saken klar. Han vill att alla ska få sitt eget tungotal.

En bibelvers som då ofta kommer upp som ett argument att alla inte alla ska tala i tungor är när Paulus säger *"Alla talar väl inte tungomål?"*⁴⁵ Här kommer problematiken in när man blandar ihop alla olika tungotal i en soppa. Det Paulus menar här är gåvan att tala befintliga språk eller gåvan att tala ett tungotal som ska uttydas. Och svaret på Paulus fråga är således; Nej, alla talar inte dessa tungomål.

2. Men alla talar inte tungotal, varför?

Det finns flera svar på det. Det första är nog brist på kunskap eller brist på bra undervisning kring tungotalet. Många kanske har hört undervisningar om att *"alla talar inte i tungor"* och då blir det naturligtvis en låsning. För vem räknar inte in sig i det facket då? Jag tror vi människor har en läggning att alltid räkna bort oss själva, vi diskvalificerar oss själva. Vi tänker *"Om nu inte alla talar i tungor så tillhör naturligtvis jag den gruppen"*

En annan anledning är att man kanske är i ett sammanhang som inte betonar Andens nådegåvor. Och därför skapas det heller ingen förväntan eller det kan till och med vara så att sammanhanget man är i är emot tungotal.

Sedan finns det naturligtvis en hel del som inte alls vill ha tungotalet och således inte söker efter att få tag på den nådegåvan. I Paulus undervisning om Andens nådegåvor så finns *"sök ivrigt"* efter nådegåvorna. Det innebär att det är mycket upp till oss att själva söka dom. Och vill man inte ha dom så är det inget krav.

Slutligen så finns det flera kristna som tror att tungotalet och nådegåvorna är för tjänstegåvorna, ledarna, prästerna och pastoreorna. Så fel! Titta på apostlagärningarna och se hur vanliga kristna blev använda av Herren

⁴⁴ 1 Korinterbrevet 14:5

⁴⁵ 1 Korinterbrevet 12:30

3. Hur upplevs tungotalet?

Här är det viktigt att inte blanda ihop "Ande uppfyllelsen eller dopet i den helige Ande" som vi ser på flera platser i apostlagärningarna och att tala i nya tungor. Många förväntar sig att varje gång man talar i tungor ska det gå rysningar genom kroppen, man ska falla ner och gråta och skaka. Så är det inte. De allra flesta gångerna som man talar i tungor så upplevs det ingenting. Tvärtom så kan man mycket väl tänka på något helt annat. Just därför att det inte känns så tror ganska många att det inte är på riktigt. Andra tror att de bara själva hittar på ett "abra kada bra" språk. Kanske är det så att du faktiskt har talat i tungor men du övergav det för att du inte upplevde något? Jag tror det finns ganska många som gjort det, tyvärr.

Däremot så är det naturligtvis en stark upplevelse att bli döpt i den helige Anden som vi ser i [Apostlagärningarna kapitel 2:2-14](#) eller [10:44-46](#). Eller att man förnyad och fylls på nytt av den helige Ande som vi ser i [Apostlagärningarna 4:31](#). Men det händer inte hela tiden, inte ens i Apostlagärningarna.

Men vid dessa tillfällen så upplevdes nog tungotalet från topp till tå. Och jag har själv varit på möten där den helige Ande fyllt sitt folk igen med sin Ande, förnyad frimodighet och kraft.

Så att uppfyllas av den helige Ande, antingen att man blir döpt i den helige Ande eller att man fylls på nytt upplevs starkt. Men att blanda in dessa upplevelser varje gång man ber i tungor stämmer inte. Jag har även frågat mängder av kollegor som bara bekräftar att även de talar i tungor oftast helt utan att det känns särskilt andligt.

4. Hur tar man emot tungotalet?

Nu när du vet att tungotalet finns för dig som vill ha det så finns det inget som hindrar dig. Men precis som jag tidigare berättade om att Paulus talar om att "ivrigt" söka efter det, och **det börjar med att be om det**; [Lukasevangeliet 11:9-13](#) "Jag säger er: Be och ni skall få, sök och ni skall finna, bulta och dörren skall öppnas för er. Ty var och en som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar skall dörren öppnas. Finns det bland er någon far som skulle ge sin son en orm när han ber om en fisk, eller en skorpion när han ber om ett ägg? Om ni som är onda förstår att ge era barn goda gåvor, hur mycket mer skall då inte er Fader i himlen ge den helige Ande åt

dem som ber honom?"

Nu vet vi att han vill ge oss den helige Ande som gåva. När vi ber ska vi också förvänta oss att det blir som han lovat.

Det som är sedan är viktigt att förstå är att; De helige Ande kommer att "inge orden" MEN du måste tala! Precis som vi läser i [Apostlagärningarna 2:4](#) "Alla uppfylldes av den helige Ande och började tala främmande språk, **allt eftersom Anden ingav dem att tala.**"

Så Andens uppgift är att ge oss språket och orden men vi måste öppna vår mun och kliva ut i tro att han möter oss. En del väntar på att Anden ska ta över dom och så skall de börja tala i tungor. Dom som väntar på det får nog fortsätta att vänta, tyvärr. Anden kommer att ge dig förmågan att tala ett nytt språk när du öppnar munnen. Ibland är det som när Petrus satt i båten och bad Jesus om ett ord så han kunde gå på vattnet. Han tog ett steg i tro på Jesus löfte "Kom!" och det funkade.

Nu behöver du ta ett steg i tro och öppna din mun, och den helige Ande kommer att ge dig språket.

Låt inte dina känslor bestämma eller komma i vägen, bestäm inte hur du skall få gåvan att tala i nya tungor utan låt Gud göra det som han vill. Som jag berättade om min egen väg fram till denna gåva så gick jag fram på varje förbön och tog alla tillfällen. Men det var i ensamhet hemma som jag till slut fick förlösningen. Ibland fastnar vi kanske för mycket på den smorde förkunnarens smörjelse och glömmet bort Jesus?

Så öppna din mun och låt den helige Ande forma ett nytt språk, ett bönespråk som kommer som att bli en välsignelse för ditt andliga liv. Självs skulle jag aldrig någonsin vilja var utan det.

Gåvan att urskilja andar

[1 Johannes brevet 4:1](#) *Mina älskade, tro inte varje ande, utan pröva om andarna kommer från Gud. Det finns ju många falska profeter som har gått ut i världen.*

Gåvan att urskilja andar är kanske den allra viktigaste nådegåvan i vår tid. När Jesus satt sig ner på Oljeberget och lärjungarna frågade honom om tecknet på hans

återkomst och den här tidsålderns slut så var det första hans sa; *“Se till att ingen bedrar er”*⁴⁶

I sista tiden skall det alltså vara lätt att bli bedragen, enligt Jesus egna ord. Hur blir man då bedragen? Det enda sättet att bli bedragen är att kopian är så lik originalet så att man inte kan urskilja vilken som är äkta eller inte. Låt mig ta ett exempel.

Låt oss säga att jag ville förfalska en hundralapp. Om jag hämtar ett A3 papper och ritar mig själv som kung på sedeln och skriver hundrakronor. Sedan springer jag ner till Hassans pizzeria och ska betala med den förfalskade sedeln. Självklart skulle Hassan bara skratta och säga *“Kom igen brorsan, den här har du ju gjort själv”*

Men om jag hade haft en professionell sedelpress som tryckte sedeln så att den var så lik originalet som möjligt så skulle jag om möjligt kunna lura Hassan.

Så det enda sättet att kunna bedra eller lura någon är att vara så lik originalet som möjligt.

I den kontexten måste vi läsa Jesus undervisning om sista tiden. Det ska vara lätt att bli bedragen. Något som liknar Jesus, något som liknar hans undervisning, något som liknar hans Ande, den helige Ande men är det inte.

För att inte bli bedragen så har Herren gett oss den helige Ande, och gåvan att urskilja vad som kommer från honom och vad som kommer ifrån andra andar.

Vi måste också ha i minnet att satan kan citera bibeln. När Jesus frestas i öknen så kan vi följa en dialog mellan satan och Jesus. [Lukasevangeliet 4:9-11](#) Sedan förde djävulen honom till Jerusalem och ställde honom på tempelmurens utsprång och sade till honom: *“Är du Guds Son, så kasta dig ner härifrån! **Det står skrivet: Han skall befalla sina änglar att skydda dig, och De skall bära dig på händerna, så att du inte stöter din fot mot någon sten.**”*

Här citerar satan Psalm 91:11-12. Så att han kan skrifterna är det ingen tvekan om. Att han underordnar sig och lever efter dom är en helt annan sak.

Även Paulus skriver om detta i [2 Korinterbrevet 11:13-15](#) *“Sådana människor är falska apostlar, oärliga arbetare förklädda till Kristi apostlar. **Och inte undra på det, Satan själv förklarar sig till en ljusets ängel.** Då är det inte underligt om även hans tjänare förklarar sig till rättfärdighetens tjänare”*

På så många ställen så ser vi Paulus varna för falska profeter som har för avsikt att bedra och lura människor bort ifrån Jesus. Och eftersom vi lever i den sista tiden och Jesus redan slagit fast att i den tiden skall det vara lätt att bli bedragen. Så behöver vi verkligen öva upp gåvan att *“urskilja mellan andar”*

46 Matt 24:3-14

Vad finns det för andar att urskilja?

1. Demoner och Satan
2. Änglar
3. Herrens röst
4. Människor

Demoner och satan

Att det finns en andlig demonisk värld är bibeln klar över. Och att dessa onda andar har förmågan att kommunicera ser vi också i Jesus tjänst. Vi ser det vid flera exempel, där de onda andarna hade en dialog med Jesus.

Och även om vi inte alltid hör deras fysiska röst så kan även vi höra dom tala. Själv minns jag mycket väl hur jag var underinflytande av en "självmonds ande" som ofrälst som ständigt tjtade om att jag skulle "döda dig själv, döda dig själv.."

Jag minns också hur dom berättade om på vilket sätt jag skulle göra det och vart jag skulle göra det. När jag sedan blev frälst så vart jag befriad ifrån detta. Men jag minns än i dag hur tydligt jag kunde höra rösten.

Låt mig ge ett par exempel där onda andar kommunicerar

Kringvandrande exorcister

[Apostlagärningarna 19:13-16](#) "Några kringvandrande judiska andeutdrivare försökte sig också på att uttala Herren Jesu namn över dem som hade onda andar. De sade: "Jag besvär er vid den Jesus som Paulus predikar!" Det var sju söner till en viss Skevas, en judisk överstepräst, som gjorde så. **Men den onda anden svarade dem:** "Jesus känner jag, och Paulus vet jag vem det är. Men vilka är ni?" Och mannen med den onda anden kastade sig över dem, övermannade dem alla och misshandlade dem så svårt att de flydde ur huset, nakna och blodiga.

Demoner talar till Jesus

[Markusevangeliet 1:23-25](#) "Nu fanns i deras synagoga en man med en **oren ande, och han skrek:** "Vad har vi med dig att göra, Jesus från Nasaret? Har du kommit för att fördärva oss? Jag vet vem du är: Guds Helige!" Men Jesus talade strängt till anden: "Tig och far ut ur honom!"

Änglar

Det är inte ofta vi talar om änglar trots att de finns överallt i bibeln. De kommunicerar och talar vid många platser i bibeln. Änglar har många uppgifter men en av det vanligaste uppgifterna är att de kommer med budskap till människor. Låt mig bara ta några exempel

Ängeln vid Jesugrav

[Matteusevangeliet 28:2-6](#) "Då blev det en kraftig jordbävning, för en Herrens ängel kom ner från himlen. Han gick fram och rullade bort stenen och satte sig på den. Hans gestalt var som blixten, och hans kläder var vita som snö. Vakterna skakade av skräck för honom och blev som döda. **Men ängeln sade till kvinnorna:** "Var inte rädda! Jag vet att ni söker Jesus, den korsfäste. Han är inte här, han har uppstått som han har sagt! Kom och se platsen där han låg"

Ängels besök till Cornelius

[Apostlagärningarna 10:1-7](#) "I Caesarea bodde en man som hette Cornelius, en officer vid den italiska vaktavdelningen . Han var from och fruktade Gud liksom alla i hans familj, och han gav generöst med gåvor till folket och bad alltid till Gud. En dag runt nionde timmen såg han tydligt i en syn hur **en Guds ängel kom in till honom och sade:** "Cornelius!" Han stirrade förskräckt på ängeln och frågade: "Vad är det, herre?" Ängeln sade: "Dina böner och dina gåvor har stigit upp och blivit ihågkomna inför Gud. Sänd nu några män till Joppe och skicka efter en viss Simon som kallas Petrus. Han är gäst hos garvaren Simon som har ett hus vid havet." **När ängeln som talat med honom** var borta, kallade Cornelius till sig två av sina tjänare och en from soldat från sitt närmaste följe

Herrens röst

I tidigare kapitel så har jag redogjort över att vi kan höra hans röst. Vi är skapade till gemenskap. Och i en gemenskap umgås man. Vi talar till Herren och Herren talar till oss.

Människor

Vi har fått en mun och två öron och vi är i behov av att kommunicera, vi är skapade för kommunikation.

Vi kan alltså konstatera att det finns en mängd röster. När det kommer till den andliga världen så vill även den kommunicera till oss. Och just därför har Herren gett oss nådegåvan att "urskilja andar".

Även onda andar kan kommunicera med bra idéer.

Jesus urskilde källan

Låt oss kolla på Jesus tjänst. Han urskilde alltid vart ifrån källan till rösten kom. Och han avslöjade den.

Vid ett tillfälle så började Jesus tala klar-språk till sina lärjungar, han berättade klart och tydligt att han måste gå till Jerusalem och dö men att han skulle uppstå på tredje dagen;

Matteusevangelium 16:21-23 Från den tiden började Jesus förklara för sina lärjungar att han måste gå till Jerusalem och lida mycket genom de äldste och översteprästererna och de skriftlärdarna, och att han måste bli dödad och på tredje dagen uppväckt. Då tog Petrus honom åt sidan och började tillrättvisa honom: "Gud bevara dig, Herre! Det där ska aldrig hända dig." Men Jesus vände sig om och sade till Petrus: **"Gå bort från mig, Satan! Du vill få mig på fall, för dina tankar är inte Guds utan människors"**

När Petrus fick höra att Jesus skulle dö så förstod han indirekt att hans liv var också i fara. Om de skulle döda Jesus, så skulle de med all säkerhet döda även honom. Han börjar då att "tillrättvisa" Jesus. Och det kan verka som att Petrus har ett gott uppsåt. Jag menar, vilken vän skulle inte ha gjort samma sak? Jesus svar till Petrus är nästan obehagligt, "Gå bort ifrån mig satan"

Nu kallar Jesus Petrus för "Satan" eller gör han verkligen det? Nja, jag tror Jesus talar till de tankar som Petrus tankat ner ifrån just satan men troligtvis förstod han inte det själv, han tyckte säkert bara att det var en god idé.

Men Jesus hade gåvan att urskilja i funktion och kände genast igen vart källan kom ifrån. Därför talar Jesus genast till dessa tankar att gå iväg ifrån Petrus.

Jag vet inte om du upplevt att någon sagt något som är positivt eller som verkar som en bra tanke eller idé men på insidan har du känt "usch" och "fy"?

Samtidigt så är det flera som ställer sig i halleluja kören och applåderar. Men du har svårt att glädjas för det är något som är av stötande på insidan?

Som ledare får man ofta uppleva detta. I början av min tjänst kunde jag uppleva det som väldigt jobbigt och frustrerande över den inre känslan inte alltid stämde med det som var på utsidan. Och tyvärr så gick jag ibland emot den inre känslan och fick det fick jag bittert ångra.

Jag har lärt mig att Gud kommunicerar genom gåvan att urskilja andar och för mig som ledare gäller det att inte gå ifrån det inre vittnesbördet. Som ledare får man mängder av idéer som människor kommer med men alla idéer är inte födda av Herren.

Tecken på gåvan att urskilja andar

Alla andliga nådegåvor kan vara mer eller mindre vanliga. Är man som sagt kallat till profet så har man gåvan att urskilja i funktion nästan ständigt. Nådegåvan är kopplad till tjänsten. Men en sak som jag märkt när det gäller just gåvan att urskilja så är det att människors som har den starkare i sina liv har en förmåga att se in i andevärlden. De kan se skeenden. De kan se demoner och änglar på ett sätt som andra kanske inte kan göra. Därför har de också en förbönstjänst på ett speciellt sätt. Där de krigar i andevärlden

En annan sak som jag lagt märke till hos dom som har denna gåva är att de har svårt att lyssna på skvalradio eller världslig musik. De känner av de orena andarna i musiken på ett annat sätt.

Vi behöver skydda församlingen

[Matteusevangeliet 16:18](#) *”Och jag säger dig: Du är Petrus, och på denna klippa ska jag bygga min församling, och helvetets portar ska inte få makt över den.”*

Herren har gett sin makt till församlingen. Det är församlingen som ska regera i den andliga världen på jorden. Församlingen har alltid varit och kommer alltid att vara under attack från den onde. När vi läser församlingsbrev i uppenbarelseboken så ser vi hur varje enskild församling blir attackerade. Attacker kommer i form av förföljelse, villoläror, falska profeter.

När församlingens ledarskap saknar gåvan att urskilja i funktion så skapas en öppen dörr för den onde att komma in.

Paulus kämpade mot falska profeter och villoläror ständigt. I apostlagärningarnas kapitel 20 så håller Paulus ett tal till församlingens ledarskap i Efesus precis innan han ska resa därifrån. Han vet att Herren sagt att han nu inte kommer att se dom igen. Han har också fått en varning från Herren som han vill dela med sig till dom;

[Apostlagärningarna 20:28-31](#) *"Ge akt på er själva och hela den hjord där den helige Ande har satt er som ledare, till att vara herdar för Guds församling som han har köpt med sitt eget blod. Jag vet att när jag lämnat er ska rovlystna vargar tränga in bland er, och de kommer inte att skona hjorden. Ja, bland er själva ska män träda fram som förvränger sanningen för att dra över lärjungarna på sin sida. Var därför vakna"*

Han påminner dom att Herren har insatt dom som ledare för hans församling och att de skall vaka över flocken. Sedan varnar han dom för en splittring som kommer att ske. Men attacken kommer inte utifrån utan ifrån deras egna led. De kommer att ta över lärjungar till sin sida.

Hur ofta har inte detta skett i församlingens historia? Det upprepas ständigt. Jag vet inte hur många församlingar som jag besökt som varit under attack från en ande av splittring. Paulus talade om dom som "rovlystna vargar"

Jesus varnade också för dessa falska profeter *"Akta er för de falska profeterna. De kommer till er i fårakläder, men i sitt inre är de rovlystna vargar."*

Det betyder att de ser fromma ut och gör ett gott intryck. Men på insidan av dom så råder något helt annat.

Min erfarenhet av de som skapar splittring är att de inte dött från sitt "ego att bli något" De är ofta stolta på insidan och tycker att de är så mycket bättre än sin ledare. Och gillar när man berömmar dom.

Det är samma problem som Satan själv hade i himlen. Han kunde inte med att Gud satt på tronen utan ville samla änglar kring honom själv. Det står att han fick med sig 1/3 av alla änglar. Hur kunde detta ske? Det kunde bara ske genom att Satan lockade och bedrog dom. På något sätt sådde han tvivel på Herren och att dessa änglar istället skulle följa honom. När hans orättfärdighet kom upp i ljuset så står det att han kastades ut ifrån himlen.

Exakt på samma sätt uppstår splittringar än idag. Andligt väpnade kupper. Där någon vill samla människor kring sig själv och dra dom bort ifrån församlingen. Som ledare skall man alltid ge detta till Herren. Att försöka dra människor tillbaks eller att slå tillbaks gör saken bara värre. Själv har jag lärt mig att bara vara tyst och gå till Herren med det.

Jag tänker ofta på historien om när Mose gick upp på berget för att vara med Herren. Mose hade då gett mandatet till Aron att leda Israelsfolk. Man kan säga att han var "andre pastorn" Men under tiden som Mose var på berget så pågick en splittring i lägret.

"När folket såg att det dröjde innan Mose kom ner från berget, samlades de kring Aron och sade till honom: "Kom och gör oss en gud, som skall gå framför oss. För vad som har hänt den där Mose, som förde oss upp ur Egyptens land, det vet vi inte."⁴⁷

Det står att folket nu samlades inför Aron. De talar nu nedlåtande om Mose de kallar honom för "den där Mose" samtidigt så samlas dom kring Aron och ber honom nu att bli deras ledare. Aron var svag för den formen av smicker och versen efter så står det "Då sade Aron till dem: "Tag guldringarna som era hustrur, era söner och era döttrar har i öronen och ge dem åt mig."

Och utifrån dessa guldringar skapades så guldkalven. När nu Mose var på berget med Gud så fick han visshet om vad som pågick nere i lägret. När han kom ner så konfronterade han genast Aron med orden "Vad har folket gjort med dig?"

Aron hade svält satans bete, han föll för smicker. Han trodde att han var ledaren men sanningen var att nu satan tagit kontroll över Israels folk.

Många ledare har fallit offer för smicker. Smicker är ett av djävulens listigaste vapen. Jag vet inte hur många gånger jag har kommit till församlingar och medlemmar har kommit fram och berättat om hur bra predikan var för att sedan lägga till "Vi hör inte så bra predikningar ifrån vår pastor.."

Att människor uppmuntrar med att säga att predika var bra är inget problem.

Problemet ligger i att man upphöjer någon genom att slå ned på någon annan.

Det är lätt för oss alla att gå på sådana enkla trick, för vi bär alla på ett kött. Och av naturen har vi ett behov till bekräftelse och beröm.

Det Aron skulle behövt är gåvan att urskilja andar. Då hade han hört rösten av splittraren själv, satan. Och han skulle ha gått emot den anden.

Så församlingen har alltid varit under attack från satan, både inre och yttre attacker. Jag vill dela en story ifrån apostlagärningarna som talar om just gåvan att urskilja andar. Låt oss först läsa historien så att vi får med oss hela kontexten.

Apostlagärningarna 16:16-18 "En gång, när vi var på väg till böneplatsen, möttes vi av en slavflicka som hade en **spådomsande** och skaffade sina herrar stora inkomster genom att spå. 17 Hon följde efter Paulus och oss andra och skrek: "De här människorna är den högste gudens tjänare! De förkunnar för er en väg till frälsning!" 18 Så höll hon på i flera dagar. Men Paulus blev upprörd och vände sig om och sade till anden: "Jag befäller dig i Jesu Kristi namn att lämna henne!" Och i samma ögonblick for anden ut.

⁴⁷ 2 Mos 32:1

Paulus är på väg in i en ny kontinent, Europa. Det är ett avgörande tillfälle, satan vet det. Nu står det att de är på väg till böneplatsen. Men det står att en kvinna följer med dom, är det inte lite märkligt? Vad ska en ofrälst kvinna med en spådomsande med på ett bönemöte och göra? Hon verkar var väldigt frimodig och eldig. Hon ropar högt inför alla. *"De här människorna är den högste gudens tjänare! De förkunnar för er en väg till frälsning!"*

Nu befinner sig en spådomsande mitt i församlingen. Det grekiska ordet för "spådomsande" är *python*, alltså som pytonorm. Vad gör en pytonorm? Den kväver sitt offer, sakta men säkert. Det var satans plan, att komma in i församlingen och på så sätt kväva den och kontrollera den.

Sedan ser vi dessutom att kvinnan är mycket frimodigt. Men det hon säger är bara halvsanning *"De förkunnar för er en väg till frälsning"* Alltså inte *vägen* till frälsning. En falsk undervisning och en direkt villolära. Jesus kommer alltid att vara den enda sanna vägen till frälsning. Det finns ingen annan frälsnings väg.

Men det står också att *"Så höll hon på i flera dagar"*

Jag kan tänka mig att många var imponerad över henne. Hon var troligtvis den mest "karismatiska" i den kyrkan eftersom det står att hon "ropar högt inför alla"

Många trodde säkert hon var frälst. Men det finns många som kapar kristen karismatik och påstår sig vara kristna. Jag har stött på dessa på många olika platser i världen. Den värsta avfälligheten och satan själv gömmer sig bakom upplyfta armar, tungotal och karismatiska förtecken.

Det som få visste om var att detta var en slugt planerad kupp från satan att infiltrera församlingen. Han ville komma in med sitt inflytande. Men tack och lov så hade Paulus gåvan att urskilja andar i funktion. Jag är säker på att Paulus genast kände att något var fel med denna kvinna. Ungefär som att få en liten obetydlig sten i skon. Den ligger och trycker på och ständigt påminner om dess närvaro.

Eftersom det står att det gick några dagar så tror jag att Paulus gick in i sin bönekammare och frågade Herren om råds. När han sedan fått klartecken om vad det handlade om så kastade han ut den onda anden. Lägg också märke till att Paulus inte talar till kvinnan utan till anden. Vi strider inte mot människor utan mot andevärlden⁴⁸ När sedan Paulus kastat ut den onda anden så kan man tro att saken var klar, men inte alls. Det är nu som förföljelsen tar fart och Paulus och Silas kastas in i fängelset. Vi är satta i ett andligt krig.

⁴⁸ Ef 6:12

Själv har jag varit med om att kasta ut just spådomsandar ur min kyrka. För det är en stor skillnad på en profetisk hälsing från Herren och en spådom från satan. Återkommer mer om det senare under gåvan att profetera.

Isebels ande

Det finns en andemakt som bibeltalar om som kallas för "Isebels ande" Namnet kommer ifrån Isebel som i gamla testamentet utmanade och dödade Herrens profeter. Hon går satans och lögnens väg. När vi talar om Isebels ande är det viktigt att veta att vi nu talar om en andemakt som vi strider emot. Vi strider för människor, mot ande världen. Samtidigt måste vi också förstå att Isebels ande kommer att behöva en människa för att verka genom.

I uppenbarelsboken talar Jesus om sju församlingar. I en av församlingarna så har just Isebels ande fått ett fäste. Det kan ge oss stor lärdom låt oss läsa den.

Uppenbarelsboken 2:18-29 "Och skriv till ängeln för församlingen i Tyatira: Så säger Guds Son, han som har ögon som eldslågor och fötter som skinande brons: Jag känner dina gärningar, din kärlek och din tro, ditt tjänande och din uthållighet, och jag vet att dina sista gärningar är fler än de första. Men jag har en sak emot dig: att du tolererar kvinnan Isebel, hon som kallar sig profetissa och undervisar och förleder mina tjänare till att vara otrogna och äta kött från avgudaoffer. Jag har gett henne tid att omvända sig, men hon vill inte omvända sig från sin otrohet. Nu lägger jag henne på sjukbädden, och de som är otrogna med henne ska få svåra plågor om de inte omvänder sig från hennes gärningar. Jag ska döda hennes barn, och alla församlingarna ska inse att jag är den som rannsakar hjärtan och njurar. Och jag ska ge åt var och en av er efter hans gärningar. Men till er andra i Tyatira, ni som inte har den läran och inte har lärt känna Satans djupheter, som man kallar det, till er säger jag: Jag lägger inte på er någon annan börda. Men håll fast vid det ni har tills jag kommer. Den som segrar och håller fast vid mina gärningar ända till slutet, honom ska jag ge makt över folken. Han ska styra dem med järnspira som man krossar lerkärl, liksom jag har fått den makten av min Far. Och jag ska ge honom morgonstjärnan. Du som har öron, hör vad Anden säger till församlingarna!"

Tyatira församlingen var en i allra högsta grad levande kyrka. Full av aktiviteter, genuin kärlek till Jesus och av människor som ville tjäna Herren.

När Jesus talar till församlingen en annan församling i uppenbarelseboken, Sardes så säger han " *Du har namn om dig att du lever, men du är död.*"⁴⁹ En del gillar inte när man talar i termen om "döda kyrkor" men då går man emot Jesus egna ord. Han säger att Sardes kyrkan är död. Den producerar inga frukter, liv eller gärningar. Den är precis som en död kropp, överksam.

Men Tyatira kyrkan var levande och producerade massor av liv. Och Jesus berömmar församlingen för det. Sedan behöver dock Jesus gå in och korrigera församlingen och då nämner han en profetissa vid namn Isebel. Det står att hon undervisar och förleder människor och att hon inte är avskild utan själv utnämnd profetissa "*Hon kallar sig för profetissa*". Eftersom det står att hon undervisar och profeterar så förstår vi också att hon samlade människor kring sig själv. Så gör dom ofta. De har alltid större uppenbarelser än pastorn och ledarskapet. Människor som har Isebels ande är ofta väldigt manipulativa och överandliga, jag återkommer lite längre ner om typiska karaktärsdrag som brukar finnas kring personer med Isebels ande över sin liv. Då talar Jesus till ledarskapet i Tyatira och säger att de måste göra något åt detta, det är ledarskapets yttersta ansvar. Församlingens ledarskap äger inte kyrkan men de har fått ansvaret att leda den. Och Jesus är skarp på denna punkt. Jesus berättar vidare att han gett Isebel tid men att hon vill inte omvända sig och nu väntar en straffdom på henne. Och han varnar alla att vara i hennes närhet. Så mitt i en brinnande kyrka så har en annan ande än Guds Ande kommit in.

Låt mig ge dig några karaktärsdrag som brukar finnas kring Isebels andemakt. Detta är utifrån min erfarenhet.

1. Personen är "över andlig" (Spiritist)
2. Personen "profeterar" manipulerar, styr, lägger bördor.
3. Personens andlighet skapar en olustig känsla
4. Personen undervisar ofta om "ande-världen"
5. Personen har ofta läror som går över vad skriften säger.
6. Personen samlar människor kring sig. Gärna svaga människor som är lätt manipulerade.
7. Personen skapar ofta egna bönemöten, drar församlingsmedlemmar till sig. Personen gör sig till deras ledare
8. Personen är den som driver relationen, gör hon inte det så dör relationen ut. Hon ringer i tid och otid. Och har alltid en dröm, syn eller något profetiskt att

⁴⁹ Upp 3:1

- berätta.
9. I början känns hon genuint andlig. Allt eftersom tiden går så börjar det kännas fel
 10. Personen lever knappast som hon lär. bakom all andlighet så gömmer sig oftast orenheter, otukt, falskhet, köttslighet och en ande av splittring.
 11. Personen har ett överdrivet behov av att bli beundrad, sedd och bekräftad.
 12. Personen trivs i andliga sammanhang, där hon försöker smälta in. Oftast är hon den mest karismatiska på mötet.
 13. Om personen möter motstånd så kommer hela helvetet att besöka (Se kvinnan med spådomsanden i Apg. efter att Paulus kastat ut den)
 14. Personen har en god kontakt med den andliga världen, och hittar inte på. I världen skulle hon kallas häxa, siare eller trollkarl.
 15. Personen är ofta väldigt socialt kompetent.
 16. Personen är ofta med i nya karismatiska rörelser som dyker upp
 17. Personen är oftare en kvinna än en man.
 18. Personen har ofta psykopatiska drag.

”Dom farligaste attackerna kommer inte utifrån utan inifrån”

Vi ser åter och åter hur satan planerar och attackerar Herrens församling. Han vill infiltrera och komma in och till slut förstöra. Därför är det så viktigt att församlingen har ett andligt ledarskap som är vaken och förstår hur gåvan att urskilja fungerar. Jesus sa att det skulle vara lätt att bli bedragen i sista tiden. Dom farligaste attackerna kommer inte utifrån utan inifrån.

Hur prövar man andar?

1. Du måste börja pröva dig själv, dina motiv och ditt eget hjärta.

När man upplever något som inte stämmer med det inre vittnesbördet måste man alltid börja med sig själv. Vi bär på ett kött. Det är en del av den fallna människan som vi lever med till den dagen vi går in i himlen. Det innebär att vi måste först pröva oss själva innan vi prövar andra andar. Jag brukar arbeta med frågor till mig själv. Varför upplever jag inte frid för detta?

- *Har jag något emot personen/personerna eller saken ifråga?*

- Är jag rädd att förlora min plats eller position?
- Eller är jag rädd för konkurrens?
- Har jag fastnat i en "ond cirkel" av att hitta fel rent generellt?
- Finns det något konkret som inte stämmer eller är det bara en abstrakt känsla?

Det finns många fler frågor än dessa. Men det viktigaste är att man är 100% uppriktig med sig själv. Och att man inte är rädd för att hitta felet i sig självt. Så det börjar alltid med att man är ärlig och uppriktig i sig självt och för sig själv. Och gåvan att urskilja andar är inte detsamma som att gå omkring och vara "känslig" för allt och alla. Det är inte heller gåvan att vara "misstänksam".

Det är heller inte "gåvan att surfa runt på dåliga webbsidor" och hitta fel på Gudsmän/kvinnor, kyrkor och rörelser. Tillhör du den sortens människor som gillar kristna skvaller och förtalsidor som finns? Jag är övertygad om att det inte är Gud behagligt att gotta sig i detta, även om det ibland finns många sanningar. Det betyder inte att vi behöver vara rädd för sanningen eller blunda för den. Tvärtom. Men vi behöver vaka över vårt hjärta så det inte förmörkas. Har du några frågor kring ett sammanhang, andlig ledare eller rörelse så tycker jag att du ska gå direkt till källan och kontakta personen ifråga. Många av klippen på internet kan vara tagna ur sitt sammanhang och flera klipp kan personen i sig gjort upp med. Kanske var det synd, villolära eller annat. Och har dom gjort upp med det så behöver inte du vara där och fiska i glömskans hav. Som sagt, bara en passus. Tror det kan vara viktigt i den tid vi lever då internet och information sprids snabbare än någonsin i historien.

Gåvan att urskilja andar går så mycket djupare än att bara vara misstänksam eller känslig. Den ger ett vittnesbörd på insidan som man lär sig känna igen med åren. Och den är ren, uppriktigt och ärlig. Den har inte med sig avsky, hat eller fördömande mot personen/skeendet, tvärtom den har med sig kärlek, nåd och barmhärtighet men med en okompromissad sanning.

2. Pröva detta tillsammans med någon/några andra

Anden brukar sällan ge vittnesbördet till bara en person, tvärtom så talar han oftast till flera.

Jag brukade alltid pröva olika saker med Kristin. Jag visste att hon var väldigt stark i gåvan att urskilja andar. Med åren så har hon haft rätt så många gånger. Och jag kan uppriktigt säga att jag skulle ha lyssnat till henne fler än en gång, då hade jag sluppit en hel del problem. Jag har talat till många andra Gudsmän under åren och de brukar också pröva det tillsammans med sin make/maka

Sedan behöver varje församlingsledarskap vara öppna för gåvan att urskilja andar. Det finns få saker som är så attackerade som församlingen. Jag talade tidigare som Isebels ande som hade fått utrymme i församlingen i Tyatira. Det är församlingens ledarskaps plikt att hålla församlingen ren ifrån andra andar!

Därför är det också ledarskapets plikt att inte bara pröva profetiskt tilltal innan det uttalas ifrån plattformen utan vi ska också pröva profeterna. Vi kan inte bara släppa fram alla som tycker sig ha en gåva att profetera eller vara andligt starka. Vi har profetissor som aldrig får ens närma sig vår plattform. Sedan vet jag också av erfarenhet att man som ledare kan bli förtalad om att man "tystar profeterna". Ofta används detta som ett vapen av de som påstår sig vara andliga men är i själva verket bara spiritistiska. Så det får vi leva med som andliga ledare.

Men jag brukar också pröva andar med kollegor, äldre Gudsmän i Sverige. För några år sedan så uppstod en rörelse i Sverige. Jag älskar Andens nedslag och väckelsens atmosfär men det måste vara genuint och ärligt. Många kristna vallfärdade till platsen och det uttalades att detta var det som Sverige hade väntat på, den stora väckelsen. Ganska snart infann sig en "sten i skon känsla" en illavarslande känsla på insidan att allt inte stod rätt till. Jag bad över detta. Och ju mer jag bad desto mer ofrid fick jag. Jag ringde då några pastorer som jag har förtroende för och pratade med dom kring detta. Jag gav inga vinkar om var jag stod utan vill bara kolla hur de såg på det som hände. Samtliga ledare som jag talade med sa med samma mun: *"Detta är en människans verk och inte fött av Herren. Och att det dessutom äventyrar det som Herren vill göra i Sverige"*. Nu avtog detta rätt snart och det blev inget av med allt det som uttalades.

Som andliga ledare behöver vi sätta oss själva i ett sammanhang där vi tillsammans kan pröva skeenden och rörelser.

3. Går det i linje med Gudsord?

Allt går tillbaks till Gudsord. Det är alltid utgångspunkten. Om en undervisning inte går i linje med Guds ord så behöver man inte ens gåvan att urskilja andar i funktion, då ska det filtreras genom ordet först.

4. Be över detta

Bön är att kommunicera med Herren. Och ställ dina frågor till honom. Be honom tala kring det som du upplever. Ta sedan tid att lyssna, öppna gärna bibeln och låt ordet tala. Många gånger så är det genom ordet som han uppenbarar sin vilja

5. Har personen andlig frukt och har den ett gott rykte kring sig?

Vi läste sedan tidigare om Isebel som fanns mitt i församlingen som en "andlig" person men driven av andra andar än den helige Ande.

Finns personen i ett sammanhang eller är den en ensam varg? Är personen alltid missförstådd i de sammanhangen de har varit i?

Profetians gåva

[1 Korinterbrevet 14:1, 3](#) *1 Sträva efter kärleken, men var också ivriga att få de andliga gåvorna, framför allt profetians gåva. Vers 3 den som profeterar talar till människor och ger uppbyggelse, uppmuntran och tröst."*

När Paulus talar om de andliga nådegåvorna så uppmuntrar han oss att söka alla gåvor men framför allt gåvan att profetera. Anledning är att den ger

1. Uppbyggelse
2. Uppmuntran
3. Tröst

Profetia är en liten hälsning från Herren. Ofta en kort och koncis mening som kommer i rätt tid. Kanske bara som att en hälsning typ *"Jag har sett ditt lidande och din sorg, men jag går med dig säger Herren"*

Den kan också var lite allmän och inte alltid så konkret. Men den kommer alltid i rätt tid och ger oss styrka. Den kan också komma på många olika vis, inte alltid genom att någon säger *"Så säger Herren"*

Jag har varit med om profetiska hälsningar genom sånger, predikningar och genom bara vanliga samtal.

Jag minns första gången jag skulle profetera. Jag var i bön tillsammans med en god vän. Och på insidan hör jag en röst *"Gå fram och säg att jag älskar honom"*

Jag filtrerade genast bort det. Jag tänkte *"Det vet han väl redan, det är väl inget nytt?"*

Och så kom rösten ännu en gång *"Gå fram och säg att jag älskar honom"*

Detta hände vid tre tillfällen under bönen. Men jag slog bara bort det.

Efter bönen så satt vi i samtal och den där inre rösten som jag hade hört kunde jag inte släppa. Så till sist frågade jag honom. "Asså, jag vet ju att du redan vet det men jag upplever att jag har en hälsning till dig ifrån Herren; Han säger att han älskar dig.." Genast föll han ihop och bara grät och grät. När han efter en stund kommit till sanna så berättade han att under hela bönen så hade han bara bett om en enda sak och det var ett tecken på att Herren verkligen älskade honom.. Jag kände mig så dum men samtidigt tacksam att jag till slut fick leverera ett kärleksbrev ifrån himlen till honom. Det förvandlade hans liv.

Själens filter

Vad var problemet? Det var mitt själiska filter. Jag började tänka och filtrera vad jag trodde han ville ha eller i detta fall vad jag trodde han redan visste.

Här har vi en väldigt viktig nyckel till att komma ut i de andliga nådegåvorna. När vi börjar bestämma vad Gud ska säga och inte säga så kommer vi hindra både honom och oss själva att bli använda i dom andliga gåvorna.

De människor som blir mest använda i Andens nådegåvor är just de som släpper alla filter och bara blir en kanal för Herren. Själv bestämde jag mig efter den nämnda händelse att aldrig någonsin låta min själv bestämma vad Herren ska säga och inte säga. Jag försöker alltid leverera det som kommer. Låt mig ge dig ett annat exempel på hur jag hade kunnat filtrera bort det som Herren ville förmedla.

Efter en Gudstjänst kom ett par fram till mig och berättade att de ville ha förbön för en väldigt viktig sak. De ville inte berätta vad det handlade om. Genast när jag lade min händer på dom så såg jag mannen i en slips. Det var en mycket märklig syn då jag visste att han inte var en "slips man"

Jag hade då kunnat filtrera bort det genom att tänka "Men han har aldrig slips, detta kan inte vara från Herren"

Men jag valde att säga det. "*Jag ser dig med en slips*" Genast föll båda till marken i ett skratt. När det sedan kom upp berättade dom vad det handlade om. Mannen i familjen hade fått ett erbjudande om att börja köra buss. Men de tvekade om det verkligen var Herrens vilja och till råga på det så var han tvungen att bära slips, vilket han ogillade. Genom det profetiska ordet så lade sig allt tillrätta och båda visste att detta var Herrens kallelse. Vad jag vet så jobbar han fortfarande kvar som busschaufför och där har också Herren gett honom en plattform att nå ut med Guds kärlek till vanliga svenskar.

När jag undervisar om Andens nådegåvor så är detta ett av det viktigaste som jag betonar; Se till att ni inte filtrerar bort vad Anden vill förmedla genom dina åsikter eller dina erfarenheter. Ser du någon; tala ut det!

Jag har fått förmånen att umgås och träffat många härliga Gudsmän. En som gjort ett starkt intryck på mig är Roger Larsson. Att Herren använt honom i Skandinavien är ingen hemlighet. Och att han är en nationell profet står klart för de allra flesta. En profet måste och leva nära Herren, i renhet, helighet och avskildhet. Det som skiljt Roger Larsson från de allra flesta gudsmän som jag träffat är just hans filterlösa tilltal. Jag tror de flesta som träffat Roger säger samma sak. "Den mannen saknar ett själsikt filter" Hans andliga kanal är ren, helig och avskalad från själens tyckande. Med det inte sagt att allt han profeterar eller talar ut är från Herren. Men en genuin gudsmän och profet är han sannerligen, Roger Larsson.

Profetia är ofta seriekopplade

Profetia har för vana att ofta komma i en serie, det är inte alls ovanligt att man kanske först hör ett profetiskt tilltal genom en predikan och sedan efter någon dag kommer ett tilltal i bönen och sedan kan det stärkas ytterligare i en uppenbarelse i skriften. För mig brukar det ofta vara så. Sedan brukar jag ofta leva i det tilltalet för en tid. Det blir som ett andligt mantra på insidan.

Förakta inte profetia

[1 Tessalonikerbrevet 5:20-21](#) "*Förakta inte profetior, men pröva allt, behåll det goda*"

När Herren ger ett profetiskt tilltal så kommer oftast en smörjelse med i budskapet. Och när smörjelsen kommer så känns det som man vill fortsätta profetera i timmar. Men jag har märkt att ofta är det just det första som är tilltalet och resten är ofta ett själiskt tillägg, inte alltid förstås, men väldigt ofta.

Därför säger bibeln att vi inte ska förakta profetior utan pröva allt. Det betyder att vi har rätten att pröva både budskapet och budbäraren. Sedan kan en profetia var själisk. Personen som ger budskapet vill väl och säger något uppmuntrande som

egentligen inte kommer från Herren utan av mera av medkänsla. Så vi ska inte förakta profetior utan pröva allt och sedan behålla det goda.

Kunskapens ord

Gud har kunskap om allt, inget är dolt för honom. Ibland händer det att han delar med sig av kunskap, ett ord av fakta. *Det är en övernaturlig kunskap om planer, fakta, ting och personer.* I förra kapitlet så talade vi om profetia. En profetia är mer att förmedla något som bygger upp och tröstar men den har inte nödvändigtvis med sig någon fakta. Det är alltså en övernaturlig gåva som uppenbarar kunskap om det som är, var eller kommer.

Det är sällan man får hela kunskapen oftast är det bara ett fragment av kunskap, ett ord eller en mening.

Sedan vill jag slå fast att vi inte alltid behöver gå in och teologiskt förklara och dissekera de andliga gåvorna. Ofta går gåvorna in i varandra. T.ex kan ett profetia ha inslag om vishetens ord och kunskapens ord. Så kan det också var med tjänstegåvorna, en evangelist kan mycket väl fungera som en bibellärare eller till och med pastor för en lokal kyrka och vice versa. Nu tror jag dock att det är mycket bättre för evangelisten att vara evangelist än att behöva gå in som lokal pastor. Men det jag menar är att ibland går även tjänstegåvorna in i varandra.

Eftersom bibeln nu undervisar om nådegåvorna och gör en distinktion mellan dom så är det ändå bra att vi ger lite utrymme till att undervisa om dom. Tyvärr har undervisningen om nådegåvorna varit bristfälliga och skapat en hel del förvirring.

Kunskapens ord tillsammans med gåvan att urskilja andar är profetens huvudgåvor. Han florerar mer i dessa än andra gåvor.

Låt oss kolla några exempel på just kunskapens ord i bibeln.

[Apostlagärningarna 9:10-12](#) *"I Damaskus fanns en lärjunge som hette Ananias. Till honom sade Herren i en syn: "Ananias!" Han svarade: "Här är jag, Herre." Herren sade till honom: "Bege dig till den gata som kallas Raka gatan och fråga i Judas hus efter en man som heter Saulus och är från Tarsus, ty se, han ber. Och i en syn har han sett en man som heter Ananias komma in och lägga händerna på honom för att han skall se igen."*

Här får lärjungen Ananias ett ord av kunskap av Herren. Det sker i en syn. Det kan ske på många olika sätt men just i detta fall var det en syn.

Lägg noga märke till kunskapen i detta ord. Han får fakta om;

1. Gatan som han skall besöka – Raka gatan
2. Namnet på personen som äger huset som han skall besöka – Judas
3. Namnet på personen som han skall be för – Saulus

Detta tilltal är väldigt detaljerat. Det är inte alltid så, ibland får man bara ett ord. Så när vi får en övernaturlig gåva att veta saker, fakta om saker vi inte känner till så är det ett kunskapens ord.

Jesus agerade i kunskapens ord

Att Jesus hade övernaturlig kunskap om det mesta råder ingen tvekan om. Hur vida han hade all kunskap som människoson råder dock skilda meningar. Det vi vet är att han verkade i kunskapens ord vid flera tillfällen.

[Markusevangeliet 14:12-17](#) "På första dagen av det osyrade brödets högtid, när man slaktade påskalammet, frågade hans lärjungar honom: "Vart vill du att vi skall gå och ställa i ordning, så att du kan äta påskalammet?" Då sände han två av sina lärjungar och sade till dem: "Gå in i staden. Där kommer en man som bär en kruka vatten att möta er. Följ honom. Och där han går in skall ni säga till husets ägare: Mästaren frågar: Var är rummet där jag kan äta påskalammet med mina lärjungar? Då skall han visa er ett stort rum i övre våningen. Det är iordningställt och färdigt. Red till åt oss där." Lärjungarna gick och kom in i staden, och de fann att det var som Jesus hade sagt dem. Och de redde till påskalammet."

Här får lärjungarna en detaljerad plan från Jesus. Han talar om exakt vad som skall ske. Detta är listan som Jesus gav:

1. Gå in i staden
2. Första man ni ser som bär en kruka; Följ efter honom
3. Där han stannar ska ni gå in
4. Där skall en man visa er till det övre rummet som är förberett för er.

Sedan står det att de gick in i staden och fann att det var precis som Jesus sagt dem

Vi ser detta vid så många tillfället i Jesus tjänst. Samma sak när han bad Petrus att slänga ut en krok och den första fisk som han drar upp kommer att ha ett silvermynt i munnen.

Kunskapens ord är väldigt spännande. När man får dom så kommer det som ett sjok av sanning. Det är lite svårt att förklara. Men för mig är det oftast som att tiden stannar till. Och jag bara fylls av denna kunskap/sanning.

Tapetlinjalen

Låt mig återge ett tillfälle som jag fick ett ord av kunskap. Jag hjälpte min far att renovera hemmet och jag var på övervåningen för att lägga golv. Helt plötsligt så ser jag ett långt föremål och så hör jag Herren säga "Din pappa letar efter den, gå ned med den till honom"

I mitt inre så ser jag min far leta efter detta verktyg som jag inte visste vad det kallades då. Men så här efteråt vet jag att det var en tapetlinjal. Så jag går ner för att ge den till honom. När jag kommer ner möts så kommer jag bakom min pappa och framför honom står min yngre bror. Du säger pappa i frustration "Det är väl då för märkligt att man aldrig hittar det man söker.." genast så säger jag "Det är den här du letar efter!" Och han vänder sig om och frågar; "Hur visste du det??!!" Då fick jag återge hur Herren talade till mig när jag var på övervåningen och om hur jag såg i en inre syn hur pappa letade efter verktyget.

Sedan vände jag mig om till min bror och sa; "Nu ser du att Gud kan tala.."

Bön med Jehovas vittnen

Jag minns vid ett annat tillfälle som jag fick ett mycket märkligt kunskapens ord. Det var en helt vanlig dag. Jag hade inte varit frälst särskilt länge, max ett år. Då hör jag i

mitt inre *"Imorgon kommer det två stycken personer ifrån Jehovas vittnes, jag vill att du ber tillsammans med dom"*

Jag minns hur jag stannade till och funderade vad det där var för konstig tanke. Nu hände detta tre gånger samma dag. Och meningen var exakt den samma varje gång "*"Imorgon kommer det två stycken personer ifrån Jehovas vittnes, jag vill att du ber tillsammans med dom"*

Dagen efter så hade jag helt glömt detta och jag minns att jag var i bön hemma i sovrummet. Då ringde det på dörren. Jag kommer ihåg att jag var lite irriterad över att behöva bryta bönen. Jag gick och öppnade dörren och där står två stycken ifrån Jehovas vittnen. Genast så kom jag ihåg vad Herren redan sagt till mig *"Imorgon kommer det två stycken personer ifrån Jehovas vittnes, jag vill att du ber tillsammans med dom"*

Nu stod dom utanför min dörr och ville dela sin tro med mig. Jag berättade då för dom om att Herren sagt att de skulle komma och att vi nu skulle be tillsammans. Nu tvekade de och det var jag som nu tvingade in dom. När vi sedan satt i vardagsrummet så tog dom fram ett traktat som dom nu ville dela. Genast hörde jag Herren säga "Ta bort den och be!"

Så en än gång berättade jag om vad Herren sagt dagen innan. Och att vi nu skulle be. Jag sa: "Efter som ni påstår att ni känner Gud och även jag gör det så kan det väl inte vara några problem att vi ber?" Jag bad då den äldre att börja be. Då hördes något kort och pinsamt tyst bön som pågick i kanske 5-7 sekunder och sedan var det över. Jag minns hur förvånad jag blev och snabbt tänkte "Hon kan verkligen inte känna dig Herre" Så när hon bett klart så bad jag den andra personen be. Den bönen var ännu kortare och ännu religiösare. Sedan frågade jag dom om det var okej att jag nu också bad. Jag ropade för full hals och tackade Herren för det frälsningsverk han gjort i mitt liv och hur mycket jag älskade honom. I bönen passade jag på att vittna om vad han gjort i mitt liv. När jag sedan slutat be så fortsatte jag berätta om min frälsningsupplevelse och om hur Herren gjort ett inre verk i mitt liv.

Varför ville då Herren att jag skulle be med två från Jehovas vittnes? Jag tror det handlade om två saker. Den första var att jag var nyfrälst och visste inte om Jehovas vittnen hade samma tro men med denna erfarenhet så förstod jag att vi inte delar definitivt inte samma tro. Dom hade en religion, jag hade en relation. Det andra var troligtvis för att Jesus ville att de skulle få höra om min frälsning och att de skulle förstå och inse att de behövde vända om och göra Jesus till Herre och inte Jehova. Hur som helst så var detta iscensatt av Herren, något han hade bestämt. Och jag ville bara vara lydig.

Så detta är ett konkret exempel när Herren ger ett ord av kunskap *"Imorgon kommer det två stycken personer ifrån Jehovas vittnes, jag vill att du ber tillsammans med dom"* Och precis så blev det.

Tillbringaren med vatten

Låt mig till sist återberätta en av det märkligaste kunskapens ord som jag någonsin fått. Detta hände sig också som nyfrälst. Jag var på ett bönemöte och Anden var starkt närvarande. Då kommer en av de äldste in och direkt syns det att han har bekymmer. Han går sakta in och sätter sig på en stol i den främre raden. Vi andra rör oss och ropar och prisar Herren. Men han bara sitter. Bredvid honom står en stor tillbringare med vatten på ett bord. Då helt plötsligt så hör jag på insidan "Häll vattnet över honom.." Jag stelnade till och funderade vad det var för konstig tanke??! Men så kommer samma tilltal ännu en gång. "Häll vattnet över honom.." Jag tvekade ännu en gång. Men så kom tilltalet en tredje gång "Häll vattnet över honom.." Samtidigt fylls jag av den helige Ande och på insidan visste jag att jag bara måste lyda. Så jag tar vattnet och häller rakt över honom. Han frustar till och blir sedan stannar alla upp och skrattar. Där står jag med en tom tillbringare med vatten och bara tänker "vad gjorde jag??!" Jag kände mig så dum. Då helt plötsligt så fylls jag ännu en gång av den helige Ande. Jag hade aldrig upplevt något liknande förr, jag blev som ett batteri som laddades upp för användning. Jag förstod att kraften var menad för äldste brodern

som precis fått vattnet över sig. Så jag sa till honom att "ta emot kraften" men inget hände. Jag ropade nu ännu högre "Snälla ta emot kraften" men inget hände. Jag blev desperat då jag var så full av den helige Ande jag kunde knappt gå, varenda muskel var spänd, faktum var att jag hade träningsvärk i tre dagar efter denna händelse. Till slut var jag tvungen att skrika för full hals "NU TAR DU EMOT KRAFTEN GUBBE, ANNARS DÖR JAG!!!!" Då känner jag hur kraften överförs genom mina händer in i han. Han faller ihop på golvet och får ett enormt gudsmöte.

När han sedan vaknar till och kravlar tillbaks till stolen så berättar han om den märkliga händelsen. När han kom till bönen så hade han så mycket problem att han inte kunde be. Han bara satt och funderade över hur han skulle lösa alla problemen. Sedan hällde jag vattnet över honom och genast glömde han bort vad han hade för problem! Men nu fick han ett nytt problem. Nu började han försöka komma ihåg vad han hade för problem. Där satt han nu och funderade på detta medans jag lade händerna på honom och ropade för full hals att ta emot kraften. När han till slut insåg att det var för honom så tog han emot. Och Guds Ande förnyade honom totalt! Det slutade med att han sa: Tack för att du var lydig när Guds Ande talar!

Detta är också ett bra exempel på hur jag inte filtrerade bort det Gud ville göra. För ser man på det mänskligt så håller man inte vatten på en äldste broder.

Under årens lopp har jag fått så många ord av kunskap av Herren både på plattformarna utomlands men också hemma i vardagslivet i Sverige.

Kunskapens ord i Gamla Testamentet

Alla Herrens profeter i gamla testamentet var fyllda med den helige Ande och det finns många exempel på hur de fick kunskapens ord. Alltså en övernaturlig kunskap om planer, fakta, ting och personer.

[2 Kungaboken 6:8-12](#) *Kungen i Aram låg i krig med Israel. När han rådgjorde med sina tjänare och sade: "På den och den platsen skall jag slå läger", sände gudsmannen bud till Israels kung och lät säga: "Se till att du inte drar förbi den platsen, för arameerna ligger där." Då sände Israels kung folk till den plats som gudsmannen hade angivit för*

honom och varnat honom för. Och han aktade sig noga där. Detta hände inte bara en eller två gånger. Kungen i Aram blev mycket oroad över detta. Han kallade till sig sina tjänare och sade till dem: "Kan ni inte säga mig vem av de våra det är som håller med Israels kung?" Då svarade en av hans tjänare: "Så är det inte, min herre konung. Men Elisa, profeten i Israel, meddelar Israels kung varje ord du talar i din sovkammare."

Kungen i Aram var övertygad om att han hade en spion i lägret. Och det tror jag även du och jag skulle ha trott. Men det var ingen spion som nästlat sig in, det var Herren som gav ord om kunskap till Elisa. På det viset kunde Elisa ständigt ligga steget före. Han fick ständigt ny information om vad kungen i Aram hade planerat. Jag är övertygad om att vi kan leva i detta än i dag. Och glöm inte att Paulus uppmanar oss att söka Andens gåvor i överflöd, be gärna att Herren ska börja ge dig ord av kunskap i din vardag.

Kunskapens ord uppenbarar synd

Jag nämnde tidigare att kunskapens ord är en av profetens huvudgåvor. Och det finns en anledning till det. Är man kallad till den profetiska tjänsten så är man kallad att gå en högre väg av överlåtelse och renhet. Man ska vara en ren kanal för Herrens tilltal. Profeter konfronterar ofta synd i församlingen. Han gör det därför att han är extra känslig för synd.

Idag behövs sannerligen profetens tjänst då många pastorer säger "allt står väl till, all står väl till.." ⁵⁰

Det är sällan någon som konfronterar synd i kyrkorna idag. Man presenterar en onyanserad Guds bild som mer påminner om en nallebjörn än skaparen och en hög helig Gud. Kyrkan är mer jordens socker än salt som vi kallades till. Detta är ett kapitel för sig. Kanske beror det på den överbetoning på lag som fanns tidigare?

Det finns så många exempel i bibeln då Herrens tjänare fått ett ord av kunskap som

50 Jer 6:14

uppenbarar synd. Låt oss kolla ett exempel i gamla och ett annat exempel i nya testamentet.

I andra kungaboken kapitel fem så får profeten Elisa besök av den spetälska Naaman. Då får Elisa ett ord ifrån Herren. *"Doppa dig sju gånger i floden Jordan så skall du bli helad"* Först blir Naaman arg och menar att det fanns ju bättre floder i Syrien. Men efter lite övertalning så väljer han ändå att lyda gudsmannens ord. När han gör det så förlöses hans mirakel, han blir fullständigt helad! När han sedan återvänder till Elisa så har han med sig gåvor, högtidsdräkter, silver och guld. Men Elisa vägrar ta emot något av de. Men Elisas tjänare Gehasi hör detta så vill han ha en del av kakan och smyger iväg efter Naaman..

2 Kungaboken 5:19-27 *"Men när Naaman hade lämnat honom och hunnit ett stycke på väg, tänkte Gehasi, gudsmannen Elisas tjänare: Se, min herre har släppt i väg denne Naaman från Aram utan att ta emot vad han hade fört med sig. Så sant Herren lever, jag skall springa efter honom och försöka få något av honom. Och Gehasi gav sig i väg efter Naaman. När Naaman såg någon komma springande efter sig, steg han genast ner från vagnen och gick emot honom och sade: "Allt står väl rätt till?" Han svarade: "Ja, men min herre har sänt mig och låter säga: Just nu har två unga män, två profetlärjungar, kommit till mig från Efraims bergsbygd. Ge dem en talent silver och två högtidsdräkter." Naaman svarade: "Var snäll och tag två talenter." Och han bad honom enträget och knöt in två talenter silver i två penningpåsar och tog fram två högtidsdräkter och lämnade detta åt två av sina tjänare. Och dessa bar alltsammans framför honom. Men när Gehasi kom upp på höjden, tog han gåvorna ur deras hand och lade dem i förvar i huset. Sedan lät han männen gå sin väg. Därefter gick han och trädde fram inför sin herre. Då frågade Elisa honom: "Varifrån kommer du, Gehasi?" Han svarade: "Din tjänare har inte varit någonstans." Då sade han till honom: "Menar du att jag i min ande inte var med när en man vände om från sin vagn och gick emot dig? Är det dags att du skaffar dig silver och kläder, olivplanteringar, vingårdar, får och nötboskap, tjänare och tjänarinnor, nu när Naamans spetälska kommer att drabba dig och dina efterkommande för evigt?" Så gick Gehasi ut från honom, vit som snö av spetälska."*

Elisa kunde inte ta emot pengar eller ära för det som Herren gjorde igenom honom.

Det är en bra lärdom för alla som tjänar honom. Varken mirakel eller frälsning kan köpas för pengar, det är Herrens nåd.

Men Gehasi kunde inte släppa tanken på gåvorna som Naaman hade planerat att ge till Elisa så han smyger iväg för att få sin del. När han sedan kommer tillbaks så möts han av gudsmannen. Elisa frågar då Gehasi *"Varifrån kommer du, Gehasi?" Han svarade: "Din tjänare har inte varit någonstans."*

Elisa ger honom chansen att berätta vilken synd han gjort men han väljer att blåneka. Då säger Elisa *"Menar du att jag i min ande inte var med när en man vände om från sin vagn och gick emot dig?"*

Elisa hade fått ett ord av kunskap om Gehasis planer och nu konfronterade han honom med det. Och inte bara det, han uttalar sedan domen över hans liv. Samma öde som Naaman hade haft kom nu över honom.

Även i apostlagärningarna hittar vi en liknanden historia.

[Apostlagärningarna 5:1-11](#) *"Men en man som hette Ananias sålde med sin hustru Safira en egendom och smusslade sedan undan en del av betalningen, med hustruns vetskap. Han bar fram resten och lade det vid apostlarnas fötter. Då sade Petrus: "Ananias, varför har Satan fyllt ditt hjärta så att du ljög för den helige Ande och smusslade undan en del av pengarna för marken? Var den inte din så länge du hade den? Och när den var såld, var inte pengarna dina? Varför bestämde du dig i ditt hjärta för detta? Du har inte ljugit för människor utan för Gud." När Ananias hörde de orden föll han ner och dog, och stor fruktan kom över alla som hörde det. De yngre männen kom och svepte honom, bar bort och begravde honom. Omkring tre timmar senare kom hans hustru in utan att veta vad som hade hänt. Petrus frågade henne: "Säg mig, sålde ni marken för det beloppet?" Hon svarade: "Ja, för det beloppet." Då sade Petrus till henne: "Varför kom ni överens om att fresta Herrens Ande? Se, de som har begravt din man står vid dörren, och de ska bära bort dig också." Och plötsligt föll hon död ner vid hans fötter. När de unga männen kom in fann de henne död, och de bar bort och*

begravde henne bredvid hennes man. Stor fruktan kom över hela församlingen och över alla andra som hörde om det.

Den här texten predikas inte lika ofta som kapitel två i apostlagärningarna. Den handlar om två personer, Ananias och Safira. När den helig Ande hade blivit utgjuten så hade samtidigt en generös ande kommit över församlingen. Folk började sälja av sina egendomar och gav dem till apostlarna så Gudsrike kunde byggas. Nu hade Ananias och Safira också sålt en egendom men istället för att ge allt så sparade dom en del av köpesumman. De hade naturligtvis kunnat sälja hela egendomen och behållit pengarna själva, det fanns ingen lag för det då och det finns ingen lag på det idag. Problemet med Ananias och Safira var att det levde helt utan gudsfuktan. De levde med en "tro" på Gud men i själva verket levde de som han inte exciterade. Här konfronteras de med lögn. Det står ingenstans att apostlarna hade fått reda på detta på ett mänskligt sätt, tvärtom så hade de fått ett ord av kunskap av Herren. Detta skapade sedan en stor fruktan bland alla troende. Gudsfuktan är inget negativt, tvärtom det skapar liv, genuint liv. Så vi ser hur kunskapens ord uppenbarar synd i församlingen. Låt oss be att profetrösterna får komma tillbaks och styra upp Kristi kropp ännu en gång. Kanske har Herren kallat dig in i en profettjänst? Räkna då inte med att den röda mattan rullas ut och allt kommer att gå väl och du kommer att bli vän med alla.

[Lukasevangeliet 13:34](#) *Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som är sända till dig!*

[Matteus evangeliet 5:12](#) *Gläd er och jubla, för er lön är stor i himlen. På samma sätt förföljde man profeterna före er.*

[Matteus evangeliet 6:23](#) *Gläd er på den dagen och hoppa av glädje, för er lön blir stor i himlen. På samma sätt gjorde deras fäder med profeterna.*

[Lukasevangeliet 6:26](#) *Ve er, när alla människor talar väl om er! På samma sätt gjorde deras fäder med de falska profeterna.*

Detta är dina löften om du har en kallelse som profet. Gör gärna ett eget studie kring profeterna i gamla testamentet, varför inte börja med Jeremia?

Styrande och manipulativa kunskaps ord

Jag skrev tidigare om Isebels ande. Människor som är under inflytande av den har en förmåga att använda manipulativa kunskapens ord för att få sin vilja fram. Detta är något som jag sett många gånger. Ibland har dessa ord blivit förbannelser och besvärjelser som vi under bön brutit.

Jag minns en man som hade fått en besvärjelse uttalat över sitt liv. En kvinna hade talat ut att *"Om du inte ber mera kommer något on att hända dig inom en snar framtid.."*

När han hörde detta så började han be mer än han någonsin gjort, han blev livrädd. Men trots att han bad mer än han brukar så fick han en allvarlig sjukdom ett halvår efter. Efter en tid berättade han detta för mig.

Jag upplevde genast att detta var en demonisk attack som hade uttalats över hans liv. Vi bad och bröt den i Jesu namn.

Ett annat tillfälle så berättade en kvinna för mig att en "stor gudsmän" hade fått ett kunskapens ord om att hon skulle gifta sig med en man i hennes församling och att det var Herrens vilja. Hon hade inga känslor för mannen, tvärtom varje gång hon såg på honom så mådde hon illa. Hon var bunden av detta tilltal och bad Herren ändra detta beslut. När jag hörde det så undervisade jag henne om profetiskt tilltal och Andens gåvor. Sedan löste vi henne ifrån dessa ord. Hon satts fri och kunde sedan leva i frihet igen.

Det var naturligtvis inte ett kunskapens ord från Herren, tvärtom så var det ett tilltal som band henne och som var demoniskt. Kanske har du något ord som talats ut över ditt liv? Gå till en andlig ledare som du har förtroende för och bryt förbannelsen som talats ut över dig.

Detta är mycket vanligare än vad man tror. Det finns hela församlingar som följer en profets ord. De likställer nästan hans ord med bibeln. Det är fara och färde när vi låter "profeter" leda och styra oss. Det är församlingens ledarskap som leder församlingen och det är också ledarskapet som har ansvaret inför Herren.

Minns också vid ett annat specifikt tillfälle hur vi skulle kolla på några fastigheter för vår verksamhet och en pastor ville hjälpa oss. När vi sedan kom fram till en av fastigheterna så "kom anden över honom" och han sa "*detta är den mark ni ska ha säger Herren*"

Själv så skrek det på insidan "Nej!!!" Det var dessutom något med hela situationen som skapade ofrid.

En tid efter ringde han och mailade om "hur starkt han upplevde detta tilltal var" Det var som han försökte övertala mig att detta var från Herren. När människor pressar mig att ta beslut för att "de" upplever det, då drar jag öronen åt mig. Nu visade det sig lite senare att han kände ägaren till den aktuella fastigheten och kanske hade han procent på den affären? Jag vet inte, det enda jag vet är att vi inte köpte den och att det definitivt inte var ett kunskapens ord ifrån Herren utan ren och skär manipulation. Är det något som får mig att bli heligt arg så är det just styrande och manipulativa människor som använder gudsnamn och andens tilltal för att få genom sin vilja. Knutby mordet är tyvärr ett bra exempel på just detta med manipulativa "kunskapens ord".

Visdomens ord

Nu har vi gått genom om profetia och kunskapens ord och ser att det är skillnad på dom. Nu kommer det tredje, visdomens ord.

Visdomens ord ger precis som den säger, ord av vishet.

Vishet är inte att vara smart, intellektuell eller väl utbildad. Det är precis som de andra gåvorna, en övernaturlig förmåga att komma med en vishet i en situation i rätt tid och det är Herren som ger den.

Låt oss ta ett exempel så du förstår vad jag menar. Salomon var son till David och när han nu skulle ärva tronen så fick han ett besök av Herren. I drömmen bad Salomon om att "få gåvan att vara vis". Vi ser sedan att han hade den beständigt i sitt liv. Det står till och med att folk besökte honom bara för att få höra hans vishet. Ungefär på samma sätt som människor vill lyssna på rockidoler idag.

Vid ett tillfälle fick Salomons vishet prövas ordentligt.

1 Kungaboken 3:16-28 *Vid den tiden kom det två skökor till kungen och trädde fram inför honom. Den ena kvinnan sade: "Hör på mig, herre. Jag och den här kvinnan bor i samma hus och jag födde barn där i huset hos henne. Tredje dagen efter det att jag hade fött mitt barn födde den här kvinnan också ett barn. Vi var tillsammans, och ingen annan var hos oss i huset, det var bara vi två. En natt dog den här kvinnans son, för hon hade legat på honom. Då gick hon upp mitt i natten och tog min son från min sida, medan din tjänarinna sov, och lade honom i sin famn. Men sin döde son lade hon i min famn. Jag steg upp på morgonen för att amma min son, och se, då var han död. Men när jag på morgonen såg närmare efter, se, då var det inte min son, som jag hade fött." Då sade den andra kvinnan: "Så är det inte. Det är min son som lever, och det är din son som är död." Men den första kvinnan svarade: "Det är inte så. Din son är död, och min son lever." Så grälade de inför kungen. Kungen sade: "Den ena säger: Min son är den som lever, och din son är den som är död. Den andra säger: Det är inte så. Det är din son som är död och min som lever." Då sade kungen: "Ge mig ett svärd." När man hade burit fram svärdet till kungen, sade han: "Hugg det levande barnet mitt itu och ge den ena hälften åt den ena kvinnan och den andra hälften åt den andra." Den kvinna som var mor till det barn som levde, sade då till kungen, ty hennes hjärta brann av kärlek till sonen: "Min herre, ge henne barnet som lever. Döda det bara*

inte!" Men den andra sade: "Det skall varken vara mitt eller ditt. Hugg itu det!" Då tog kungen till orda och sade: "Ge henne det levande barnet. Döda det inte. Hon är barnets mor." När hela Israel fick höra talas om den dom som kungen hade fällt, häpnade de över kungen, ty de såg att Guds vishet fanns i honom så att han kunde skipa rätt

Två mammor grälar inför kungen. Båda gör anspråk på det barn som lever. På den tiden fanns ingen DNA man kunde använda sig av. Situationen ser totalt omöjlig ut. Men just då får Salomon vishet från Herren och ber om ett svärd. *"Hugg det levande barnet mitt itu och ge den ena hälften åt den ena kvinnan och den andra hälften åt den andra."*

Salomon visste att den rätta mamman kommer att tillkänna ge sig, och så blir det. Ingen mamma klarar av att se sitt barn dödas på det viset. Och barnet hamnade hos sin rätta moder.

Så vishetens ord är inte som kunskapens ord som är en övernaturlig kunskap om planer, fakta, ting och personer eller som profetia som generellt ger uppbyggelse, uppmuntran och tröst.

Vishetens ord skiljer sig också på andra sätt. Vishetens ord kommer betydligt oftare i vardagslivet än i vanliga Gudstjänster eller i andliga miljöer. Den är inte heller "karismatisk" i sitt uttryck men precis lika andlig för det. För mig personligen så har jag många gånger upplevt just ord av vishet när jag delar min tro med människor. Jag kan komma på mig själv med *"det var smart sagt"* eller *"det var en bra liknelse"* och jag kan till och med få för mig att jag är vis, tills jag inser att det är Herren som verkar fram detta i samtalet. Jag tror även du upplevt detta vid flera tillfällen?

Jag brukar se det likt ett rödljus. När man är ute och åker så brukar det finnas rödljus. Är det rött stannar man. Sedan sker en skiftning från rött till gult. Det är en signal att nu börjar det bli dags att åka. När det är grönt så åker man! Att dela min tro med

andra brukar fungera precis så. Är det rött, så delar jag inget av min tro. Då kan det vara smörjelse över att tala om politik, senaste nyheterna, sport och fritidshobbys. Under samtalet brukar Herren verka fram ett grönt ljus. Och när det är grönt är det klart att dela sin erfarenhet av Jesus. Jag har tyvärr mött många som aldrig lärt sig denna vishet. De kör mot rött och stannar vid grönt, totalt ovisa om hur man bör dela sin tro. Därför tror jag att det är extra viktigt att just be om vishet när vi vill dela evangelium med icke troende.

Ett annat tillfälle som jag märkt att jag fått visdomens ord är under förtroliga samtal som t.ex själavård. När människor öppnar upp sig för råd, korrigerande och uppmuntran så verkar Herren med visdomens ord på ett påtagligt sätt. Jag kan ofta sitta och bara tänka "jag har inget svar på detta" eller "Jag har ingen lösning på detta problem.." Och just då kommer något vist förslag, idé eller lösning. Varje gång blir man förvånad.

Jesus möter kvinnan vid sykarsbrunn

När Jesus möter kvinnan vid sykarsbrunn⁵¹ så kommer både kunskapens ord och vishetens ord fram väldigt tydligt. Läs gärna hela historien i sin helhet för att se hur Jesus var ledd av Anden i samtalet.

[Johannesevangeliet 4:16-18](#) Han sade: "**Gå och hämta din man och kom hit.**" Kvinnan svarade: "Jag har ingen man." Jesus sade: "Det stämmer som du säger att du inte har någon man. **Fem män har du haft, och den du har nu är inte din man.** Det du säger är sant."

Först kommer ett klockrent ord av vishet "Gå och hämta din man.." sedan följer ett lika klart kunskapens ord "Fem män har du haft, och den du har nu är inte din man" När Jesus ger ordet om att kvinnan skall hämta sin man så tar samtalet fart åt ett annat håll. Innan detta har dom diskuterat vatten. Kvinnan har pratat om fysiskt vatten och

51 Joh 4:4-42

Jesus drog paralleller med andens vatten. Direkt efter detta så utbrister kvinnan "JAG SER ATT DU ÄR EN PROFET!!"

Som du redan känner till så vann Jesus hennes hjärta och hon vann hela staden för Herren.

Vishetens ord – läraren och predikantens gåva

Vishetens ord är lärarens huvudgåva. Om du hört en riktigt smord bibel lärare någon gång så förstår du vad jag menar. De gör bibeltexterna så levande och varje gång man hör dom så tänker man "*den där texten har jag läst hundratals gånger men det där har jag aldrig sett förut*"

Upplever du en kallelse att bli bibel lärare eller en predikant är det denna gåva du bör söka ivrigt, zelot.

Trons nådegåva

Jesus undervisade och talade mycket om tro. Han talade om vad tro förmår, ibland nämnde han människor med stor tro medans vid andra tillfällen förmanade han sina lärjungars brist på tro. Bibeln säger att vi alla har ett mått av tro som Herren gett oss.

Romarbrevet 12:3 "*I kraft av den nåd jag har fått säger jag till var och en av er: ha inte högre tankar om er själva än ni bör utan tänk förståndigt, **efter det mått av tro som Gud har tilldelat var och en.***"

En del tror att Gud delar ut olika mått av tro, jag är inte så säker på det. Jag personligen tror att Gud ger oss samma mått av tro. Sedan är det upp till oss och använda det. Använder vi den tron som vi har kommer den att växa.

Den tro som vi nu talar om baseras helt och hållet på hans löften. Vi väljer att gensvara på att det Herren säger är sant och så tar vi ett steg i tro, vi agerar på hans ord. Den

tron kommer genom Guds ord. Ordet tro har flera synonymer, kanske är den bästa "lita på"

Vi litar på honom. Vi litar på att det han säger stämmer. Vi litar på att han är med oss, vi litar på att han försörjer oss. Vi litar på att hans ord är sanningen och att han inte kan ljuga. Tro är att lita på Herren.

Romarbrevet 10:17 "Alltså **kommer tron av predikan** och predikan genom Kristi ord"

Låt mig ge dig en illustration så du förstår vad jag menar. Om jag talar ut ett löfte till dig som t.ex "Jag vill ge dig min mobiltelefon" så har jag precis gett dig ett löfte. Och i samma stund är i praktiken telefonen din, eller hur? Det kommer ett hopp in i ditt hjärta att telefonen kan bli din. Men den kommer inte att bli din förrän du *agerar* på löftet. Det är alltså upp till dig att förlösa din tilltro på det löftet som jag just gav dig. Sitter du bara kvar förblir löftet ett hopp. Börjar du *agera* så löser du ut din tro och telefonen blir din.

Det finns många kristna som lever i hopp på Guds löften sedan finns de dom som lever i tro på samma löften. Dom väljer att tro och agera och lever sedan ett övernaturligt liv. Den här tron skall växa i varje kristens liv. Den växer när vi är medvetna om löftet, men de växer också när vi använder dom.

Själv har jag valt att överlåta hela min tjänst och mitt liv till Guds Ord och dom löften han gett mig. Precis som Paulus säger till Romarna "Den rättfärdige skall leva av tro"⁵²

Men vad skiljer då tronsgåva från tro?

Den frågan är väldigt bra. Därför det är en stor skillnad. Den första "tron" som jag beskrev handlar om *vad vår tro förmår*. Men trons gåva är en nådegåva som ges till vem som helst när den behöver förlösas och det är Anden som verkar fram den

52 Rom 1:17

gåvan. Den kan alltså inte uppövas, tränas eller växa.

Trons gåva är helt enkelt Guds egen tro som han ger oss under tider och stunder. Den har ingenting med att göra med vår tro. Vår tro är begränsad, men Guds tro är obegränsad och ibland kan han verka sin tro i oss genom trons nådegåva. Gud använder sin egen tro genom den helige Ande som bor i oss.

Hebréerbrevet 11:3 *Genom tron förstår vi att världen har skapats genom ett ord från Gud, så att det vi ser inte har blivit till av något synligt*

I begynnelsen skapade Herren himmel och jord, hans ord skapade. Innan skapelsen talades ut fanns den i Guds hjärta. Där drömde och visionerade han till den dag han talade ut orden i tro som skapade. Jesus är tronsupphovsman och som också fullkomnade tron

En del menar att det alltid är Guds tro som vi lever av och jag förstår vad dom menar och jag håller delvis med eftersom all tro har sitt ursprung i Herren. Men om vår tro inte kan växa och om vi nu är utlämnade till att Herren ska tro i oss, varför talade då Jesus om de som hade stor och liten tro? Har du också tänkt på att Jesus vid många tillfällen sa: "Din tro har botat dig?" Kvinnan med blodgång och Bartimeus är bara två exempel.

Paulus nämnde till och med människor som lidit skeppsbrott i tron. Varför visade han dom en väg där vår tro kunde växa? Om det bara var nådes tro som han själv gav oss?

Däremot när vi nu talar om trons nådegåva så har den inget att göra med oss, den kan komma till någon som är helt nyfrälst eller en teolog som varit frälst i 50 år. Den vilar inte på kunskap, utan nåd eftersom det är en nådegåva.

Jag minns så väl den första gången jag fick trons nådegåva över mitt liv. Där och då hade jag ingen aning om vad som hände, det var först efteråt som jag förstod att detta var just trons nådegåva.

2006 var jag i Indonesien tillsammans med Mikael Boman och Svenskpiojärmission. Jag predikade tredje kvällen om jag inte minns fel. Jag hade haft ett starkt gudsmöte under dagen och Herren var så nära. När jag hade predikat klart och dragit in skörden så skulle jag be för sjuka. Direkt under bönen så kom bara TRO över mig, jag bara "visste-att-jag-visste" att det skulle ske mirakler. Jag pekade ut vissa platser på kampanj platsen där Herren verkade mäktigt. Sedan "försvann" tron för att komma tillbaka ännu starkare på en ny plats. Så här fortsatte det, vågor av tro sköljde över mig. Tvivel och otro exciterade inte. Jag minns inte alla helanden, men jag minns i alla fall en specifik familj där pappan var döv på ett öra och sonen var blind på ett öga och båda blev botade.

Jag visste som sagt inte där och då att detta var trons nådegåva. Jag har efter detta varit med om det vid många, många tillfällen. Och jag kan bara intyga att det inte har något med mig att göra. Herren har utgjutit trons nådegåva och jag har fått del av Guds tro för en korttid.

Så när trons nådegåva är utgjuten över oss så finns inget utrymme för tvivel eller otro, allt är möjligt. Det är när tronsnådegåva som man förstår Jesus ord "*Allt är möjligt för den som tror*" då finns bara möjligheterna, tron och inget annat exciterar.

En annan sak som också skiljer denna gåva ifrån andra är att den kan komma över flera samtidigt. Jag har sett det vid flera tillfällen då trons ande bara tagit över. Hur många kyrkor har inte byggts med hjälp av trons ande som varit förlösts? När trons ande varit utgjuten så har tron förlösts unisont och tillsammans har man gjort någon som i det naturliga inte var möjligt. Ta bara Filadelfia Rörstrand eller Livets Ords kyrkor. När det gäller just Livets Ord så fick dom tro för att bygga en unik kyrka för den tiden. Och mitt uppe i det trosprojektet så talar Herren om att "*så in 40 miljoner in i Ryssland*" På samma sätt kommer trons ande över församlingen och man lyckas att

samla in mer än 40 miljoner. Detta var inte Ulf Ekmans tro, det var Herren som utgöt sin tro över en församling.

Så trons ande och trons nådegåva kan komma över ett folk, en rörelse, en församling för ett projekt eller för en tid.

Trons apostel

När vi nu talar om trons nådegåva så måste vi också nämna tronsapostel Smith Wiggelsworth. Att Smith hade en personlig tro som byggde på löftena i bibeln råder ingen tvekan om, Smith läste bibeln som få andra. I hans hem tillät han inga andra skrifter än bibeln. Det berättas att Lester Sumrall skulle besöka Smith vid ett tillfälle. Under armen hade han en dags tidning. När Smith öppnade dörren så frågade han Lester vad han hade under armen, hans svarade "en dags tidning" Smith svarade genast. *"Släng den i busken om du vill komma in, jag vill inte ha satans propaganda i mitt hus"* I dag skulle nog Smith ha kallats för lagisk eller religiös, jag skulle dock ha kallat honom för nitälskan av Herren. Och han ville inte ha någon annan sådd i sitt hjärta än bibeln. Enligt uppgifter så väckte Smith upp 23 människor ifrån de döda.

Det finns så många vittnesbörd om Smiths liv och tjänst. Låt mig återge en story som fastnat i mitt hjärta.

En bekant till Smith ringde och bad honom komma genast för att en vän låg för döden. Smith svarade i telefonen och sa: *"Jag kommer!"* Timmarna gick men Smith dök aldrig upp. Då ringde han tillbaks och frågade varför han inte kommer, Smith svarade ännu en gång *"Jag kommer!"*

Det gick någon dag och Smith dök aldrig upp. Så dog personen. Då ringde de tillbaks till Smith och berättade att han nu inte längre behövde komma då personen hade avlidit. Smith svarade ännu en gång, *"Jag kommer!"*

Man började förbereda begravningen och Smith dök aldrig upp. När det väl var dags att för begravningen och alla var på plats och allt var klart, så dyker Smith upp. Han

går rakt fram till kistan och lyfter upp liket. Han ställer den mot väggen och talar trons ord "Kom tillbaks till livet, i Jesu namn" sedan släpper han liket och han faller rakt ner i stengolvet. Inget händer. Nu börjar folk ropa till Smith att han ska låta begravningen vara värdig och att han skall sluta men han bara ropar "TYST!" och så tar han upp liket ännu en gång. Han sätter han emot väggen och talar liv in i liket igen. Samma sak händer igen, liket faller handlöst mot stengolvet. Nu försöker de handgripligt att stoppa Smith men han som var välväxt bara föser undan dom. Han tar liket en tredje gång dunkar den mot väggen och ropar för full hals "Kom tillbaks till livet i Jesu namn!!" Och då kommer han tillbaks till livet!

Hur är detta möjligt? Jag är övertygad om att Smith var fullkomligt fylld av tro, vishet, övertygelse, ja trons nådegåva! I honom fanns inget tvivel utan bara möjligheter. När vi läser om alla dessa olika nådegåvor så kan vi se att vissa har haft gåvan mer beständigt över sina liv än andra. Och jag är övertygad om att vi kan alla söka de andliga gåvorna så att vi blir mer använda i dom. Varför skulle annars Paulus uppmana och uppmuntra oss att söka nådegåvorna?

När man läser om Smith så finns det ingen tvekan om att Herren använde honom starkt i trons nådegåva. Vill du veta mer om hans liv så skulle jag rekommendera dig att läsa mer om honom. Det finns flera olika biografier och berättelser om honom. Gör en sökning på nätet så hittar du. När man läser om hans liv så väcks en längtan att söka just trons nådegåva, ivrigt. Zelot

Helandets gåvor

Helande var en av de tydligaste gåvorna som Jesus hade över sin tjänst. Gör man ett studie kring hans helande tjänst så ser vi att han botade på många olika vis, alltså

helandets gåvor verkade på många sätt. Ibland lade han bara händerna på dom, andra tillfällen spottade han på dom och vid något annat tillfälle så sa han till dom spetälska att gå och visa sig till prästerna i Jerusalem och på vägen dit manifesterades helandet och ofta talade han till sjukdomarna.

Det visar på att helande har många olika sätt att nå fram. Vi brukar låsa fast oss vid handpåläggning. Men helandets gåvor är större än så. Jag skulle uppmuntra dig att själv göra ett studie kring när Jesus helar och på vilket sätt han gör det.

Ofta kan helandets gåvor gå in i kraftgärningarnas och trons nådegåva. Och precis som jag nämnde tidigare så är det inte viktigt att teologiskt bryta ner Andens verk varje gång.

Helande på gator och torg

När vi jobbade som gatuevangelister på Gävles torg så bad vi ofta för sjuka. Vi fick se Herrens mäktiga ingripande många gånger. Idag har Herren förlöst en ny ansiktslös rörelse där ungdomar går ut och ber för sjuka, i denna frimodiga rörelse så verkar Herren med helandets gåvor. De ber inte bara för sjuka, de helar dom! Detta pågår över hela jorden, en ny generation bara gör det som Jesus befallt, och det funkar. Jag är övertygad om att detta är något som Herren verkar med i vår tid. Helande tillhör inte en plattformspredikant utan på gator och gränder. Det som gör det ännu intressantare är att rörelsen är som jag nämnde, ansiktslös. Det är helt vanliga kristna som går ut och ber för sjuka och resultatet är häpnadsväckande.

Helandets gåvor i Voice of healing väckelsen

Jag vet inte om du hört talas om "The voice of healing" väckelsen? Det var en helande väckelse som spreds över USA. Herren använde flera gudsmän som A.A Allen, William

Branham, Gordon Lindsay, TL Osborn och Jack Coe med flera.

I denna väckelse så var det tydligt att just helandets gåvor var utgjuten. Predikanterna hade väldigt lite kunskap om bibeln. En del kom på egna villoläror som t.ex Branham. Men i hans tjänst fanns helandets gåva. Just Branham kanske är den i nutids historia som verkat kraftfullast i den?

Han fick för sig att det var han som en dag skulle tala ut ut Guds namn "*Jehova*" och då skulle Jesus komma tillbaka, han menade att bara han hade fått rätt sort utformning på mun som kunde exakt uttala namnet rätt. Han hade också en kvinnosyn som formade hans teologi, han sa att kvinnor var underlägsna djuren i värde. Och vid flera tillfällen så talade han om kvinnor i ordalaget "*I varje begravningståg så ligger det en kvinna bakom tragedin*"

Många andra konstiga läror spred Branham, men trots det så verkade helandets gåvor i hans liv. Det heter nådegåvor just därför de är givna utifrån nåd och inte gärningar, precis som vi gick genom i tidigare kapitel.

Vi nämnde tidigare att Jesus hade en helandetjänst. Den helande tjänsten överförde han sedan till sina lärjungar. I missionsbefallningen säger Jesus "*De skall lägga händerna på sjuka, och de skall bli friska*"⁵³. Ett av de tecken på att vi följer Jesus är att vi skall göra samma sak som honom. När Jesus sedan lämnat jorden så ser vi hur lärjungarna gjorde precis det Jesus sagt till om.

Som evangelist så har jag fått stå under denna gåva många, många gånger. Både på de stora plattformarna utomlands men också i vardagslivet i Sverige. Och som vi nämnt tidigare så talas denna gåva som plural. Det finns olika sätt att få helandets gåvor. Ofta har jag upplevt en ström genom mina händer när gåvan kommer, när jag sedan lägger händerna på personerna så känner jag hur strömmen lämnar mina händer och förs över. Vi kan även läsa om hur Jesus upplevde att "*kraft lämnade honom*"

53 Mark 16:18

Lukasevangeliet 8:43-48 *"Där fanns också en kvinna som hade lidit av blödningar i tolv år och inte kunnat bli botad av någon, trots att hon lagt ut allt hon ägde på läkare. Kvinnan närmade sig nu Jesus bakifrån och rörde vid tofsen på hans mantel. Och genast stannade blödningen.*

*"Vem rörde vid mig?" frågade Jesus. Och då alla teg, sa Petrus: "Mästare, det är ju så många som knuffas och tränger sig på överallt." Men Jesus sa till honom: "**Någon rörde vid mig, för jag kände att det gick ut kraft från mig.**" När kvinnan förstod att hon var upptäckt, kom hon darrande fram och föll ner för honom. Sedan berättade hon inför alla varför hon hade rört vid honom och att hon genast blivit frisk. "Min dotter", sa han till henne, "din tro har gjort dig frisk, Gå i frid."*

Kraftgärningarnas gåva

Kraftgärningarnas gåva kallas också gåvan att utföra mirakel. När kraftgärningarnas gåva är utgjuten så handlar det inte bara om att människor blir av med värk eller smärta. När kraftgärningarnas gåva är i funktion så sker ovanligt stora mirakler. Det handlar inte om "vanligt" helande som ryggvärk, smärta utan oftast är det skapelseunder, nya kroppsdelar växer ut, lama går, döva hör och döda som uppstår. Som evangelist så har jag fått kliva in i kraftgärningarnas gåva vid flera tillfällen. 2012 hade vi en kampanj i San Juan, Argentina. Vi samarbetade med en stor kyrka i staden. Förberedelserna hade tagit över ett år och det fanns en stor förväntan i staden. Redan första kvällen tog många emot Jesus som sin frälsare och många blev botade. Vid flera tillfällen upplevde jag flera kunskapens ord, bland annat minns jag att jag talade ut att någon skulle få ett nytt hjärta. En kvinna hörde detta och tog ordet till sig, hon sprang genast hem för att berätta detta för en nära släkting som precis hade fått besked att hans hjärta var helt slut och att han snart skulle dö. Mannen ifråga vägrade tro på

kvinnan och sa *"Jag hatar Gud, för det är han som har gett mig detta dåliga hjärta"*

Men kvinnan tvingade honom till doktorn. Dagen efter gick dom tillsammans till sjukhuset och när dom nu undersökte mannen så visade sig att hjärtat var helt nytt! På kvällen tog dom med sig bilder på det gamla och det nya hjärtat och visade oss alla, jublet visste inga gränser. Människor grät och ropade, de kom en fantastisk närvaro i lokalen. Samma kväll som han vittnade så fick en ung man en ny lunga!

Jag minns också vid ett annat tillfälle. Vi hade en större kampanj i Pakistan. En mamma sprang fram till plattformen vid förbönen och grät. Det visade sig att hennes son var född utan ögon men vid förbönen hade nya ögon skapats!

Ett annat märkligt mirakel som jag fick vara med om var när vi arbetade som gatuevangelister. Vi hade en projekt som vi kallade *"Jesusbussen"* och vid ett tillfälle kom en man som var märkbart berusad fram. Väl framme så sade han *"Jesusbussen?!"* om och om igen. Jag frågade om han hade någon relation till Jesus. Genast svarade han. *"Jag gick omkring här i staden och frågade Jesus om han verkligen älskade mig och om han gjorde det så ville jag ha ett tecken från han"* Nu gav Herren hon ett tecken, nämligen Jesusbussen! Jag frågade om han ville ta emot Jesus som sin frälsare. Genast berättade han att han sedan länge hade tagit emot Jesus och levt i en nära relation till han men tyvärr hade han blivit avfällig och lämnat gemenskapen. Nu ville han komma *"hem igen"* som han uttryckte sig Vi gick in i bussen och bad för honom. Han ropade högt *"JESUS JAG VILL KOMMA HEM IGEN!!!!"* Plötsligt slog Anden ned fullständigt, hela bussen fylldes av hans närvaro. Mannen grät som ett barn och bara sa *"Pappa, pappa, pappa.."* Efter ett tag så börjar han ropa i nya tungor, det visade sig att han var andedöpt sedan många år. Efter en liten stund stannar han till och säger förvånat *"Jag är nykter??!! JAG ÄR NYKTER!!!!"* Genast släppte hans berusning och han luktade inte ens alkohol längre. Jag minns att han sprang ut till alla ungdomar utanför och började vittna om vad Herren gjort med honom. Det var den första och enda gång som jag sett någon bli spiknykter vid en förbön. Så här efteråt så tror jag att det var kraftgärningarnas gåva som var i funktion, ett genuint mirakel var det i alla fall.

Så kraftgärningarnas gåva är inte bara ett helande eller att smärta försvinner utan det är ett mirakel som vitt överskrider alla vanliga helanden.

Att Jesus ständigt hade gåvan att utföra mirakler i sin tjänst är väl uppenbart för alla. Han uppväckte döda, gav syn till de blinda. Mättade 5000 män plus kvinnor och barn med fem bröd och tre fiskar, gick på vattnet, stillade stormar och fick dom lama att gå igen.

Jesus deklarerade klart och tydligt att hans lärjungar skulle göra samma sak som han gjorde

”Sannerligen säger jag er: den som tror på mig ska göra samma gärningar som jag har gjort och till och med ännu större, för jag går till Fadern”⁵⁴

När Jesus säger *”den som tror på mig”* så är vi alla inkluderade. I apostlagärningarna så ser vi hur lärjungarna fortsatte den tjänst Jesus kom med. Redan i kapitell 3 så läser vi att Petrus och Johannes är på väg till bönen klockan 15:00. När de kommer fram till den sköna porten så sitter en lam man där. Han förväntar sig en allmosa från dom men då kommer Herrens Ande över Petrus och han säger *”Silver och guld har jag inte men det jag har det ger jag dig, I Jesus Kristi nasarens namn: Stig upp och gå!”*

Genast får mannen styrka i sina fötter! Denna man hade aldrig någonsin gått, han var född lam. Men nu får apostlarna miraklernas gåva över sina liv. Samma gåva som deras mästare hade och samma gåva som ännu i denna dag verkar genom dom som tror på honom. Även lite senare i apostlagärningarna så ser vi att Petrus väcker upp Dorkas⁵⁵ och även Paulus uppväcker Eutykus⁵⁶ från de döda och vid många andra tillfällen så ser vi miraklernas gåva i funktion.

54 Joh 14:12

55 Apostlagärningarna 9:40

56 Apostlagärningarna 20:10

Gamla testamentet och kraftgärningarnas gåva

Som jag skrev från början så är dom andliga gåvorna inget som Herren kom på till nya testamentet eller som hade sin början i Jesus tjänst. De andliga gåvorna finns i hela bibeln. Och om man ska tala om gåvan att utföra mirakler så måste man nämna Elia och Elisa, har någon människa blivit så använda av Herren i denna gåva som just dom? De uppväckte döda, skapade obegränsat med olja och mjöl av en handfull mjöl och lite olja, hindrar regnet från att falla, ser till att regnet faller, får en järn-yxa att flyta, renar Jerikos vatten, botar spetälska, en barnlös kvinna får barn, får en förgiftad stuvning att bli ätlig, och till sist uppväcker Elisas döda ben en människa som slängts i hans grav! Gåvan att utföra mirakel fanns ända in i hans benmärg.

Läs gärna dessa kapitel [1 Kungaboken 17-22](#), [2 Kungaboken 1-13](#) om deras tjänst.

Simson, världens starkaste man

När jag var liten så älskade jag olika hjältar som hulken, stålmannen och läderlappen. De hade förmågor utöver vanlig människa. De hade övernaturliga styrkor, kunde klättra på väggar och flyga. Och alla ville rädda världen från ondskan.

En som skulle passa in som en superhjärte är Simson. Hans kraft var utöver en vanlig människas styrka. Han hade fått denna miraklets gåva från födseln. Herren hade satt denna smörjelse i Simson hår. Så länge han lät håret växa så skulle kraften vara med honom. Tyvärr är väl Simson inte bara känd för hans väldiga styrka utan hans svaga karaktär. Och till slut var det just hans dåliga karaktär som dödade honom.

En nutida gudsman som verkligen levt starkt i kraftgärningarnas nådegåva är R.W Schambach. Han gick tyvärr hem till Herren 2012. Men vill du förstå hur en människa kan bli använd i denna gåva så rekommenderar jag dig att läsa hans bok "Mirakler" En helt sanslöst bra bok som får alla att vilja söka denna gåva ännu ivrigare. För glöm inte

att Paulus uppmanar oss som troende att söka ALLA dom andliga nådegåvorna och du kan få denna gåva över ditt liv! Världen behöver mer mirakler än någonsin.

Elden får aldrig slockna!

3 Mosebok 6:12-13 *”Men elden på altaret skall hållas brinnande och får inte slockna. Varje morgon skall prästen där antända ny ved, och ovanpå veden skall han lägga brännoffret och bränna fettstyckena av gemenskapsoffret. Elden skall alltid hållas brinnande på altaret. Den får inte slockna.”*

Herren är en förtärande eld⁵⁷. Elden kommer från Herren men det är vi som måste lägga fram veden. Att plocka ved till brasan låg helt och hållet på det levitiska prästerskapet. Det kan var både andligt men också fysiskt jobbigt att skaffa bränsle. För många år sedan talade Herren till mig om just detta vid vår vedeldade strandbastu. Det var bara en liten glödbädd kvar av elden och då lade jag på några vedpinnar till och direkt tog det fart i brasan då hörde jag på insidan *”Det är ni som tillför bränslet men jag som ger elden och tillför syret”* Det var i sig inget nytt, men det blev en stark uppenbarelse där och då. Vi kommer aldrig att fortsätta brinna på gårdagens ved som blivit aska, vi måste hämta ny ved varje morgon. Elden får aldrig slockna.

Roger Larsson delade detta inlägg på Facebook för en tid sedan *” När jag var barn hade vi en vedkamin i sovrummet, Där fanns eld. Jag minns att mamma var mån om att vi hade det varmt och skönt när vi gick till sängs. HON VISADE SIN OMSORG OCH KÄRLEK. Det är en skyldighet i kallelsen att som Guds vittnen vara brinnande, att ha ett varmt hjärta och att vara fylld av omsorg för andra och att kärlekens låga brinner varm och klar. Min bön: Mera kärlek, mera eld!”*

Vi vet att gamla testamentet är bilder på det nya testamentet. Vill man veta vad Gud ska göra idag ska man kolla på vad han gjorde igår. Han är historiens Gud. I gamla

⁵⁷ 5 Mos 4:24

testamentet så var den levitiska judiska stammen som skulle vara i tjänst i templet och tabernaklet. De hade till uppgift att offra djur, be, lovsjunga och hålla elden brinnande på altaret, den fick aldrig slockna. Idag är vi hans konungliga prästerskap⁵⁸ som har samma uppgifter. Det som skiljer oss från dom är att vi är ett folk som nu är präster och vår tjänst är inte jordisk utan andlig. Vi skall hålla vår andliga natur fräsch och brinnande.

Hur kommer det sig att människor som höll fast vid bibliska sanningar börjar att kompromissa och till och med leva i öppen synd? Och hur kommer det sig att andliga ledare lägger ner kallelsen? Man slutade ge näring till elden och till slut slocknade elden, kvar blev bara en grå aska. Som William Booth sa en gång: "*Se noga till elden i era hjärtan, för elden har en benägenhet att slockna.*"

[Filipperbrevet 2:12](#) "Därför, mina älskade, liksom ni alltid har varit lydiga, så arbeta med fruktan och bävan på er frälsning, inte bara som när jag var hos er, utan ännu mycket mer nu när jag inte är hos er."

Så hur håller man då sig brinnande i anden? Jag vill dela några saker som jag själv alltid ser till att lägga på elden.

1. Ordet

Det första som vi behöver hålla igång är vår relation till bibeln. Där tillför vi ved för den helige Ande att brinna i våra hjärtan. Precis som Emmaus vandrarna sa efter de förstått att det var Jesus som de vandrade med "*Brann inte våra hjärtan medan han öppnade skriften för oss?*"⁵⁹

Guds ord är mat för vår inre människa. Utan mat så svälter vi och utan andlig mat så kommer vi på samma sätt att svältas och till slut dö.

När vi föds i det naturliga så är det bröstmjolk får huvudföda. Men allt eftersom vi växer så får vi del av den fasta födan.

58 1 Petr 2:9

59 Luk 24:32

[Hebréerbrevet 5:12-14](#) "Ty fast ni för länge sedan borde ha varit lärare, behöver ni någon som undervisar er igen i de första grunderna av Guds ord. Ni behöver mjölk, inte fast föda. Ingen som lever av mjölk är mogen för en undervisning om rättfärdighet. Han är ännu ett barn. Den fasta födan är till för vuxna, för dem som genom övning har fått sinnet skärpt till att skilja mellan gott och ont"

I bibeln har Herren gett oss sina löften. Det är av dom löfterna som vi litar på, det är dom vi tror på.

2. Bönen

Bönen är samtal med Gud. Vi talar till honom och han talar till oss. Lite senare i boken tar jag upp den allra största källa till ett fruktbarande liv, nämligen relationen till Jesus. Bönen är nämligen inget svårt, jobbigt eller konstigt. Det är lika naturligt som att ha en relation till någon vän, hustru, man eller sina barn.

Jag har fått själavårda många äktenskap. Ofta hör jag orden "Vi har vuxit ifrån varandra" Det man säger är att vi slutade umgås, slutade växa oss samman och istället växte vi ifrån varandra. Jag brukar då alltid råda dom att gå tillbaks till den första kärleken och börja spendera tid med varandra. Att hitta tillbaks till den där första relationen då man var nyfiken på varandra och var så där härligt nykär. Jag tror det handlar om val. Det finns inga relationer som går per automatik, vi måste arbeta på vår relation till vår man/hustru, barn och vänner. Samma sak är det med vår relation till Herren. I bönen så upprätthåller vi vår relation, där talar jag till honom och där talar han till mig. För att inte elden ska slockna i vår relation krävs det att vi tar tid i bön med Herren.

3. Gemenskapen

Jag väljer att kalla det gemenskapen. Oftast kallar vi det för den lokala församlingen. Men jag tycker man begränsar det och vad det egentligen handlar om, nämligen gemenskapen med andra som delar samma tro. Och den sträcker sig längre än en lokalförsamlings gemenskap.

[Apostlagärningarna 2:42](#) "**De höll troget fast** vid apostlarnas lära och **gemenskapen**, vid brödbrytelsen och bönerna"

När vi blev frälst så blev vi Guds barn och tillhör nu hans familj. Och i denna familj så

finns andra syskon. Det är inte alltid som syskon är sams. Jag minns hur jag och min yngre bror ofta bråkade men det gjorde inte vår syskon-relation mindre, vi var fortfarande bröder även om vi inte alltid var eniga och vänner.

Jag tänker på lukasevangeliet kapitel 15 där Jesus talar om den förlorade sonen, eller kanske vi bör kalla den för dom förlorade sönerna? Men det är en annan predikan. När sonen som varit ute i världen och smutsat ner sig kommer hem så möts han av sin Fars stora famn. Familjen kommer samman igen. Sonen blir genast insatt som en av sönerna i huset. Men när hans bror får höra att han är tillbaks så blir han arg och vägrar kalla honom för "sin bror" utan väljer att kalla honom för "den där" Så i Gudsfamilj så kommer det uppstå tvister, vi kommer att tänka annorlunda, ha olika åsikter och uppfattningar, det kommer finns kulturella problem. För att man blir frälst betyder inte att vi kommit in i den perfekta gemenskapen där alla är överens och det bara sprudlar kärlek. Nej, Gudsfamilj på denna jord är som vilken familj som helst, det kommer att finnas olika åsikter därför behöver vi stora hjärta för varandras brister och fel. Tyvärr möter jag ganska ofta människor som väljer att "lämna församlingen" för att de upplever att pastorn har brister eller andra ledare. På nått vis så uppfattar man det som att ledare skulle vara perfekta. Tyvärr finn det inga perfekta människor, bara en perfekt Jesus. Och inte förkastar du väl ett helt äppelträd bara för att du finner ett eller ett par ruttna äpplen på trädet?

Gemenskapen är till för vårt beskydd. Det är när vi lever i gemenskapen som vi är transparenta inför varandra, där lyfter vi varandras bördor och står samman som en familj. Det står att *"Er fiende djävulen går omkring som ett rytande lejon och söker efter någon att sluka"*⁶⁰ För några år sedan tittade jag på en dokumentär om lejon. Det visade sig att lejonet springer inte omkring och jagar hela tiden, tvärtom. Lejonet ligger och vilar mesta dels av tiden. I sin natur är lejonet lat. Den ligger och väntar på rätt byte. Om han ser en zebra flock så bryr den sig inte om den men om en zebra skulle skilja sig från flocken så får den vittring. Då börjar hela lejonfloeken att vakna till. Om sedan zebran kommer längre ifrån flocken så kommer lejonet att anfälla och döda den. Så länge zebrorna är i flocken så finns ett beskydd, även för den svagaste. Men när zebran går bort från gemenskapen så blir den ett byte för lejonet. Det finns inget hellre satan vill än att få dig bort från gemenskapen med andra troende, han går omkring som ett rytande lejon och söker efter någon att sluka.

Jag vet inte hur många som gått bort från gemenskapen för att sedan tappa sin tro. Tyvärr är det alldeles för många. Så vill man behålla elden i sitt liv så måste man fortsätta dela gemenskapen med sina troende vänner.

60 1 Petr 5:8

4. Uppdraget

Jesus gav oss alla det stora uppdraget att nå ut till alla folk med evangelium. Vi kallar det för vår mission, ett annat namn är evangelisation. Jag själv gillar inte i sig ordet "evangelisation" då det låter som en verksamhet som vi plockar fram då och då. Jag tror istället vi bör se oss som "missionärer där vi är" Det är så lätt att flytta ut evangelisation som ett event eller en verksamhet som vi gör "på lördag kl 18:00". Det är meningen att det skall vara vår livsstil att dela vår erfarenhet om Jesus.

Jesus investerade allt i detta uppdrag, hela sin tjänst och hela sitt liv gav han oss. Och det är det som vi kallar för det glada budskapet. Jesus kom inte med ett nytt bra politiskt system inte kom han med en ny ideologi utan han kom för att ta bort det som hade blivit grundfelet i vår natur nämligen synden. Det var det hans liv handlade om. När han nu tog synden på sin kropp upp på korsets trä så gav han oss sin frälsning, sin renhet och hans rättfärdighet. Vi är nu förklarade fria på grund av det han gjorde för oss.

Alla som brinner för Herren kommer att leva i missionsbefallningen. Den skapar en eld på vår insida som inget annat! Jag känner inte en enda kristen som är ljummen och vittnar om honom. Men jag känner många ljumma kristna som inte vittnar.

Så vi är idag insatta i samma präst tjänst som leviterna hade på det gamla testamentets förbund. Idag ska vi se till att elden aldrig slocknar på altaret. Det ligger på vår lott att samla ved och det är Herrens del att komma med elden och den helige Andes syre. Då brinner vi inte ut oss utan då blir vi som den brinnanden busken som Mose kom fram till. Så låt oss försätta brinna av kärlek till Jesus och till våra med människor.

Det är Herren som ger elden och blåser med sin helige Andes syre över dom sakerna som vi lägger på altaret. Så länge vi lägger ordet, bönen, gemenskapen och uppdraget där så kommer vi hålla oss brinnande.

Men utan hans syre, det vill säga den helige Ande så kommer det bara bli en religion. Har vi bara ordet så blir vi bara lagiska. Har vi bara gemenskapen blir vi bara introverta. Har vi bara evangelisationen blir vi bara ytliga. Och har vi bara bönen blir vi bara skumma. Därför är det så viktigt att den helige Ande får genomsyra allt detta, då produceras det liv och eld i våra liv.

Själv är jag född i elden och tål inte när det bara osar lite. Jag brukar alltid tacka Herren för att jag aldrig hunnit blivit avfällig och ljummen. Jag är tacksam till hans nåd. Men jag har också själv varit noggrann med att se till att det finns virke som kan brinna. Det finns ingen automatik i det. Det anstår en levit även i det nya testamentet att se till att *"Elden alltid skall hållas brinnande på altaret och den får inte slockna."*

När vi brinner tillsammans brinner vi större

Det är inte bara vi som personligt troende som behöver behålla elden. Även kyrkan behöver behålla elden. Församlingen måste en än en gång inta sin position som sanningens grundpelare på jorden. Vi är kallade att vara jordens salt, inte jordens socker även om dom till det yttre ser väldigt lika ut.

Idag ersätts andlighet till själiskhet. Sånt som appellerar sinnet. En form av själiskfrälsning. Eller som bibeln kanske skulle kalla för världens eld eller "främmande eld"

2 Mosebok 3:2-4 *"Arons söner hette Nadab, den förstfödde, och Abihu, Eleasar och Itamar. Detta var namnen på Arons söner, de smorda prästerna, som hade invigts till att vara präster. Men Nadab och Abihu dog inför Herrens ansikte, när de bar fram främmande eld inför Herren i Sinai öken.*

Nadab och Abihu var den andra generationens ledare. De hade ärvt sin position från sin pappa, Aron. De visste inte hur de skulle hantera det som var heligt. Nu tar de eld ifrån världen, en främmande eld.

Herrens altare är heligt och där tillåts bara det som han har behag till. Så är det än idag. När Herrens eld inte finns i kyrkorna så ersätts den med det som appellerar det själiska, ljusshow, rök, inne musik. Gudstjänst besökaren skall uppfatta det som att kyrkan är en "inne grej" och att inget är så heligt att det inte kan tas bort. Man kallar det för sökarvänligt.

Kyrkan har blivit allas egendom, här ska alla passa in och ingen får lämnas utanför. För Gud är snäll. Det har skapat en församling som lever i kompromiss och som inte längre talar om det stora grundproblemet nämligen synden. Vägen ut ur synden heter omvändelse. Och hur ofta hör vi en klar, rak och tydlig undervisning om detta idag? Jag är rädd att det idag brinner främmande eld i många kyrkor.

Det jag menar är att kyrkan ägs inte av de ofrälsta eller världen, den är friköpt av Jesus till sitt folk och den är inte till salu. Gudstjänsten skall aldrig kompromissas bort varken när det gäller förkunnelsen eller liturgierna. Däremot så är jag mer än öppen för att

skapa andra möten eller event där vi endast vill berätta om Jesus för de som aldrig hört. Vi kallar det för väckelsemöten tidigare, det är något helt annat.

Nu vet jag att många kommer att ta mig för att vara en streber, en bakåt strävare som blivit gammal och mossig och störs på allt som den unga generationen vill ha. Herren vet mitt hjärta. Jag är mer positiv till förändring i kyrkan än de allra flesta. Jag har inget behov av att fastna i något gammalt mönster eller musikstil, tvärt om. Hemma hos oss snurrar samma musikstil som spelas i de allra modernaste kyrkorna idag.

Ofta hör man förkunnare som säger "ack och ve" för den lagiskheten som fanns i kyrkorna tidigare. Det fanns strikta klädkoder, knutar i håret, instrument utan el och inga trummor. Man uteslöt människor som hade gjort synder och offentligt avrättade dom. Och det är klart att det fanns en nitiskhet och en lagiskhet som inte var bra. Men samtidigt så läser vi om att Herrens eld var ständigt närvarande, atmosfären var elektrisk. Det var en tydlig förkunnelse om omvändelse från synd, det var "inne eller ute" budskap eller himmel och helvete som vi skulle kalla det idag.

Man fick människor in i en helig vandring med Jesus. Det fanns en helighets längtan. Det fanns en gudfruktighet en gudsfruktan som vilade över församlingen som Herren bekände sig till

Lära känna den helige Ande, inte bara gåvorna

Det finns dock en baksida av kraften i den helige Ande och Guds eld och det är att ibland blir vi uppslukade av den helige Andes mäktiga manifestationer så vi istället för att söka honom så söker vi hans gåvor, kraft och manifestationer. Den helige Ande är inte manifestationer, han är en person. Det är en farlig väg att bara söka uttrycken, då öppnar man upp sig för andra andar och spiritism. Och jag tror många hamnar i det diket förr eller senare. Det är på samma sätt som någon vill gifta sig med en som är rik, man vill åt personens pengar men personen är inte intressant i övrigt.

***Den helige Ande är inte manifestationer,
han är en person.***

När man hamnar i det diket så kommer en ytlighet som jag tror bedrövar den helige Ande. När manifestationerna blir en andlig uppvisning likt en cirkus. Tyvärr ser jag alldeles för ofta förkunnare som befäller den helige Ande likt en hund att göra saker, helt utan Gudsfruktan. Gud har inget till övers för ytlighet. Han är i djupen och han är välgrundad i kärlek.

Jesus drevs aldrig av att göra en cirkus kring sig själv där han skulle få chansen att bevisa hur smord han var, tvärtom. När det blev för mycket show kring honom så gick han. Hur många evangelister skulle ha gjort det idag?

I Markusevangelium finns flera bra exempel på det. Det står att Jesus kommer till Kapernaum och där börjar Jesus göra mirakler. Till slut står det att *"Hela staden var samlad utanför dörren"*⁶¹ Vilken fantastisk väckelse och vilken möjlighet att bygga en plattform där han blir beundrad och betjänt. På morgonen efter så står det att Jesus går upp på ett berg för att vara för sig själv. När lärjungarna vaknar så står tusentals människor och väntar på han. De ger sig ut för att leta reda på honom. De är alla exalterade. När de finner Jesus så säger de: *"Alla söker efter dig!"*

De förväntar sig att Jesus ska säga *"Yes! Nu har vi tillfället grabbar, så underbart det här har jag väntat på 30år!!"* Men svaret blir precis tvärtom *"Vi går åt ett annat håll"*

Jesus behövde aldrig bevisa sig för människor. Han behövde aldrig bygga ett ministry med en flashigt nyhetsbrev med bilder som appellerar till köttet. Han promotade aldrig sig själv. Hans drevs av något helt annat nämligen kärlek och nöd för människor.

Det finns inte en enda gång som Jesus gjorde en kraftgärning utan att hans hjärta gick ut till den som behövde helande. Kanske det bästa exemplet hittar vi

[Markusevangelium kapitel 4 och 5.](#)

⁶¹ Markusevangelium 1:33-38

Ännu en gång så samlas skaror för att höra honom predika. Han får kliva ut i en båt medans människorna står på stranden och lyssnar. Han håller på att undervisa om vikten av att vara god jordmån så Gudsord får rot och kan ge 30,60 och 100 falt. När det blev kväll står det att Jesus säger *"Låt oss fara över till andra sidan"*⁶²

Varför lämna mitt i en väckelse? Vad var det som var så viktigt att han var tvungen att gå just då?

På andra sidan stranden fanns en man som bodde bland gravarna. Han ropade och slog sig själv med stenar. Man hade försökt binda honom med stora kedjor men han slog sig fri varje gång. Han var besatt av en legion onda andar, vilket är runt 6.000 stycken. Han hade också en övernaturlig styrka genom detta så ingen var stark nog att rå på honom. Troligtvis var han känd vida omkring. Hade han familj, släkt eller vänner? Jo, i slutet av storyn så säger Jesus att han ska ta sig hem till sin familj och berätta om vad Herren gjort i hans liv.

Mannens familj hade nog gjort allt vad dom kunnat för att få honom frisk. Men tillslut gav också de upp. Hur många människor har inte gått i hans skor? Där det bara finns ett hopp kvar, och det är skaparen själv.

Nu kommer Jesus till honom. Mitt i hans förnedring och nöd. Troligtvis luktar han illa, då jag antar att hygien inte ligger på topplistan för människor som bor vid gravarna. Avbilden av en människa har nästan raderats ut. Men Jesus ser något annat. Han ser en människa som lider och som är under satans betryck. Utan att tveka ropar Jesus ut med auktoritet i sin röst *"Far ut ur mannen!"*⁶³ Nu åker de onda andarna ut ur mannen och in i en svinjord som betade alldeles i närheten.

På ett ögonblick är satans terror borta! Mannen kommer tillbaka till livet. Han får en ny chans att leva. Det står så vackert i bibeln att *"Mannen som haft legionen satt där och klädd vid sina sinnen"*⁶⁴ Nu har hans sinnen återtagits. Han fick tillbaka Herraväldet i sitt liv, Jesus satte honom fri.

En fråga; Om du hade någon i din närhet, stad eller region som var känd för en sak:

⁶² Markusevangelium 4:35

⁶³ Markusevangelium 5:8

⁶⁴ Markusevangelium 5:15

Han var aggressiv, stark som en ox, bodde bland gravarna, slog sig själv, hade dålig hygien. Skulle du då någonsin få för dig att *”Ja, det skulle ju vara trevligt att besöka honom”*? Knappast, skulle någon av oss tänka så. Men glöm nu inte, Jesus far över för bara för denna man! Hur vet vi det? Jo i [Markusevangeliet 5:21](#) så står det *”När Jesus hade farit tillbaka med båten till andra sidan sjön..”*

Så läser man den här kontexten kan man inte missa detta; Jesus lämnar väckelsen och skarorna av människor för att ta sig över till andra sidan. Och när han är där så visar han sitt enorma hjärta och kärlek för en man som ingen annan längre bryr sig om. När han satt mannen fri så åker han tillbaks igen! Jesus talade inte bara om att lämna de 99 för att söka den som försvunnit, han levde det livet.

Ännu ett bevis för att Jesus behövde aldrig imponera på människor genom att bevisa hur smord han var. Han byggde inte sin tjänst på hur mycket människor han kunde få på mötena, han gick vart helt Anden ledde honom. Han älskade människor från djupet av sitt hjärta.

Så i vår strävan att få mer av elden, smörjelsen och kraften så får vi aldrig missa det mest central nämligen Jesus hjärta och nöd för människor. Annars hamnar vi likt kristna schamaner eller kristna trollkarlar som behöver prestera trollkonster så att människor får en andlig ljushow med märkliga manifestationer som vi sedan kallar för ”under och tecken”. Jag tillhör absolut inte dom som frossar i ”förtals hemsidor” eller skickar klipp om den ena eller andra gudsmannen som sagt eller gjort något ogudaktigt. Men inte ens jag har missat en del bedrövliga videos av karismatiska möten. Tyvärr bedrövas jag när jag får klipp på youtube där människor visar hur andliga dom är eller hur häftiga de är när de ber för sjuka. Och hur upphetsade de blir av alla manifestationer. För mig är det bara ytlighet. Visst vill jag ha kraften, men inte på bekostad av kärleken till människorna. Och tro mig, jag har fått så mycket nåd av Herren, jag har sett allt det som bibeln talar om. Jag älskar när den helige Ande rör sig och berör människor, när onda andar kastas ut, lama går, döva ser. Jag älskar det, när det är genuint men när allt blir ett skådespel inför människor avskyr jag det. Jag

lär hellre känna den helige Ande på djupet än lär känna de andliga gåvorna och jagar manifestationerna.

Många tar det som ett säkert tecken på att Herren är med dom bara för de har under och tecken i sin tjänst. Vilket bedrägeri.

[Matteusevangelium 7:21-23](#) ”*Inte alla som säger 'Herre, Herre' till mig ska komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Fars vilja. **Många ska säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med ditt namn och drivit ut onda andar med ditt namn och gjort många kraftgärningar med ditt namn? Men då ska jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er. Gå bort från mig, ni laglösa***”

Ibland är bibeln brutalt ärlig och rak, precis som Jesus själv var. Han var inte rädd för att säga sanningen. Sanningen kan göra ont, men sanningen har sin hemvist i kärleken. Jesus talar om att ”*Många ska säga..*” En fråga, hur många är ”*många*”? Det går naturligtvis inte att räkna. Men han menar det han säger.

Sanningen kan göra ont, men sanningen har sin hemvist i kärleken

Det kommer att finnas en stor grupp människor som kommer att göra anspråk på det eviga livet på grund av att de har gjort stora kraftgärningar och kastat ut onda andar. De har säkert haft en mäktig och erkänd tjänst på jorden. Och utåt sett så har nog många trott att det är väldiga Gudsmän som känner Herren på djupet. Men ack så fel. Det Jesus säger på slutet förklarar denna kontext. Jesus säger ” *Men då ska jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er*” Vad är det för sanning som Jesus talar om? Grundtexten till ordet ”känt er” är det grekiska ordet *ginósko* som betyder: ”att lära känna någon och ha en personlig relation till personen ifråga”

Så det Jesus säger dessa människor är; ”*Jag har aldrig haft en personlig relation till dig,*

jag har aldrig lärt känna dig.” Bara för att vi läser om olika kändisar, vad de gillar för mat, vart de bor, hur många barn de har så betyder det inte att vi har en relation till personen ifråga. Man kan veta mycket om en person utan att ha en personlig relation.

Vilken tragedi, att vara så nära men ändå inte nå hela vägen fram. Dessa människor har alltså gömt sig bakom en tjänst som till det yttre ser ut att vara vänner till Jesus, men i själva verket har de bara kapat ett namn och gjort sig en tjänst. Hur blev det så? Kanske började allt rätt, kanske hade de ett genuint möte med Jesus? men kanske smög sig något annat in, kanske ville ”jaget” inte dö utan de trivdes bra i rampljuset och allt var bara en egotripp? Jag vet inte, jag kan bara spekulera men också pröva mig själv och mina egna motiv. En sak är klar, Jesus kallar dessa Gudsmän för laglösa.

Så kanske såg de möjligheten att leva som de själva ville, leva för köttets begär⁶⁵ som orenheter, penningbegär, äktenskapsbrott men ändå åberopade nåden. När jag läser dessa rader så får jag Gudsfruktan. Jag lever själv med under, tecken, mirakel och kastar ut onda andar i min tjänst. Därför är jag mer och mer noggrann med att söka Herren och ägna mer tid till att lära känna honom och han lär känna mig. Det finns ingen relation som går per automatik, alla relationer behöver underhåll. Jesus säger i [Johannesevangelium 17:3](#) ”*Och detta är det eviga livet: att **de känner dig**, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus*”

***”Det finns ingen relation som går per automatik,
alla relationer behöver underhåll”***

När jag reser ut och undervisar ledare så finns det en undervisning som jag talar mer om än annat och det är att *bli Guds nära vän*. Och till en början så kan nog pastorer

⁶⁵ Galterbrevet 5:19-21

tänka *"Det där kan vi redan, ge oss något mer, något nytt och fräscht"* Men efter att jag gett dom ett par pass om att odla sin relation till Jesus så ser jag hur det tänds en eld och iver att lära känna Jesus ännu mycket mer. För min del så säger jag ofta att *"när jag arbetar som hårdast så är jag nära Herren och söker honom"* Jag ser det som en av de allra viktigaste uppgifterna för mig som förkunnare och andlig ledare.

Det finns mängder av "Guds sökare" i bibeln. Gudsmän och Guds kvinnor som levde för att vara nära Herren. Låt mig ge dig några exempel.

Hanok var en man som var känd för endast en sak, han umgicks med Gud. Det står om honom i [1 Mosebok 5:21-24](#) *"När Hanok var 65 år blev han far till Metusela. Och sedan Hanok hade fått Metusela vandrade han med Gud i 300 år och fick söner och döttrar. Hanoks hela ålder blev alltså 365 år. Sedan Hanok på detta sätt hade vandrat med Gud fanns han inte mer, ty Gud hämtade honom."*

Det står att han *"vandrade med Gud i 300 år"* på den här jorden. Vilket vackert uttryck, "vandrade med Gud" Jag får en bild av ett par som vandrar hand i hand genom livet. Ungefär som ett äktenskap. Man umgås, bor ihop, äter ihop, hittar på saker att göra tillsammans och så vidare. Lite senare i nya testamentet så läser vi om Hanok ännu en gång: [Hebréerbrevet 11:5](#) *"Genom tron togs Hanok bort utan att möta döden. Och man fann honom inte mer, ty Gud hade tagit honom till sig. Innan han togs bort, hade han fått det vittnesbördet att han funnit nåd hos Gud."*

Det står till och med att Hanok inte ens behövde dö utan Herren hämtade hem honom levande. Jag kan tänka mig att Herren sa till Hanok *"Nu har jag vart hemma hos dig i snart 300 år, hur vore det om du skulle komma hem till mig istället? Så får du se hur jag bor"*

Lägg märke till att vi just läste Hebréerbrevets 11:e kapitel. Vad är det som är så speciellt med det, tänker du? Jo det kapitlet handlar om "Troshjältarna" eller människorna som omnämns för att det gjorde något i Tro, de levde i Tro. Det är bibelns "Hall of fame" kapitel. Där står det om Abraham som blev tronsfader då han

gick på Herrens ord utan att veta exakt var han skulle, han litade på Herren. Där står det om Noa som byggde en ark i 100 år och på det sättet räddade sin familj. Där står om Mose som genom tron tog sitt folk ut ur Egypten, han litade på Herren. Och så står det om Hanok. Han gjorde ingenting annat än umgicks med Gud. Tänk att bli en troshjälte för att bara spendera tid med Gud.

Jag har sagt det många gånger, när jag går in i evigheten så vill jag vara omnämnd som en person som kände Herren OCH som Herren kände och bekände sig till. Det är min största längtan.

Ett annat exempel på "Gudsökare" är **Paulus** vilken enorm hunger han hade efter att få känna Jesus ännu mer; [Filipperbrevet 3:7-9](#) *"Men allt det som förr var en vinst för mig räknar jag nu som förlust för Kristi skull. Ja, jag räknar allt som förlust, för jag har funnit det som är långt mer värt: kunskapen om Kristus Jesus, min Herre. För hans skull har jag förlorat allt och räknar det som skräp, för att vinna Kristus och bli funnen i honom – inte med min egen rättfärdighet, den som kommer av lagen, utan med den som kommer genom tron på Kristus, rättfärdigheten från Gud genom tron"*

Paulus hunger efter Jesus var föredömlig. Trots han hade en stark aposteltjänst så var hans relation med Jesus intakt. Han vill bara veta mer om Jesus, det var långt mer värt än allt annat. Han ville "vinna Kristus och bli funnen i honom" smaka på dom orden, vilken andlig poesi, som en symfoni av John Sebastian Bach. Vi behöver samma gripethet som Paulus hade.

Så det är viktigt för oss alla att inte söka den helige Ande som en manifestation utan som en person. Det är Gud behagligt. Till och med Jesus behövde ta en paus från det vanliga livet och tjänst för att vara för sig själv och be. Lyssna på dessa verser!

[Markusevangelium 1:35](#) *"Tidigt på morgonen, medan det var mörkt, steg Jesus upp och gick till en enslig plats och bad där"*

Lukasevangelium 5:16 *"Men han drog sig ofta undan till öde trakter och bad"*

Matteusevangelium 14:23 *"Sedan gick han upp på berget för att få vara för sig själv och be. När det blev kväll, var han ensam där"*

Jesus är vårt exempel i allt. I samtliga evangelier så lägger författarna märke till en egenskap hos Jesus nämligen att han "drog sig ofta undan till öde trakter" Han hade ett behov att vara själv. Hur mycket mer behöver vi inte vara själva med Herren och odla vår gemenskap med honom. Jag ser det som den viktigaste arbetsuppgiften i mitt ledarskap att ta tid i kontemplation och umgås med Herren.

Jesus ville föra över detta till sina lärjungar i Matteus evangelium kapitel 6 talar Jesus om "rätt bön"

Matteusevangelium 6:5-6 *"När ni ber skall ni inte vara som hycklarna. De älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen för att synas av människor. Amen säger jag er: De har fått ut sin lön. Nej, när du ber, **gå in i din kammare** och **stäng din dörr** och be till din Fader **i det fördolda**. Då skall din Fader, som ser i det fördolda, **belöna dig**"*

Han talar där om ett fördolt liv tillsammans med Fadern. Han är också väldigt praktisk. Han talar om precis hur det ska göras.

1. Hitta en plats där bara du och HERREN träffas.
2. Stäng din dörr.
3. Då kommer han att belöna dig.

Vi lever i en mycket annorlunda tid. Vi lever mitt uppe i den så kallade IT revolutionen. Internet tar över mer och mer av det vanliga livet, på gott och ont. Vi behöver lära oss att stänga av den världen då och då.

Jesus sa: "Stäng din dörr" Vi behöver slå av allt som kan störa oss, Facebook, instagram, mail, nyheter, chattprogram, Youtube och spel. Allt slåss om vår uppmärksamhet och vårt hjärta.

När vi följer Jesus råd om "rätt bön" om att hitta en plats där BARA HERREN och du har tid för varandra så kommer han att belöna dig. Det finns alltså ett belöningssystem inbakat i denna böneform. Och då undrar du; "Vad är belöningen?!" Testa får du se.

Som jag berättat tidigare så är detta det viktigaste i min tjänst. Jag drar mig ofta undan. Jag har haft en ö i Dalälven som jag ofta tagit båten ut till. Där har sedan varit för mig själv och läst bibeln och lyssnat in den helige Andes viskningar. Jag har tagit

emot syner, drömmar och undervisningar där ute på ön. Sedan har jag haft förmånen att resa väldigt mycket själv. Jag har njutit av det varje gång, för ensam är jag inte. Jag åker alltid tillsammans med den helige Ande. Jag har haft Gudsmöten på hotellrum runt omkring i världen som jag ej skulle byta bort mot allt smör i Småland. I min ensamhet. För många människor missar detta då de söker Herren i dom öppna mötena, konferenserna eller i förbönsköen. Kanske tillhör du den som aldrig på djupet mött Herren? Och har en genuin längtan. Mitt tips är då att spendera mycket tid med Herren, sök honom, låt honom få tid att tala, lyssna, andas djupt, släpp alla måsten, stäng av allt. Då kommer du upprätta det fördolda livet med den helige Ande. Det finns en plats, ett fördolt liv där Herren vill stämma möte med dig.

Det finns en plats dit ingen annan än Gud besökt mig,
Det finns en plats på insidan som jag är naken och transparent inför Gud,
Det finns en plats på insidan där jag aldrig förklarar något för honom.
Det finns en plats på min insida, där jag är mig själv,
där finns inget utrymme för skådespeleri.
Det finns en plats i mitt inre rum som jag och Gud umgås, nära, nära
Det finns en plats på insidan av mig där Gud och jag gör resor,
han tar mig tillbaks till minnesplatser och påminner om vad han redan sagt
På insidan av mig finns en plats där hans Ord har smält samman med mig,
där finns ingen konflikt. Där är jag ett med hans Ord.
På insidan av mig finns ett edenslustgård upprättat, där Herren besöker mig vid
kvällsbrisen. Han och jag, för alltid och för evigt.

Det fördolda livet blir likt ett rotsystem i en Gudsmans liv. Rotsystemet är det absolut viktigaste som finns för ett träd. Är rotsystemet ruttet är trädet dött, även om det ser ut att ha liv i sig. Tids nog dör den. Rötterna syns inte men de arbetar under marken. Vi fokuserar ofta på frukten, och det är klart det är ju det som är grejen med trädet. Men vi glömmer att utan ett rotsystem så har trädet ingen balans, det skulle falla för en enkel vind pust.

Den svenska eken växer väldigt sakta, det tar tid för den att bli fullvuxen, ofta ett par hundra år. Men när den väl är fullvuxen finns det stort sett ingen storm i hela världen som kan få den att falla. Eken står i vått och torrt på grund av dess starka rötter. Så är det också med vårt rot system. När vi väljer att utveckla vårt inre liv med den helige Ande, den fördolda platsen så kommer vi att bygga ett starkt liv som kommer att klara världens stormar. För vi har lärt oss att gå

[Lukasevangelium 10:38-42](#) "Medan de var på väg gick Jesus in i en by, där en kvinna som hette Marta tog emot honom i sitt hem. Hon hade en syster, Maria, som satte sig vid Herrens fötter och lyssnade till hans ord. Marta däremot var helt upptagen med allt som skulle ställas i ordning, och hon gick fram och sade: "Herre, bryr du dig inte om att min syster har lämnat mig ensam att sköta allting? Säg nu till henne att hon hjälper mig." Herren svarade henne: "Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket. Men bara ett är nödvändigt. Maria har valt den goda delen, och den skall inte tas ifrån henne."

En vanlig dag hemma hos Marta och Maria. I ett hushåll finns alltid arbetsuppgifter, de tar aldrig slut. Det finns tvätt, disk, matlagning och mycket mer. Nu var Jesus på besök. Marta hade fullt upp med att iordningställa allt. Kanske skulle det bakas kakor, lagas mat eller kokas te. Maria satte sig vid Jesus fötter.

Marta tyckte att Maria var lat så hon gick fram till Jesus och sa till honom att tillrättavisa sin syster. Hon väntar sig ett medhåll från Jesus. Men Jesus vänder på det och säger; Det finns ingenting som är så viktigt som att sätta sig ner i stillhet vid mina fötter. Vi har alla en vardag. Och vi kan alla bli som Marta, upptagen med allt som ska göras. Att få tid vid Jesufötter finns inte eller snarare prioriteras inte. Men vi behöver faktiskt lära oss ibland att låta disken, städningen och matlagningen vara för en stund och ägna oss åt att be, läsa hans ord eller varför inte bara ta en stund och lovprisa honom hemma i vardagsrummet?

Avslutning

Hebréerbrevet 1:7 *"Han gör sina änglar till vindar och sina tjänare till eldslågor"*

Lukasevangelium 12:49 *"Jag har kommit för att tända en eld på jorden, och vad jag önskar att den redan var tänd."*

Vi lever i den absolut sista tiden innan Jesus kommer tillbaka för att hämta sin brud, sin församling. Vi ser alla tidstecken, hans ankomst är mycket nära. Vi står nu i den största väckelsen världen någonsin har sett, miljoner av människor håller på att bärgas in i evigheten. Samtidigt så ser vi ett avfall som bibeln också talar om. Många somnar in. Elden slocknar, ivern avtar bland många troende att nå ut med evangelium och en falsk och mänsklig ekumenik sprids som en orkanvind genom kristenheten.

Men Gud har tänt en eld, vill du vara med i värmen, vill du vara med i elden? Vill du vara med och sprida värmen, vill du vara med och tända eldar? Vill du tillhöra det brinnande folket? Jag vill, låt oss leva ännu mer överlåtna Jesus. Låt oss springa sista sträckan nu innan våran kung kommer tillbaka!

För kungen och riket

Micael Lahtinen

